

DESCHIDERA CONFERINȚEI NAȚIONALE

A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE. UNIȚI-VĂ!

Anul XXXVII Nr. 7546

Joi 7 decembrie 1967

8 PAGINI — 30 BANI

În dimineața zilei de 6 decembrie, în sala mare a Palatului Republicii Socialiste România s-au deschis lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român.

Eveniment de mare însemnătate în viața partidului și a țării, conferința va dezbate și aproba documente ale căror prevederi, întemeiate pe indicațiile și hotărârile Congresului al IX-lea al P.C.R., sînt menite să determine un nou și puternic avînt al forțelor de producție, să contribuie la îndeplinirea obiectivelor fundamentale ale progresului economic, social-politic și cultural al întregii țări, corespunzător sarcinilor și cerințelor etapei actuale a dezvoltării noastre socialiste.

Ampla dezbateră publică a documentelor supuse aprobării conferinței a constituit o elocventă manifestare a caracterului demo-

cratic al orînduirii noastre, a reflectat unitatea trăinică, de nezdărnicinat dintre partid și întregul nostru popor, adeziunea deplină, sprijinul activ al comunistilor, al tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, față de măsurile elaborate de partid, față de politica internă și externă a partidului și statului nostru.

Marea sală, sub a cărei cupolă au loc manifestări de importanță deosebită în viața poporului și patriei noastre socialiste, are aspectul caracteristic marilor evenimente. Pe fundalul scenei, strălucit de stema Partidului Comunist Român își desfășoară larg falduirile steagul purpurii al partidului și tricolorul patriei. Veniți din toate colțurile țării, din cele mai diferite domenii de activitate, cei aproape 3000 de participanți la conferință reprezintă imaginea

sugestivă a întregului nostru partid, a întregului nostru popor.

Ora 9. La sosirea în sală, conducătorii partidului sînt salutați de asistență cu îndelungi aplauze și ovaii.

În prezidiul conferinței sînt locuțoarii: Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaru, Alexandru Drăghici, Paul Niclescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Florian Dănilache, Constantin Drăgan, Janos Fazekas, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răduțu, Vasile Vilcu, Ștefan Voitec, Ioșiț Banc, Petre Blajovici, Dumitru Coluțu, Mihai Gere, Petre Lupu, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Gheorghe Stoica, Virgil Trofin, Mihai Dalea, Vasile Patilineț.

Printre cu puternice aplauze, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., a spus: Din însărcinarea Comitetului Central declar deschise lucrările Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român. La lucrările conferinței participă ca delegați membrii și membrii supleanți ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, membrii Comisiei Centrale de Revizii, precum și 1150 de delegați aleși în conferințele organizațiilor regionale de partid.

Din totalul delegaților aleși la conferințele regionale de partid, 28 la sută sînt muncitori, 15 la sută țărani, iar 57 la sută sînt ingineri și tehnicieni, profesori și învățători, oameni de știință, artiști și cultură, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor de masă și obștești.

De asemenea, la conferință participă 1633 de invitați, reprezentînd toate domeniile de activitate din țara noastră. La Conferința Națională a Partidului Comunist Român participă un număr însemnat de vechi militanți ai mișcărilor muncitorești.

Cei prezenți păstrează apoi un moment de reculegere în memoria lui Leonid Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Barbu Solomon, membru al C.C. al P.C.R., și Marin Florea Ionescu, membru al Comisiei Centrale de Revizii, care au încetat din viață în perioada de la Congresul al IX-lea al P.C.R.

A fost ales apoi secretariatul conferinței.

Delegații la conferință au adoptat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. DIRECTIVELE CU PRIVIRE LA PERFECȚIONAREA CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE, CORESPUNZĂTOR CONDIȚIILOR NOII ETAPE DE DEZVOLTARE SOCIALISTĂ A ROMÂNIEI.

2. PRINCIPIILE DE BAZĂ ALE ÎMBUNĂTĂȚIRII ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV-TERRITORIALE A ROMÂNIEI ȘI ALE SISTEMATIZĂRII LOCALITĂȚILOR RURALE.

A fost aprobat apoi regulamentul de desfășurare a conferinței

(Continuare în pag. a VII-a)

RAPORTUL CU PRIVIRE LA MĂSURILE DE PERFECȚIONARE A CONDUCERII

ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE ȘI LA ÎMBUNĂTĂȚIREA

ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV-TERRITORIALE A ROMÂNIEI

prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

Sfîmțit tovarăș,

Comitetul Central al partidului supune Conferinței Naționale spre dezbateră și aprobare măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale, a metodelor de organizare și conducere a vieții sociale corespunzător noii etape de dezvoltare socialistă a țării, precum și principiile de bază ale îmbunătățirii organizării administrativ-teritoriale a României și sistematizării localităților rurale, măsuri de o importanță deosebită pentru opera de desăvîrșire a construcției socialiste, pentru accelerarea progresului material și spiritual al societății noastre, pentru viitorul poporului român. Dezbaterile lor în acest înalț for al partidului exprimă profundul democratism ce caracterizează viața internă și politica Partidului Comunist Român, întregul regim politic și social al patriei noastre (VII și puternice aplauze).

Sintetizînd experiența dobîndită de partid și statul nostru în transformarea revoluționară a societății românești, în construirea bazei tehnico-materiale a socialismului, în conducerea economiei socialiste, ținînd seama de experiența altor țări socialiste, precum și de tendințele existente pe plan mondial, documentele supuse dezbaterii Conferinței Naționale reprezintă o materializare a direcțiilor Congresului al IX-lea al partidului pri-

voitoare la perfecționarea continuă a activității economice și sociale din patria noastră.

O caracteristică principală a Directivelor Comitetului Central al Partidului Comunist Român constă în faptul că ele pornesc de la cerințele și realitățile țării, ale etapei actuale de dezvoltare a României, se întemeiază pe legăturile și principiile fundamentale ale dezvoltării economice și culturale noastre socialiste. Îndeplinirea acestui program de măsuri va asigura ridicarea la un nivel calitativ superior a activității economice, dezvoltarea ascendentă și în ritmuri accelerate a tuturor sectoarelor de activitate, ceea ce va avea implicații asupra întregii vieți sociale, asupra nivelului de trai al întregului nostru popor.

Activitatea depusă de conducerea partidului și statului pentru elaborarea acestui complex de măsuri se desfășoară de peste doi ani, însumînd numeroase studii și analize economice la care au participat specialiști, oameni de știință și cadre economice, activiști de partid și de stat. Supuse unei ample dezbateri publice. În presă, în adunările colective din întreprinderi și instituții, în conferințele regionale de partid, documentele adoptate de Plenara din 5-6 octombrie a Comitetului Central al Partidului Comunist Român au întrunit ade-

ziunea deplină și unanimă a oamenilor muncii, a întregului partid și popor. Totodată, în cursul dezbaterilor s-au făcut numeroase observații, propuneri și sugestii valoroase, menite să contribuie la îmbunătățirea proiectelor de directive. Modul de elaborare a acestor măsuri

reprezintă o ilustrație grăitoare a practicii partidului de a se așeza cu poporul în legătură cu toate acțiunile esențiale pentru destinul țării. Învăducesc încă o dată că politica Partidului Comunist Român este, în ultimă instanță, emanația voinței întregului popor. A interese-

lor sale fundamentale. (Aplauze puternice). Sîntem încredințați că aprobînd aceste documente, Conferința Națională va asigura căile și mijloacele pentru un nou avînt al economiei noastre socialiste, pentru propășirea neîncetată a României socialiste. (VII aplauze).

I. O GLORIOASĂ EPOCĂ ISTORICĂ DE PROGRES ȘI PROSPERITATE A ROMÂNIEI SOCIALISTE

Tovarăși,

Conferința Națională a partidului nostru are loc în preajma aniversării a 20 de ani de la proclamarea Republicii. La această aniversare, oamenii muncii din țara noastră se prezintă cu un bilanț bogat. În anii care au trecut de la eliberarea țării de sub jugul fascist, socialismul a învins definitiv atît la orașe cît și la sate; a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om; s-au dezvoltat forțele de producție, a crescut întregul potențial economic al țării; relațiile socialiste s-au consolidat în întreaga economie națională; s-au îmbunătățit neîncetat condițiile de viață

materială și spirituală ale tuturor categoriilor populației; cultura a cunoscut o amplă răspîndire în mase, contribuînd la lărgirea orizontului de cunoștințe al oamenilor muncii. Privînd înapoi parcursul de poporul român în acești ani, avem imaginea marilor progrese făcute de România într-o perioadă istorică scurtă în toate domeniile vieții economice și sociale.

Pentru a ne da mai bine seama de amploarea transformărilor care au avut loc în viața poporului, de realizările de seamă obținute în construcția economică și socială, e necesar să ne amintim, tovarășii, de situația în care se afla economia națională la începutul perioadei

postbelice. Este bine cunoscută moștenirea pe care ne-a lăsat-o regimul burghez-moșieresc; un nivel scăzut de dezvoltare a forțelor de producție și o repartizare neechilibrată a acestora pe teritoriul țării; o industrie slab dezvoltată, utilitățile în mare măsură cu mijloace învechite; o agricultură rudimentară; un standard de viață scăzut pentru majoritatea populației țării.

Consecințe deosebit de grave a avut subordonarea economică și politică a țării noastre imperialismului german, aruncarea României, alături de Germania hitleristă, de către cele mai reacționare cercuri ale burgheziei și moșierimii, împotriva voinței și intereselor

naționale ale poporului, în războiul nedrept antisovietic. Supunînd România unui regim tipic de ocupație, Germania nazistă a jefuit în mod barbar resursele naturale și avuțiile poporului nostru, a scătulit și a sărăcit țara fără milă. La aceasta s-au adăugat pagubele provocate de operațiunile militare și de bombardamentele executate pe teritoriul țării noastre. Jaful hitlerist și pagubele provocate de război au redus potențialul economic al României la mai puțin de jumătate. O situație deosebit de grea se crease în ramurile vitale ale economiei; producția de țesături scăzuse la circa 36 la sută față de 1941, capacitatea transportului feroviar se redusese la 30 la sută.

Războiul alături de Germania fascistă împingea spre dezastru întreaga economie, periclită însăși existența națională a poporului român. Această evoluție deosebit de periculoasă a evenimentelor a fost curmată de îndeplinirea actului istoric de la 23 August 1944, care a dus la eliberarea țării de sub jugul fascist de către forțele patriotice conduse de Partidul Comunist Român, a deschis poporului român calea spre recucerirea și întărirea independenței naționale, spre refacerea economică și dezvoltarea de sine stătătoare, spre îndeplinirea aspirațiilor de democrație și progres social. (VII aplauze).

(Continuare în pag. a II-a)

Raportul prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. 1)

În condițiile deosebit de grele în care se găsea România în vara anului 1944, după răsturnarea diktatorilor fasciști și alungarea cetroptorilor hitleriei, poporul român a găsit resurse de energie pentru a se angaja, cu toate forțele și posibilitățile sale, alături de Uniunea Sovietică și celelalte puteri aliate, în război împotriva fascismului. Întreaga economie a țării a fost pusă în slujba susținerii frontului antifascist, făcându-se eforturi considerabile pentru aprovizionarea armatei cu muniții, armament, combustibil, îmbrăcăminte și alimente.

Cot la cot cu glorioasa Armată sovietică, care a purtat pe umerii săi greul celui de-al doilea război mondial, Armata română a luptat cu vitejie și eroism pentru eliberarea întregului teritoriu al țării și apoi, dincolo de granițele României, până la înfrângerea definitivă a Germaniei hitleriste. Prin aceasta, poporul român și-a adus contribuția materială și de sine la marea epopee a eliberării omenirii de robia fascistă, la victoria asupra celui mai periculos dușman al civilizației și progresului societății omenești. (Aplauze puternice)

O dată cu terminarea războiului antifascist se ridică sarcina grea a refacerii și reconstrucției economice, a lichidării urmărilor grele ale războiului. Taboul marilor dificultăți pe care a trebuit să le înfrunte poporul român în această perioadă este ilustrat de totalul pierderilor suferite de economia națională datorită jafului hitlerist, distrugerilor produse de bombardamente și operațiuni militare, de blocarea valutei și de dezvoltarea României de către țările capitaliste ca și de cheltuielile necesitate pentru susținerea frontului antihitlerist și de plata despăgubirilor de război — care, împreună, au depășit, ca ordin de mărime, de aproximativ 3,5 ori venitul național al României anului 1938.

În aceste condiții deosebit de grele pentru existența poporului român, pentru soarta patriei noastre, partidul comunist, chemând poporul la fărâșirea conștientă a noii istorii a patriei, a unit într-un unic șuvoi clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toate forțele progresiste și patriotice ale națiunii. El a mobilizat masele largi de la orașe și sate în lupta pentru înfrângerea rezistenței reacțiunii, a sabotajului claselor exploataatoare, pentru refacerea țării. Încă la puțin timp de la terminarea războiului, la Conferința Națională din 1945, partidul a înfățișat direcțiile principale ale programului său de reconstrucție economică a țării, precum și modul de soluționare în perspectiva a problemelor economice și sociale fundamentale ale României. În raportul la Conferința Națională prezentat de Gheorghiu-Dej se spune: „Progresul țării noastre este în directă și nemijlocită legătură cu progresul industrializării țării... de țara industrială a țării depinde în mare măsură însăși independența statului nostru”.

În condițiile unei încordate lupte politice duse de forțele patriotice ale țării în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea partidului comunist, pentru zdrobirea opoziției înverșunată a reacțiunii, a claselor exploataatoare susținute de cercurile imperialiste din exterior, poporul nostru a reușit — printr-o muncă încredinșată, plină de eroism, cu numeroase eforturi și sacrificii, să înfăptuiască, încă în primii ani al regimului popular, refacerea fundamentei naționale. Pe această bază, după cucerirea în întregul teritoriu politic de către clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, după înlăturarea monarhiei, instaurarea Republicii și înfăptuirea acțiunii revoluționare al naționalizării principiilor mijloace de producție, poporul român a trecut la înfăptuirea vastei opere de construire a socialismului.

Istoria civilizației omenești reliefează rolul primordial pe care l-a jucat și îl joacă industria în dezvoltarea bazei tehnico-materiale a societății, în înflorirea multilaterală a economiei, a științei și culturii, în ridicarea nivelului de trai al poporului. În apărarea și consolidarea independenței naționale a fiecărui stat, în asigurarea participării active a fiecărui popor la progresul general al umanității, la schimbarea de bunuri materiale și spirituale pe plan mondial, Subliniind rolul industriei în fărâșirea noii orânduiri sociale, Lenin arăta că: „Socialismul nu poate fi conceput fără tehnica marilor industrii capitaliste, fără o tehnică bazată pe ultimul cuvânt al științei moderne, fără o organizare de stat sistematică, care să oblige zeci de milioane de oameni să respecte riguroso o normă unică în producția și repartiția produselor”.

Pornind de la concepția materialistă care arată că factorul hotărâtor al progresului social, al înfloririi economiei naționale și ridicării nivelului de trai al populației îl constituie dezvoltarea susținută a forțelor de producție, partidul nostru a concentrat toate eforturile în direcția industrializării societății a țării. Desigur, dezvoltarea industriei, ridicarea noulor combinate, complexe industriale, uzine și centrale electrice, înzestrarea lor cu tehnica modernă au cerut și cer în întregul popor eforturi materiale susținute, alocarea unei mari părți din venitul național al țării. Dar fără o dezvoltare rapidă a Industriei moderne, este de neconceput lichidarea rămănterii în urmă a economiei noastre, reducerea decalajului care ne desparte de țările dezvoltate. Această adevăr este cu atât mai valabil în condițiile revoluției tehnico-științifice contemporane, ale progresului rapid al științei și tehnicii actuale.

Rezultatul aplicării consecvente a politicii de industrializare se oglindește în faptul că în anii construcției socialiste această ramură hotărâtoare a economiei naționale a luat un avânt remarcabil. În perioada 1950-1966 ritmul de creștere a producției industriale fiind în medie de peste 13 la sută. Industria a devenit ramura conducătoare a economiei, ponderea sa în creșterea veniturilor naționali crescând de la 30,8 la sută în 1938, la circa 50 la sută în prezent. Aceasta se reflectă în întreaga viață economică și socială a țării,

determinând schimbări adânci în structura generală a producției. În caracterul exportului, influențând în mod pozitiv asupra standardului de viață al întregului popor român. S-au produs modificări substanțiale în profilul industriei românești, locul central ocupându-l ramurile de bază ale industriei grele, de care depind înzestrarea tuturor sectoarelor economiei naționale, asigurarea neîntreruptă a progresului tehnic; s-a accentuat procesul de diversificare a ramurilor și sub-ramurilor; a crescut gradul de prelucrare a materiilor prime; de valorificare a resurselor naturale ale țării.

Transformări adânci au cunoscut agricultura, satul românesc, soace din imobilismul lor de veacuri și așezate pe făgașul unei dezvoltări dinamice. Trecearea micii producții țărănești, cu posibilitățile sale limitate, la marea producție socialistă, a reprezentat o profundă revoluție în viața satului, în relațiile de producție din agricultură, creștând condiții favorabile pentru progresul rapid al acestei ramuri esențiale a economiei naționale. În scurta perioadă care a trecut de la încheierea cooperativizării au fost evidențiate posibilitățile și rezervele mari ale agriculturii socialiste. Merită subliniat faptul că în procesul de transformare socialistă, agricultura și-a sporit continuu producția vegetală și animală, asigurând cantitățile de produse agricole necesare alimentației populației, aprovizionării industriei, exportului, contribuind în felul acesta la merul înaintea al întregii economii.

Paralel cu industria și agricultura s-au dezvoltat și celelalte ramuri ale economiei naționale, s-a îmbunătățit repartiția teritorială a forțelor de producție, unele regiuni în trecut rămase în urmă înregistrând în acești ani ritmuri superioare de dezvoltare industrială. S-au produs modificări în structura forței de muncă, a crescut în ritm rapid numărul celor ocupați în industrie, numărul total al salariaților pe întreaga economie sporind de 3,3 ori față de 1938. A crescut, de asemenea, numărul cadrelor cu pregătire tehnică; în prezent în economia națională lucrează de peste 10,5 ori mai multe cadre cu pregătire tehnică superioară decât în 1938.

Telul fundamental și rezultatul principal al programului de construcție economică înfăptuit de partid și de stat îl constituie ridicarea continuă a bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc. Venitul național a fost în 1966 de peste 4,5 ori mai mare decât în 1950, înregistrând un spor mediu anual de circa 10 la sută, iar salariul real a crescut de 2,4 ori față de 1950. Au sporit, de asemenea, veniturile țărânilor. În decurs de un deceniu și jumătate, statul a cheltuit pentru nevoile social-culturale circa 200 miliarde lei, în 1966 aceste cheltuieli fiind de aproape 7 ori mai mari decât în 1950. S-a înfăptuit un larg program de construcții social-culturale; s-au construit mili de școli, așezăminte culturale, instituții de ocrotire a sănătății; un deosebit avânt a luat construcția de locuințe atât la orașe cât și la sate.

O vastă activitate s-a depus în acest răstimp în sfera creației spirituale și a răspândirii științei și culturii în masele largi ale poporului. Una din marile cuceri ale regimului nostru este ridicarea nivelului de instrucție și cultură al maselor, generalizarea învățământului obligatoriu de 8 ani, vasta rețea a învățământului de toate gradele creată în aceste două decenii. Ducând cu străduire mai departe tradiții înaintate ale trecutului, știința românească s-a afirmat în noi domenii de cercetare, aduce o contribuție de seamă la progresul general al societății. S-au dezvoltat literatura și artele, s-a îmbogățit viața spirituală a întregului popor.

Construirea socialismului a determinat profunde schimbări în întreaga structură a societății românești. Locul proprietății privat-capitaliste asupra mijloacelor de producție l-a luat proprietatea socialistă — baza noii orânduiri sociale. Înlăturarea claselor exploataatoare, a exploatării omului de către om au dat societății un caracter unitar, bazat pe comunitatea de interese și aspirații a tuturor celor ce muncesc. Structura socială a țării noastre cuprinde azi clase și pătri prietene, unite prin țeluri comune.

În focul luptei pentru cucerirea puterii și construirea socialismului, clasa muncitoare și-a afirmat înaltele sale calități revoluționare, fermitatea și consecvența, patriotismul fierbinte, spiritul de sacrificiu, eroismul și abnegația, pricepera de a gospodări, împreună cu țărănimea și intelectualitatea, avuția națională, proprietatea nouă, socialistă. Clasa mun-

citoare s-a dovedit în toți acești ani la înălțimea misiunii sale istorice de clasă conducătoare a societății, alături de-se în fruntea luptei pentru progres economic și social. (Aplauze).

Țărănimea cooperatistă s-a transformat într-o clasă omogenă, ale cărei interese generale comune sînt strîns legate de cele ale clasei muncitoare, ale întregului popor. Prin ponderea ei însemnată în structura populației țării, prin rolul important pe care îl joacă în economia națională, în producția de bunuri materiale necesare întregului popor, ca și în viața socială, țărănimea aduce o contribuție de mare însemnată la dezvoltarea generală a societății noastre.

În lupta pentru cucerirea puterii politice și economice din minile claselor exploataatoare, pentru transformarea revoluționară a societății, pentru generalizarea relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, s-a încheiat și cimentat alianța de nezdruccinat a clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. (Aplauze). În condițiile României, în care țărănimea a reprezentat și reprezintă cea mai mare parte a populației, alianța muncitoro-țărănească constituie principala forță motrice a orânduiri noastre socialiste, cheia viabilității și trînzității regimului nostru, garanția înalțării cu succes pe calea dezvoltării socialismului, a înfloririi și propășirii multilaterale a patriei noastre. (Aplauze).

Un rol activ în întreaga viață socială, în dezvoltarea multilaterală a țării a jucat și joacă intelectualitatea. Expresie ve a creșterii nivelului de cultură și civilizație al poporului, a importanței crescînde pe care știința și cultura o au în societatea noastră, este creșterea rapidă a numărului de intelectuali, pregătirea în ritm susținut, din rîndul tuturor categoriilor de oameni ai muncii de la orașe și sate, a noi și noi generații de cadre necesare economiei, învățămîntului, ocrotirii sănătății, cercetării științifice, altor domenii de activitate socială. Putem spune că intelectualitatea noastră, atît mai în vîrstă, cît și mai tînăra, participă activ la întreaga operă de fărîșirea și noii societăți socialiste în patria noastră. (Aplauze).

Lichidarea claselor exploataatoare, asigurarea unității intereselor fundamentale ale tuturor membrilor societății, a concordanței dintre aspirațiile individuale și interesele colectivității au creat condiții optime pentru cimentarea și înflorirea națiunii socialiste, au deschis perspective largi pentru afirmarea nestînjentă a aptitudinilor, talentelor și energilor creatoare ale tuturor cetățenilor fără deosebire de rasă, sex sau naționalitate. O importanță esențială a avut și are aplicarea consecventă a politicii naționale marxist-leniniste a partidului nostru, în centrul căreia stau dezvoltarea frăției, asigurarea egalității depline în drepturi a omenilor muncii români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități, crearea condițiilor materiale, economice, care să garanteze în fapt exercitarea acestor drepturi, afirmarea deplină a personalității fiecărui cetățean al patriei noastre socialiste. (Aplauze).

Schimbările survenite în structura socială a țării, vasta activitate educativă desfășurată de partid au influențat puternic dezvoltarea conștiinței socialiste, profilul moral și spiritual al oamenilor. O trăsătură caracteristică a societății noastre este pătrunderea tot mai largă în mase a ideilor înaintate ale partidului nostru, a idealurilor sale, a concepției sale științifice despre lume și viață, a patriotismului și internaționalismului socialist, a umanismului și eticii socialiste.

Realizările obținute de țara noastră în anii construcției socialiste sînt rodul creației conștente a întregului popor român, a muncitorilor, țărânilor și intelectualității, a masei largi de cetățeni fără deosebire de naționalitate, care au urmat neabătut politica partidului comunist, vînd în ea expresia intereselor lor vitale, steaua călăuzitoare spre un viitor mai bun și mai fericit, spre prosperitatea României socialiste. (Vii aplauze). Exercitînd puterea în stat, masele muncitoare de la orașe și sate sînt dispuse cu avînt patriotic și înalt spirit de răspundere avuția națională, în scopul asigurării progresului material și spiritual al întregii societăți.

Înfăptuirea poporului nostru în construcția economică și socială sînt rezultate politicii juste, marxist-leniniste a Partidului Comunist Român, constituie o confirmare elocventă a uriașei forțe transformatoare a acestei politici. În procesul luptei pentru fărîșirea orânduiri socialiste, partidul nostru s-a întîrit con-

tinuu, și-a consolidat legăturile cu clasa muncitoare, cu țărănimea, cu intelectualitatea, cu toate păturile muncitoare ale populației. El cuprinde astăzi în rîndurile sale peste 1,7 milioane membri de partid, cei mai înaintați și activi muncitori, țărani, intelectuali, elemente de avangardă ale oamenilor muncii din toate sectoarele de activitate. Exprimînd interesele tuturor celor ce muncesc, cauza partidului a devenit cauza întregului popor român (Vii și puternice aplauze).

Un eveniment de deosebită însemnată în viața partidului și a țării noastre l-a constituit Congresul al IX-lea care a elaborat un vast program de construcție economică și socială a României, a pus în fața întregului popor obiective de mare însemnată pentru progresul multilateral al patriei noastre socialiste, a inaugurat o nouă etapă în viața poporului român.

În perioada care a trecut de la Congres, Comitetul Central, întregul partid au desfășurat o bogată și rodnică activitate pentru asigurarea mersului înainte al societății românești. După cum se știe, pe baza indicațiilor congresului au fost luate măsuri de îmbunătățire a planificării economice care s-au materializat atît în elaborarea actualului plan cincinal, cît și în stabilirea măsurilor pregătitoare pentru elaborarea viitorului plan cincinal pe perioada 1971-1975, și a schitei de dezvoltare economică pînă în 1990. A fost analizată situația existentă și s-au stabilit măsuri privind înlăturarea unor rămănteri în urmă în domeniul construcțiilor de mașini, al electrotehnicii și electronicii, chimiei, construcțiilor, comerțului și al altor ramuri ale economiei naționale. S-au luat măsuri de perfecționare a structurii organizatorice și a conducerii agriculturii de stat și cooperatiste, precum și pentru o mai bună coordonare și folosire a potențialului nostru de cercetare științifică. S-a desfășurat o vastă acțiune pentru perfecționarea organizării producției și a muncii, pentru rentabilizarea întreprinderilor.

Aceste măsuri au găsit un profund ecou în masele poporului. Le-au dinamizat și însușit în lupta pentru promovarea progresului în toate sectoarele de activitate, pentru înlăturarea lipsurilor și neajunsurilor, pentru combaterea atitudinilor închinate, conservatoare, pentru punerea în valoare a marilor rezerve materiale și umane pe care le posedă societatea noastră. Aceasta se reflectă în rezultatele economice cantitative și calitative superioare obținute în cursul primilor doi ani al cincinalului, în îndeplinirea și depășirea unora din obiectivele principale trasate de Congresul al IX-lea în domeniul producției materiale.

În cursul anilor 1966 și 1967 producția industrială a înregistrat un ritm mediu de creștere de 12,3 la sută, superior celui prevăzut în planul cincinal. Creșterea în volumul beneficiilor planificate al țării este ilustrată de faptul că numai sporul de producție ce se prelîmă a fi realizat în 1967 față de 1965 este de 2,5 ori mai mare decît întreaga producție industrială a României în 1938.

Utilizarea mai rațională a tehnicii moderne cu care sînt dotate întreprinderile, mobilizarea într-o măsură crescîndă a rezervelor economice, ridicarea calificării muncitorilor și întărirea disciplinei în producție au avut drept rezultat creșterea productivității muncii în industria republicană în acești doi ani într-un ritm mediu anual de 9,3 la sută. Reducerea cheltuielilor materiale de producție și a prețului de cost, realizarea de economii peste plan au sporit eficiența activității economice — ceea ce se oglindește în depășirea în acest an a peste 3 miliarde lei a volumului beneficiilor planificate. S-au accentuat procesul de diversificare a producției, adaptarea la cerințele progresului tehnic contemporan, s-a îmbunătățit calitatea unui important număr de produse.

Rezultate de seamă au fost obținute în agricultură. Ritmul mediu anual de creștere a producției agricole globale în anii 1966-1967 este de 7,1 la sută, recoltele de cereale din ultimii doi ani fiind printre cele mai mari din istoria țării. S-a dezvoltat sectorul zootehnic, s-au obținut producții sporite de carne, lapte, lînă.

În acești doi ani a fost realizat un mare volum de investiții din fondurile statului, pînă în prezent intrînd în funcțiune peste 400 capacități și obiective industriale.

Rezultatele pozitive dobîndite în producția materială au avut drept consecință creșterea în primii doi ani al cincinalului a veniturilor naționali într-un ritm mediu anual de 8,7 la sută. Pe această bază s-au luat noi măsuri pentru ridicarea nivelului de trai, pentru sporirea veniturilor populației de la orașe și sate, s-a îmbunătățit aprovizionarea oamenilor muncii.

Realizările obținute după Congresul al IX-lea demonstrează că există toate premisele ca, prin munca plină de elan a întregului popor, să se înfăptuiască cu succes toate obiectivele cincinalului. Rezultatele bune obținute pînă în prezent, rezervele noi scoase la iveală de oamenii muncii în economia noastră, succesele obținute în rentabilizarea întreprinderilor au permis ca planul pe 1968 să includă sarcini superioare celor prevăzute inițial de cincinal. Pe calea trasată de Congresul al IX-lea al partidului, țara noastră pășește înainte cu tot mai multă vigoare, poporul român obține noi și noi victorii în îmbunătățirea vieții sale materiale și spirituale, în înflorirea României socialiste. (Aplauze prelungite).

trale, care stingheresc dezvoltarea inițiativă creatoare în unitățile de producție. Persistența unor asemenea fenomene care duc la folosirea nerățională a unor mijloace materiale și a forței de muncă, la administrarea defectuoasă a bunului obțesc este de natură să exercite o influență negativă asupra mersului înainte al producției, să joace un rol de frînă în realizarea marilor obiective stabilite de partid pentru înflorirea multilaterală a țării. Tocmai de aceea partidul acționează pentru înlăturarea din viața economică, ca și din viața socială în general, a tot ceea ce este perimant, depășit, a tot ceea ce nu mai corespunde cerințelor actuale de dezvoltare a societății noastre.

Partidul pornește de la principiul verificat de viață că formele și metodele de conducere și organizare socială nu sînt imuabile, stabile o dată pentru totdeauna, că ele trebuie continuu perfecționate în pas cu schimbările ce se produc în viață, cu sarcinile pe care le impune procesul obiectiv al dezvoltării materiale și spirituale a societății. O dată cu dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție în țara noastră se creează necesitatea obiectivă a perfecționării continue a relațiilor de producție, care exercită la rîndul lor un important rol dinamic în asigurarea avîntului economic, în valorificarea marilor rezerve și posibilități ale societății socialiste, în materializarea superiorității noii orânduiri. Totodată, legitimitatea progresului social impun îmbunătățirea continuă a metodelor de conducere și a organizării diferitelor sectoare de activitate. Practica arată că adaptarea sistematică a formelor și metodelor de conducere la cerințele realității în continuu schimbare este de natură să contribuie la accelerarea întregii dezvoltări sociale. Dimpotrivă, nesocotirea realităților, rămînera în urmă pe tărîmul organizării și conducerii duc, mai devreme sau mai tîrziu, la contracții, la apariția unor fenomene negative care îngreună greu și mersul înainte al economiei, culturii, al întregii societăți.

Este important de subliniat că măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei, pe care le debate Conferința Națională se iau în condițiile în care economia noastră se află în plin avînt, cînd forțele de producție ale țării, productivitatea muncii și volumul producției industriale se dezvoltă în ritmuri ce se înscriu printre cele mai înalte din lume. Aceasta creează posibilitatea ca măsurile pe care le adoptăm să fie rezultatul unei îndelungi perioade de studiu, de consultări și totodată să fie puternic experimentate și aplicate fără grabă, fără presiunea unor dificultăți economice, în mod treptat, după verificarea lor în practică — examenul decisiv care dă grîul viabilității oricăror măsuri noi și cu atît mai mult al unui program economic de o asemenea amploare și cu asemenea repercusiuni asupra întregii noastre vieți sociale.

Este știut că în ultima vreme, în unele țări socialiste, ca și în țara noastră, se manifestă preocupare pentru perfecționarea formelor de conducere și planificare a economiei. Această preocupare este izvoată din necesitatea de a asigura o și mai înaltă dezvoltare a forțelor de producție, de a spori neîntrerupt eficiența economică a activității de creație materială — de a face să progrese continuu construcția societății socialiste. În legătură cu aceste preocupări și cu unele lipsuri existente în economia socialistă, unii comentatori din presa occidentală, prezentînd o imagine denaturată la realități, încearcă să înfățișeze aceste preocupări și aceste lipsuri drept o expresie a „eseului” economiei socialiste, a recunoașterii „ineficienței” modului de producție socialist”. Acești comentatori, după cît se vede, confundă — conștient sau nu — două categorii perfect distincte: conținutul orânduiri socialiste și formele pe care le îmbracă acesta. O asemenea interpretare a proceselor calitative care au loc în orînduirea socialistă dovedește o concepție mecanicistă, nedialectică asupra fenomenelor vieții sociale, neînțelegerea dinamicii dezvoltării societății. Înnoirea și perfecționarea continuă a metodelor de conducere și planificare a economiei, a formelor organizatorice în viața economică și socială demonstrează nu slăbiciunea socialismului, ci capacitatea sa de a adopta soluții problemelor complexe ale dezvoltării sociale, de a înlătura lipsurile și neajunsurile, dovedește resursele de progres de care dispune orînduirea socialistă. (Aplauze).

În procesul transformărilor revoluționare au apărut uneori greutăți și obstacole, s-au comis și greșeli, unele din ele inerente unei asemenea uriașe opere noi, fără precedent în istorie, altele care ar fi putut fi evitate, spre binele operelor de construire a socialismului. Dar meritul socialismului constă în capacitatea sa de a depăși aceste neajunsuri. În faptul că el se afirmă ca singura cale pentru scoaterea rapidă a zecii și zecii de popoare, oprimate de imperialism, pe făgașul progresului economic și social rapid, al dezvoltării libere și independente. În ciuda unor dificultăți temporare, socialismul merge înainte, perfecționîndu-se neîntrerupt, punîndu-și tot mai bine în valoare uriașele rezerve și posibilități, asigurînd popoarelor condiții tot mai optime de viață, îndicînd întregii omeniri exploatate drumul spre libertate, egalitate și progres social. (Vii aplauze).

Departee de a-și fi dat încă măsura deplină a potențelor sale economice și sociale, de a-și fi pus în evidență întru totul superioritatea, socialismul — această etapă nouă, obiectiv necesară în dezvoltarea societății omenești — a trecut cu succes examenul vieții, și-a verificat calitățile incontestabile în focul practicii sociale. După o perioadă istorică relativ scurtă, orînduirea socialistă se prezintă în fața lumii cu un bilanț remarcabil de înfăpturi economice și sociale care reflectă realizarea unor aspirații seculare ale popoarelor respective, ale întregii omeniri.

Este știut că majoritatea țărilor în care a triumfat orînduirea nouă erau rămase în urmă din punct de vedere economic, și aceasta datorită acțiunii legii dezvoltării inegale a statelor capitaliste, a incapacității capitalismului de a asigura progresul și prosperitatea tuturor popoarelor. Orînduirea socialistă l-a revenit, de aceea, misiunea de a scoate economia din starea de latență în care se găsea în aceste țări, de a accelera dezvoltarea forțelor de producție, de a crea baza tehnico-materială care să permită înflorirea multilaterală a vieții sociale și spirituale a popoarelor respective. Realitatea demonstrează că țările socialiste obțin succese însemnate pe această cale: ritmul mediu de dezvoltare economică a statelor aparținînd sistemului socialist mondial a depășit în perioada postbelică ritmul de dezvoltare a lumii capitaliste de peste

doă ori. Ca urmare a acestui progres susținut al forțelor de producție, industria țărilor socialiste și-a sporit ponderea în ansamblul economiei mondiale de la 20 la sută în 1950, la circa 38 la sută în 1966.

Realizările economice obținute de statele socialiste pun cu putere în lumină capacitatea noii orânduiri de a asigura o amplă mobilizare a resurselor materiale și umane, de a coordona pe scară națională eforturile constructive ale poporului și de a le orienta în direcțiile hotărîte pentru progresul social.

Aceste realizări demonstrează că orînduirea socialistă poate asigura în termene mai scurte lichidarea înapoierii economice și dezvoltarea industrială, pe baze moderne, a economiei naționale. Dacă țările capitaliste dezvoltate le-au trebuit 100-150 de ani pentru înfăptuirea industrializării, țările socialiste realizează procesul de industrializare, hotărîtor pentru progresul societății, în cîteva decenii. În timp ce în lumea capitalistă doar un număr restrîns de țări a reușit să-și creeze o industrie puternică, existînd încă vaste zone slab dezvoltate din punct de vedere economic, socialismul deschide tuturor popoarelor calea unei dezvoltări industriale rapide, a progresului economic multilateral.

Una din marile înfăpturi ale orînduirii socialiste în România este lichidarea exploatării omului de către om, intronarea dreptății și egalității sociale între toți cetățenii. Milioane de muncitori și țărani, care odinioară trăiau în mizerie și umilință, au fost ridicați la un nivel de viață demnă, se bucură în măsură crescîndă de binefacerile civilizației. În același timp, în țările capitaliste, chiar în cele mai dezvoltate din punct de vedere economic, în ciuda acumulării unor imense bogății, continuă să se mențină grave inegalități sociale între membrii societății, ca urmare a împărțirii acesteia în clase exploatare și clase exploataate.

La baza superiorității orînduirii noastre se află proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, care pune în slujba poporului întregul potențial al țării, permite desfășurarea unui efort coordonat și eficient în vederea propășirii societății, ridicării ei pe trepte tot mai înalte de civilizație.

Dezvoltarea și înflorirea continuă a forțelor de producție, întărirea proprietății socialiste constituie o problemă primordială a progresului necentenit al societății, își au izvorul în vasta activitate desfășurată de oamenii muncii pentru sporirea avîntului obțesc. Partidul și statul acordă, de aceea, toată atenția atît întăririi și dezvoltării proprietății de stat, cît și celei cooperatiste, care stau la baza propășirii economiei noastre naționale, a întregii societăți. După cum se știe, între economiști s-au purtat și se poartă discuții cu privire la deosebiri dintre cele două forme de proprietate socialistă. Orice contraponere a acestor două forme de proprietate — proprietatea de stat și cooperatistă — neglija una sau altele din ele, nu pot aduce decît daune intereselor generale ale mersului înainte al societății socialiste. Experiența României, ca și a altor țări socialiste, cu o țărănime numeroasă, care moștenise o agricultură fărîmițată în mici proprietăți de pămînt, demonstrează că cooperativa agricolă de producție oferă calea cea mai rapidă și mai sigură de lichidare a înapoierii agriculturii și sărăciei și instabilității vieții țărănilor, de creștere a producției agricole și întroducere a progresului și civilizației în mediul rural. După părerea noastră, în asemenea țări, cooperativele agricole de producție își vor menține pentru o lungă perioadă de timp rolul și importanța lor în viața socială, împlinînd în mod tot mai deplin interesele particulare, aspirațiile spre bunăstare a țărănilor cu interesele generale ale întregii colectivități. Îmbinarea strînsă a proprietății socialiste de stat și a celei cooperatiste într-un tot unitar în ansamblul economiei naționale oferă posibilități largi de folosire rațională a tuturor resurselor materiale și umane ale societății, permite creșterea în ritm susținut a producției, perfecționarea relațiilor sociale, satisfacerea tot mai înaltă a cerințelor materiale și spirituale ale oamenilor muncii de la orașe și sate.

Locul divergențelor de interese, propriu orînduirii întemeiate pe proprietatea privată, îl ia în socialism unitatea principalilor interese economice ale tuturor membrilor societății, comunitatea aspirațiilor lor fundamentale. Munca pentru sine și munca pentru societate formează o unitate indisolubilă, se condiționează reciproc, spre binele și fericirea fiecăruia, spre propășirea întregii societăți. (Aplauze).

Desigur, armonizarea intereselor individuale cu cele generale legate de înflorirea proprietății socialiste nu se realizează în mod automat. Acest lucru trebuie subliniat cu atît mai mult cu cît în condițiile actuale faze de dezvoltare a orînduirii socialiste, cînd nivelul forțelor de producție nu asigură încă belșugul de produse necesare repartiției după nevoi, iar conștiința mai păstrează reminiscențe ale vechilor concepții și obiceiuri, cînd — cum spune Marx — societatea „mai poartă din toate punctele de vedere — economic, moral, spiritual — pecetea vechii societăți din sinul căreia s-a născut”, unii oameni nu au ajuns la înțelegerea clară a interdependenței strînsă dintre necesitatea întăririi proprietății obștești și interesele lor personale. Se mai manifestă lipsă de răspundere în administrarea averii publice, în cheltuirea fondurilor statului, tendințe de risipă și de căpătulăie pe seama așteptării poporului. Măsurile pe care le preconizăm în vederea perfecționării conducerii și planificării economice vor ridica spiritul de răspundere față de administrarea și fructificarea avîntului obțesc, față de adoptarea hotărîrilor de care depind întărirea și dezvoltarea proprietății socialiste.

Existența proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție, a unor relații de colaborare strînsă și a comunității intereselor fundamentale ale tuturor claselor și păturilor populației face posibilă reglementarea proceselor economice în funcție de necesitățile obiective ale societății.

În condițiile orînduirii capitaliste, leagă obiective ale economiei își croșeau drum prin oscilațiile pieței libere, printr-o continuă ciocnire de interese, cu prejudiciul irorii unei părți însemnate a muncii sociale. În socialism, cînd mijloacele de producție devin proprietate socialistă, cînd întreaga economie se transformă într-un organism unitar, apare pentru prima dată în istoria societății posibilitatea cunoașterii și utilizării conștente a legăturii sociale, organizării raționale a activității economice, în conformitate cu interesele generale ale

(Continuare în pag. a III-a)

II. PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ALE PERFECȚIONĂRII CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE

Simeți tovarăși,

Măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei, a căror dezbateră face obiectul Conferinței Naționale a partidului, urmăresc sporirea rolului factorilor economico-financiarilor în întreaga economie, creșterea atribuțiilor și competențelor unităților de producție în planificarea, organizarea și conducerea activității economice, mai buna valorificare a resurselor interne ale întreprinderilor, dezvoltarea inițiativei creatoare a colectivelor de oameni ai muncii.

În acest scop se prevede adoptarea în toate ramurile economiei, și în primul rînd în industrie, a unor forme organizatorice care să permită o utilizare mai eficientă a potențialului material și uman, soluționarea mai promptă a cerințelor vieții economice. Aceste măsuri vor duce la apropierea conducerii de producție,

înlăturarea fenomenelor de centralism excesiv, îmbunătățirea calității deciziilor la toate nivelele aparatului economic. Astfel, ele duc mai departe măsurile întreprinse pînă în prezent pentru perfecționarea conducerii și planificării economiei, asigurînd condiții pentru aprofundarea cunoașterii realității economice, a cerințelor țelurilor obiective proprii orînduirii socialiste.

Necesitatea adoptării acestui complex de măsuri este dictată în primul rînd de schimbările calitative și cantitative petrecute în anii construcției socialiste în economia țării noastre, de sarcinile noi, superioare, care se pun în prezent în țara României. Stadiul actual de dezvoltare a economiei naționale, caracterizat prin amplificarea forțelor de producție, prin diversificarea continuă a producției, prin ridicarea înzestrării tehnice a întreprinderilor, impune necesi-

tatea de a ține pasul cu procesul vertiginos al valorificării, pe scară mondială, a cuceririlor științei și tehnicii, al folosirii procedurilor moderne în întreaga activitate de conducere și planificare a economiei. Realizarea acestui deziderat este incompatibilă cu persistența unor fenomene de imobilism în organizarea și conducerea producției, în relațiile dintre organizațiile, instituțiile și întreprinderile economice; ea cere perfecționarea acesteia și organizării și funcționării întregului nostru aparat economic.

Congresul al IX-lea, ca și plenaryle ulterioare ale Comitetului Central, au reliefat existența unor rămănteri în urmă în diferite compartimente ale vieții economice din țara noastră, au criticat tendințele de centralism excesiv, manifestările de subiectivism și voluntarism, formele birocratice în activitatea unor organisme și instituții economice cen-

(Urmare din pag. a II-a)

societății. Corințele obiective ale dezvoltării economice-sociale se impun oamenilor nu ca forțe coercitive, prin efectele distructive ale mecanismelor spontane, ci ca „necesități înțelese”, însușite în mod conștient de societate și înscrise ca teluri deliberate ale activității omenești. Se produce astfel un adevărat salt al omeniilor din imperiul necesității în acela al libertății. Revenind profundă semnificație istorică a reorganizării societății pe baza socialismului, Engels arăta: „Viața socială a oamenilor, care pînă acum li se opunea ca ceva impus de natură și istorie, devine acum un act liber al lor. Forțele obiective străine care dominau pînă acum istoria trec sub controlul oamenilor înșiși. Abia din acest moment oamenii își vor face pe deplin conștienți propria lor istorie, abia din acest moment cauzele sociale puse în mișcare de ei vor avea în chip precumpănitor și în măsură tot mai mare efectele voite de ei”.

Aceasta presupune studierea aprofundată a legilor obiective ale dezvoltării sociale, a realităților concrete în continuă schimbare și, ca urmare, elaborarea soluțiilor și măsurilor care răspund cel mai bine cerințelor acestor legi, folosirea înțelegătoare a experienței acumulate de societate, utilizarea potențialului material și uman al țării, activit imperativul progresului social. În socialismul dirijarea progresului economic și social, aplicarea legilor sociale și a altor generale cît și a celor specifice orînduirii socialiste — nu au loc în mod spontan, de la sine. Realizarea deplină a avantajelor orînduirii socialiste depinde, într-o măsură hotărîtoare, de promovarea unei politici juste, științific fundamentate, corespunzătoare condițiilor și particularităților fiecărei etape de dezvoltare a societății.

Forța socială în stare să elaboreze o asemenea politică și să desfășoare o largă activitate educativă și organizatorică de mobilizare a maselor pentru transpunerea ei în viață este partidul marxist-leninist. Ca deplasament de avangardă al societății, care reușește în rîndurile sale elementele cele mai înalte ale clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, partidul este exponentul intereselor întregii națiuni socialiste, al întregului popor, forța sa conducătoare. (Aplauze îndelungi). Accumulor o bogată experiență în cursul luptelor revoluționare, al activității desfășurate în fruntea maselor populare pentru fărîmarea noii orînduirii, aplicînd creator adevăratele generale ale marxism-leninismului la condițiile concrete ale țării noastre, partidul a devenit organizatorul și mobilizatorul tuturor energiilor și capacităților creatoare ale națiunii în slujba înfloririi României socialiste. (Puternice aplauze). Rolul său de conducător politic al societății noastre este o realitate obiectivă, înțarîră și de zi de adevătați deplină a maselor largi de oameni ai muncii, o necesitate indispensabilă a mersului înainte, confirmată în înăși legea fundamentală a țării. Înarmat cu o concepție științifică despre societate, cu cunoașterea legilor obiective ale dezvoltării sociale, partidul marxist-leninist este în măsură să elaboreze și să desfășoare programul dezvoltării și înfloririi în perspectivă a țării, al drumului ce trebuie parcurs pentru atingerea fazei superioare a dezvoltării societății — faza comunismului, a celei mai înalte civilizații din istoria omenirii.

Măsurile pe care le supunem spre aprobare Conferinței Naționale subliniază cu putere creșterea rolului conducător al partidului nostru pe măsura mersului înainte în procesul desăvîșirii construcției socialiste, al trecerii treptate spre comunism, în întreaga activitate economică și socială, în toate sferele vieții materiale și spirituale.

Un rol de mare însemnătate în apărarea cuceririlor democratice și revoluționare ale poporului, în construcția noii orînduirii, îl are statul oamenilor muncii de la orașe și sate. Îndepîndu-și cu succes funcțiile sale economico-organizatorice și culturale-educative, întărînd puterea de apărare a patriei, contribuind la dezvoltarea continuă a activității internaționale a României, statul nostru a acumulat o bogată experiență în toate domeniile de activitate. Întărîmarea continuă pe calea desăvîșirii socialismului și trecerii treptate spre comunism presupune pentru o lungă perspectivă istorică ridicarea la un nivel calitativ superior a rolului statului în întreaga viață social-economică.

Ansambliu măsurilor preconizate de proiectul de Directive acordă o atenție deosebită întăririi și perfecționării rolului statului în viața economică, creșterii contribuției sale la dezvoltarea forțelor de producție ale țării, la valorificarea superioară a resurselor materiale și umane ale societății, la creșterea eficienței activității economice, la sporirea avuției naționale, la ridicarea nivelului de trai al întregului popor. În acest scop se va îmbunătăți activitatea tuturor verigilor de stat, se va asigura simplificarea aparatului statului, perfecționarea formelor organizatorice și metodelor de conducere în vederea îndeplinirii în condiții tot mai bune a atribuțiilor ce-i revin în dezvoltarea economică și socială a României.

Statul socialist, organele sale, trebuie să desfășoare o activitate susținută pentru întărirea proprietății socialiste, pentru cultivarea unei înalte răspunderi a tuturor cetățenilor țării față de apărarea avuției obștești, împotriva hoțiilor și delapidatorilor, împotriva risipei și a lipsei de grijă față de proprietatea socialistă.

munca, liniștea și avutul fiecărui cetățean, libertățile și drepturile cetățenești, de a veghea cu fermitate la respectarea legalității socialiste, de a împiedica orice abuzuri și încălcări ale legii, de a acționa pentru dezvoltarea și adîncirea continuă a democrației noastre socialiste. (Aplauze).

În elaborarea măsurilor pentru perfecționarea organizării și conducerii economice, partidul nostru ține seama de faptul că dezvoltarea planică este una dintre cele mai importante legi obiective ale economiei socialiste. Necesitatea organizării și dirijării pe bază de plan a activităților economice și sociale decurge din înseși condițiile materiale ale producției moderne. În condițiile desfășurării revoluției tehnico-științifice contemporane, ale dezvoltării rapide a forțelor de producție și adîncirii diviziunii sociale a muncii, ale accentuării procesului de concentrare a producției și creșterii caracterului său social, dirijarea proceselor economice se manifestă ca o necesitate obiectivă. Chiar și în țările capitaliste apar tendințe spre coordonare pe bază de program a unor domenii ale producției, circulației, investițiilor, cercetării, se iau măsuri de intervenție a statului capitalist în economie. Necesitatea acestei activități de dirijare este recunoscută și de o serie de economiști burghezi, care vreme îndelungată nu au conștientizat încă „virtuțile” economiei liberale. Activitatea de planificare în aceste țări nu poate însă depăși limitele impuse de proprietatea capitalistă asupra mijloacelor de producție, de contradicțiile antagoniste ale reproducției capitaliste, de lupta de concurență a monopolurilor.

Proprietatea socială asupra mijloacelor de producție, relațiile de colaborare proprii orînduirii socialiste asigură premisele pentru conducerea planică pe toate treptele economiei, inclusiv la nivelul întregii societăți, fac necesară și posibilă în același timp coordonarea unitară a întregului proces de reproducție, dirijarea conștientă a producției și repartiției, distribuția resurselor pe ramuri și pe unități de producție, aplicarea pe scară largă a progresului tehnic și științific contemporan.

Conducerea pe bază de plan a economiei socialiste incumbă înalte răspunderi sociale deoarece deciziile și măsurile adoptate la nivel central vizează activitatea a milioane și milioane de oameni, administrarea principalelor fonduri ale poporului, gospodărirea avuției naționale. O deosebită importanță are în această privință asigurarea proporțiilor economice optime, de care depinde dezvoltarea armonioasă, echilibrată a întregii economii. Experiența noastră arătată ce consecințe negative are insuficiența preocupare pentru dezvoltarea unor ramuri moderne ale industriei ca: electrotehnica, electronica, mecanica fină, mașinile, pentru deplina punere în valoare a rezervelor agriculturii socialiste, pentru realizarea unui raport cit mai rațional între producția bunurilor de consum și producția mijloacelor de producție. Este cunoscută importanța pe care o are pentru dezvoltarea întregii economii creșterea cu precădere, în cadrul industrializării socialiste, a industriei producătoare de mijloace de producție. Dar, în același timp, experiența a dovedit că de dăunătoare este, pentru progresul social multilateral, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului, absoluțizarea, fetișizarea producției de mijloace de producție, a industriei grele și neglijarea industriei bunurilor de consum și a agriculturii. În ultimă instanță scopul industrializării este acela de a asigura creșterea accelerată a mijloacelor de producție pentru utilizarea și dezvoltarea rapidă a tuturor ramurilor economiei naționale de care depinde satisfacerea cerințelor de consum ale întregului popor, precum și asigurarea mijloacelor pentru reproducția socialistă largă, pentru progresul continuu al societății.

De aceea, partidul nostru, neslăbind atenția pentru dezvoltarea în continuare a industriei grele, și în cadrul acesteia în special a producției de mijloace de producție, în vederea dotării cu tehnică modernă a întregii economii naționale, manifestă în același timp o preocupare sporită pentru dezvoltarea producției bunurilor de larg consum, elocind — după cum se știe — în acest cîmp de luptă însemnate pentru dezvoltarea industriei ușoare și alimentare.

III. PERFECȚIONAREA ORGANIZĂRII CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE

1. Îmbunătățirea organizării și conducerii ramurilor producției materiale

Pornind de la necesitățile dezvoltării economiei naționale, conducerea partidului și statului acordă o atenție deosebită perfecționării structurii organizatorice, aparatului de producție și circulație, adoptării unor măsuri care să permită o mai bună funcționare a acestuia în pas cu înzestrarea nouă a întreprinderilor, cu cerințele organizării științifice a producției și a muncii, cu știința conducerii producției.

În momentul de față activitatea întreprinderilor și ramurilor economice este stînjinită de fenomene de centralism excesiv, de paralelisme între verigile organizatorice, care îngreunează relațiile dintre întreprinderi și forurile superioare, diminuează răspunderea lor pentru îndeplinirea sarcinilor de plan; în viitor aceste defecțiuni vor trebui înlăturate cu hotărîre.

În sistemul ce se propune pentru organizarea industriei se pornesc de la faptul că întreprinderea reprezintă unitatea de bază a întregii economii naționale. Pentru a-și putea îndeplini în cele mai bune condiții sarcinile ce le revin, întreprinderile — funcționînd pe baza gestiunii economice proprii — vor trebui să se bucure de mai multă autonomie, de atribuții și drepturi sporite, să dispună de mijloace materiale și financiare necesare realizării creșterii și perfecționării continue a producției de bunuri materiale.

Una din sarcinile principale ale întreprinderii va fi aceea de a elabora în mod nemijlocit planul de producție, aducîndu-și astfel contribuția la descoperirea și valorificarea rezervelor interne ale economiei noastre, la mai buna cunoaștere a necesităților producției și posibi-

litatele de creștere cantitativă și calitativă a acesteia.

Se prevede, de asemenea, ca la dispoziția întreprinderilor să rămîna o parte mai mare din mijloacele financiare rezultate din activitatea lor economică, ceea ce le va permite să asigure mai operativ nevoile desfășurării neîntrerupte a proceselor de producție, realizarea la timp a sarcinilor de plan. Vor spori, de asemenea, atribuțiile și competențele întreprinderilor în realizarea unor lucrări de investiții, în modernizarea continuă a producției, avînd la dispoziție în acest sens mijloace financiare și materiale necesare.

Sarcini de mare răspundere îi revin întreprinderilor în organizarea științifică a producției și muncii — problemă fundamentală a progresului întregii noastre economii. Se vor asigura, de asemenea, posibilități mai largi pentru dezvoltarea relațiilor întreprinderii cu alte unități economice, cu instituțiile financiare și de credit.

Pornind de la creșterea rolului gestiunii economice proprii, activitatea întreprinderii va fi apreciată în viitor nu numai după indicii cantitativi ai producției, ci, în mai mare măsură decît în prezent, după cei calitativi, după finalitatea economic-financiară a eforturilor depuse pentru îndeplinirea tuturor indicilor planului.

Lărgirea atribuțiilor și competențelor, întărirea gestiunii economice proprii vor permite întreprinderilor să-și concentreze atenția asupra folosirii cu maximum de randament a capacităților de producție, a proceselor tehnologice, a asimilării noilor sortimente și procedee de fabricație,

Unii teoreticieni contrapun în mod greșit categoriile valorice caracterului planificat al economiei socialiste. În legătură cu aceasta trebuie să subliniem că nu putem împărții teoriile după care economia socialistă ar trebui să se autoregleze în mod spontan, pe baza fluctuațiilor pieței libere. Manifestările stihnice ale legii valorii, încercarea de a lăsa exclusiv pe seama pieței afirmarea nevoii sociale și reglementarea proporțiilor producției, precum și a repartiției supun economiia unor forțe instabile și necontrolabile, determină puternice perturbări în reproducția socialistă largită. A accepta ca economiia să se dezvolte de la sine, prin mecanismul spontan al legii valorii înseamnă a renunța la unul din cele mai importante avantaje ale noii orînduirii — dirijarea conștientă a economiei în scopul folosirii raționale a tuturor resurselor țării al satisfacerii intereselor generale ale poporului (Aplauze).

Una din legăturile generale ale dezvoltării societății este reproducția largită. Urmărind cu consecvență înfăptuirea programului său de edificare a societății comuniste în patria noastră, partidul acordă o deosebită atenție asigurării resurselor necesare acumulării socialiste, condiție esențială a înfăptuirii reproducției largite, a dezvoltării rapide a economiei naționale, a progresului multilateral al patriei socialiste, a asigurării bunăstării materiale a celor ce muncesc.

Elementul esențial care determină

superioritatea unei orînduirii față de cele anterioare pe planul producției de bunuri materiale este producția de muncii. Legea generală a progresului economic și social, ridicarea productivității muncii, creșterea eficienței economice capătă o deosebită însemnătate în orînduirea socialistă. Cu cît este mai mare productivitatea muncii, cu cît bogățiile naționale sînt valorificate la un nivel mai înalt, cu atît se crează posibilități mai mari pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale întregii populații, concomitent cu înfăptuirea în ritm rapid a reproducției largite. Marx sublinia că „economia de timp, ca și repartiția planificată a timpului de muncă pe diferite ramuri de producție rămîn prima lege economică a producției colective”.

Iată, tovarășii, cîteva considerente în legătură cu principiile care au călăuzit conducerea partidului și statului în elaborarea măsurilor de perfecționare a conducerii și planificării economiei, supuse dezbaterii Conferinței Naționale.

autonomie în desfășurarea activității economice.

Prețind o parte din atribuțiile actuale ale ministerelor, marile complexe economice, centralele industriale vor trebui să asigure organizarea mai bună a specializării producției și a cooperării între diferite întreprinderi, vor controla și îndruma activitatea întreprinderilor componente, se vor preocupa de aprovizionarea lor tehnico-materială ritmică și vor coordona raporturile acestora cu furnizorii și beneficiarii. Primind atribuții importante în domeniul comerțului intern și extern, centralele vor trebui să studieze temeinic cerințele pieței din țară și din străinătate, să cunoască bine perspectivele de dezvoltare a producției, posibilitățile de aprovizionare cu materii prime și materiale și de desfacere a mărfurilor.

Centralele va avea de îndeplinit importante atribuții, atît în realizarea la timp și în condiții superioare a planului de investiții, cît și în dezvoltarea și modernizarea producției, în asimilarea produselor noi, în realizarea unor tipuri superioare de mașini și utilaje cu parametri tehnico-economici ridicați, a unor materiale înlocuitoare, a unui sortiment tot mai variat de mărfuri. Unele din aceste organizații economice mari vor dispune și de institute de cercetări și proiectări proprii, ceea ce le va permite să joace un rol important în asigurarea progresului tehnic, științific și economic.

Realizarea acestui proces de concentrare a producției, crearea unor unități mari, puternice cu competențe largi, vor deșira ministerele și celelalte instituții centrale de numeroase activități operative, de un însemnat volum de muncă consacrată avizării și aprobării, permițîndu-le să se concentreze asupra problemelor majore din cîmpul lor de activitate, asigurării proporțiilor, nivelului și ritmurilor de dezvoltare ale ramurilor respective, în concordanță cu cerințele economiei naționale.

Crearea acestui sistem organizatoric în industrie va trebui să asigure înlăturarea fenomenelor de centralism excesiv, apropierea conducerii de producție, mai buna folosire a cadrelor de specialiști, a personalului de înaltă calificare de care dispune economia noastră. În același timp, această măsură va avea ca rezultat pozitiv și răspunderea fiecărui ministru pentru realizarea politicii partidului și statului în ramura respectivă.

În prezent activitatea întreprinderilor și ministerelor este organizată pe baza principiului conducerii unipersonale. Acesta nu mai corespunde stadiului actual de dezvoltare a economiei țării noastre, volumului și complexității activității și sarcinilor unei întreprinderi, cu atît mai mult ale unor mari unități industriale. Viața arată că un singur om, oricît de competent ar fi, nu poate asigura singur rezolvarea problemelor atît de complexe pe care le ridică gospodărirea, administrarea și conducerea întreprinderii, centralei sau ministerului. Pentru aceasta este necesar să se promoveze forme de conducere colectivă care să permită cuprinderea și rezolvarea multor probleme ale vieții economice, înlăturarea arbitrarului în luarea deciziilor, fructificarea experienței specialiștilor, a cadrelor valoroase din întreprinderi, a masei oamenilor muncii. Proiectul de Directive prevede în acest scop înființarea unor organe colective la toate nivelurile de conducere a vieții economice și sociale.

Alcătuie din cadre cu funcții de răspundere, din specialiști cu experiență, cercetători, delegați aleși ai oamenilor muncii și reprezentanți ai organelor sindicale, aceste organe de conducere vor avea sarcina să rezolve în mod competent întregul ansamblu de probleme curente și de perspectivă ale activității unităților respective. Organele de conducere colectivă au un caracter deliberativ, de lucru, nu reprezentativ formal, fiind chemate să ia hotărîri cu valabilitate legală în toate problemele esențiale ale activității economice. În comitetele de direcție, în consiliile de administrație, în consiliile ministerelor, conducerea colectivă trebuie să se îmbine cu răspunderea

fiecărui pentru sectorul încredințat, precum și pentru hotărîrile adoptate în mod colectiv pentru bunul mers al întregii activități. Exprimînd dezvoltarea continuă a democrației socialiste, perfecționarea relațiilor socialiste de producție, intensificarea participării oamenilor muncii la dezbaterile și rezolvarea problemelor legate de bunul mers al vieții economice, în întreprinderi va juca un rol tot mai activ adunarea generală a salariaților. În aceste adunări comitetele de direcție ale întreprinderilor vor trebui să prezinte dări de seamă asupra activității conducerii și a rezultatelor muncii, asupra modului de organizare a producției, a măsurilor luate pentru sporirea continuă a eficienței economice a unității respective, asupra bilanțului general, a situației beneficiilor și a modului de repartizare a lor, a recomperării suplimentare a oamenilor muncii pentru eforturile depuse în întreprindere.

Adoptarea noilor forme de organizare și conducere a activității industriale va face să crească și mai mult rolul maselor de oameni ai muncii în viața economică a țării, în gospodărirea avuției poporului, va ridica la un nivel mai înalt activitatea de conducere a industriei noastre socialiste. Sintem conșinși că toate cadrele din economie vor aplica consecvent și vor perfecționa în procesul înfăptuirii lor formele și metodele de muncă colectivă, măsurile pentru creșterea răspunderii tuturor oamenilor muncii în conducerea societății (Aplauze).

În concordanță cu principiile generale care stau la baza organizării industriale, Directivele prevăd îmbunătățirea în activitatea întreprinderilor de construcții, în specializarea acestora pe domenii și ramuri de activitate, în domeniul forțelor și telecomunicațiilor, al folosirii mai raționale și eficiente a mijloacelor de transport și telecomunicații de care dispunem, precum și în celelalte ramuri ale economiei naționale. Va trebui ca în cel mai scurt timp și în aceste sectoare să se stabilească măsurile necesare aplicării hotărîrilor pe care le va adopta Conferința Națională.

Ținînd seama de marea importanță a agriculturii în economia națională, partidul nostru a adoptat, după cum se știe, în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea, o serie de măsuri îndreptate spre modernizarea producției agricole și îmbunătățirea conducerii și planificării acesteia. Prin urmare, aceste măsuri subliniate măsurile pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, pentru mai buna organizare și profilarea organelor agricole de stat, pentru crearea organizațiilor proprii ale țărănimii — uniunile agricole cooperatiste — pentru introducerea noului statut al cooperativelor agricole, precum și pentru îmbunătățirea organizării, finanțării și creditării întreprinderilor agricole de stat.

Îndeplinirea marilor sarcini prevăzute în planul cincinal pentru creșterea producției agricole cere aplicarea consecventă în viitor a tuturor acestor măsuri care își dovedesc în viață justetea și viabilitatea. În acest scop este necesar să se ridice nivelul activității Consiliului Superior al Agriculturii, care are datoria să se ocupe îndeaproape de îndrumarea și de specialitate a activității de conducere a producției agricole, de a lua mare atenție la introducerea conducerii științifice în producția agricolă. Trebuie asigurată generalizarea rapidă a aplicării hotărîrilor luate de partid și guvern pentru îmbunătățirea activității întreprinderilor și fermelor agricole, pentru creșterea eficienței economice a întregii noastre agriculturii socialiste de stat. În același timp este necesar să se urgențeze îmbunătățirea activității stațiilor de mașini și tractoare.

Sarcini de mare importanță revin Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, tuturor unităților cooperatiste în îndrumarea activității cooperative de producție, în coordonarea și unirea eforturilor țărănimii pentru sporirea producției agricole, în interesul creșterii avuției obștești, a nivelului de trai al țărănimii, al întregii economii naționale.

2. Îmbunătățirea planificării economiei naționale

Pornind de la necesitatea obiectivă a conducerii pe bază de plan a economiei socialiste, partidul acordă o atenție deosebită îmbunătățirii activității de planificare din țara noastră. Pe baza analizei făcute la Congresul al IX-lea al partidului, a sarcinilor și obiectivelor fixate, în ultimii doi ani în această direcție au fost luate o serie de măsuri reflectate cu deosebire în modul de elaborare și în conținutul actualului plan cincinal. Există în prezent un progres evident în analiza activității economice, se manifestă din ce în ce mai mult exigența în elaborarea planurilor, în fundamentarea acestora. Trebuie să arătăm, totodată, că în activitatea de planificare se mențin încă unele neajunsuri, stabilindu-se de la centru sarcini de detaliu care frînează inițiativa și îngreunează adoptarea unor măsuri operative în desfășurarea proceselor economice; se mai întîlnesc cazuri cînd diferite sarcini din planul economiei naționale nu sînt suficient corelate sau fundamentate.

Măsurile de perfecționare a planificării economiei naționale urmăresc întărirea rolului planului în dirijarea proceselor social-economice, ținînd seama de necesitățile și posibilitățile economice, precum și de tendințele dezvoltării economice pe plan mondial.

Îmbinarea activității de planificare curentă cu cea de perspectivă, asigurarea continuității planificării constituie un imperativ esențial al unei juste dirijări a economiei naționale, aceasta trebuind să reflecte atît cerințele de moment cît și tendințele fundamentale de durată ale progresului economic și social. După cum se știe, producția și reproducția constituie un proces continuu, unic și neîntrerupt; de aceea, urmînd cursul firesc al proceselor economice, planurile trebuie să fie legate organic între ele, să derive unul din celălalt. Numai astfel se poate evita discontinuitățile și disproporțiile în dezvoltarea ramurilor economiei naționale.

Așa cum prevăd Directivele, în sistemul nostru de planificare elaborarea planului cincinal, defalcat pe ani și unități economice, se va face concomitent cu schițarea liniilor generale de dezvoltare pe o perioadă de încă 5 ani, asigurîndu-se astfel, în permanență, perspectiva dezvoltării economiei pe 10 ani și o legătură organică a planurilor cincinale între ele. Pentru unele domenii va fi necesar să se elaboreze studii chiar pe pe-

rioadă mai îndelungate. Aceasta creează premisele pentru pregătirea din timp a tuturor măsurilor în vederea elaborării planurilor cincinale, precum și a realizării optime a obiectivelor lor. Aceste principii, care stau la baza lucrărilor de elaborare a planului pe perioada 1971—1975 și a liniilor principale ale dezvoltării economiei naționale pentru perioada 1976—1980, vor trebui să constituie o regulă în întreaga activitate viitoare de planificare. Ansamblul de lucrări cu privire la elaborarea cincinalului și a liniilor directorate pentru perioada pînă în 1980 se face sub conducerea directă a Comitetului central de partid și de stat. Orientările cu caracter general asupra direcțiilor de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă sînt stabilite de conducerea partidului și statului, ajută organele economice centrale și unitățile de producție în elaborarea propunerilor cu privire la ritmurile și proporțiile dezvoltării în fiecare întreprindere, ramură și sector de activitate. Confrontarea largă a celor mai competente opinii ale specialiștilor, stabilirea cu aproximativ doi ani înainte a prevederilor de dezvoltare pentru viitorul cincinal vor crea condiții pentru punerea în valoare la un nivel mai înalt a posibilităților de dirijare unitară de care dispune economia noastră socialistă.

Accentul principal în munca de planificare va cădea în viitor pe unitățile economice, pe activitatea de elaborare a propunerilor de plan de către întreprinderi și centrale, nucleele de bază ale economiei naționale, care cunosc cel mai bine potențialul și rezervele de care dispun, posibilitățile de creștere în ritm susținut a producției de bunuri materiale. În felul acesta principul fundamental al planificării economiei naționale va fi elaborarea planului de jos în sus, îmbinarea strînsă a studiilor și propunerilor unităților economice cu acelea ale organelor centrale de conducere care au viziunea de ansamblu a economiei.

Caracteristica muncii de planificare va consta în faptul că planul central va cuprinde un număr restrîns de indicatori care vor exprima obiectivele esențiale ale economiei naționale, permițînd partidului și statului să păstreze în mîini lor principalele instrumente de conducere a proceselor economice, asigurînd în același

(Continuare în pag. a IV-a)

Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu

(Urmare din pag. a III-a)

timp dezvoltarea inițiativelor unităților de producție. Planurile ministerelor — parte integrantă a planului central — vor cuprinde, de asemenea, un număr restrins de indicatori privind proporțiile dezvoltării ramurilor respective, orientarea și coordonarea activității centralelor și întreprinderilor potrivit intereselor generale ale economiei.

În munca de planificare a unităților economice de bază, pornindu-se de la numărul restrins de indicatori centrali primari, întreprinderile și centralele vor adăuga o serie de indicatori suplimentari impuși de necesitățile conducerii și organizării procesului de producție, de realizarea tuturor sarcinilor cantitative și calitative ce le revin.

Puterea de acțiune a planului se bazează pe caracterul obligatoriu al sarcinilor stabilite. După dezbaterile largă a propunerilor de plan și după aprobarea lor de către forurile superioare ale partidului și statului, planul devine lege, iar prevederile sale capătă caracter obligatoriu pentru toate întreprinderile și instituțiile, pentru toți oamenii muncii. Atunci când viața o cere se pot aduce anumite corecturi prevederilor inițiale ale planului, de către forurile care l-au aprobat, potrivit unor anumite reguli și competențe.

Una din problemele majore ale planificării este asigurarea repartizării raționale, armonioase a forțelor de producție pe întregul teritoriu al țării. În politica de amplasare a noilor obiective economice va trebui să se continue cu fermitate orientarea dată în actualul cincinal, de a asigura repartizarea forțelor de pro-

ducție pe întregul teritoriu al țării, dezvoltarea armonioasă economică, socială, culturală a tuturor regiunilor, aceasta constituind o parte neseparabilă, esențială a operei de edificare a socialismului în România, de făurire a condițiilor pentru trecerea la societatea comunistă. (Aplauze).

Perfecționarea planificării economice impune îmbunătățirea continuă a activității Comitetului de Stat al Planificării, care trebuie să elaboreze prognoze și studii economice de perspectivă, să se precupe permanent de descoperirea și valorificarea tuturor rezervelor economiei, să asigure proporționalitatea între toate ramurile economice, echilibrul între producție, acumulare și consum, echilibrul monetar și valutar, să coordoneze întreaga activitate de planificare, să alcătuiască proiectul planului central și să urmărească înlăpturarea consecventă a obiectivelor dezvoltării armonioase și mereu ascendente a economiei naționale.

Toate măsurile și prevederile cu privire la perfecționarea planificării economice naționale, studiarea mai aprofundată a cerințelor și posibilităților economice, îmbunătățirea metodologiei de elaborare a planului, creșterea rolului unităților economice de bază în munca de planificare trebuie să aibă drept urmare ridicarea la un nivel calitativ superior a întregului proces de conducere și dirijare conștientă a construcției economice, să creeze condiții pentru mai bună valorificare a marilor rezerve de care dispune economia noastră națională, pentru dezvoltarea ei rapidă, echilibrată, pentru creșterea nivelului de viață al poporului. (Aplauze).

3. Sistemul de aprovizionare și desfacere

Realizarea unei aprovizionări ritmice, capabilă să satisfacă prompt nevoile producției, este o condiție vitală pentru desfășurarea armonioasă și continuă a întregii activități economice.

Aprovizionarea tehnico-materială prezintă la noi, în momentul de față, seriosă neajunsuri datorită defecțiunilor sistemului organizatoric, a defecțiunilor existente în relațiile contractuale dintre întreprinderi, amplasării nerationale pe teritoriu a bazelor de aprovizionare și desfacere care duc la transporturi nejustificate de lungi, încurcarea circulației mărfurilor, la apariția frecventă a întârzierilor în aprovizionare. Numărul mare de verigi intermediare care condiționează repartiziile de materiale pentru întreprinderi, sistemul complicat de avizare și aprobare a comenzilor îngreunează și mai mult satisfacerea rapidă a nevoilor întreprinderilor, precum și redistribuirea materialelor și utilităților aflate în stocuri. Asigurarea unei aprovizionări ritmice a tuturor întreprinderilor impune cunoașterea exactă a necesităților producției, investițiilor, a cerințelor pieței interne și a livrărilor pentru piața externă. În acest scop este necesar ca a alcătuirii planului de aprovizionare să se acorde o mai mare atenție fundamentării sale temeinice, astfel încât să se asigure satisfacerea la timp a tuturor nevoilor economiei naționale, îmbunătățirea activității centrale de coordonare a întregului sistem de aprovizionare și desfa-

cere, urmărirea permanentă a situației stocurilor și utilizarea lor judicioasă. Se impune o mai rațională repartizare a bazelor și depozitelor de aprovizionare și desfacere pe întreg teritoriul țării și în funcție de specificul fiecărei ramuri, de volumul și nomenclatorul produselor, de legăturile dintre întreprinderile producătoare și cele consumatoare.

Ținând seama de atribuțiile sporite ce se preconizează a fi date centralelor industriale și întreprinderilor în domeniul aprovizionării și desfacerii, este necesar să se extindă relațiile contractuale directe între producător și consumator. O atenție deosebită va trebui acordată dezvoltării contractelor de lungă durată mai ales la produsele care fac obiectul unor relații permanente sau care au un ciclu lung de fabricație.

Ministerele, organele locale, întreprinderile vor trebui să dispună de mai multă independență în producerea unor materiale necesare activității economice, să acorde mai multă atenție valorificării resurselor interne și atragerii lor în circuitul producției, pentru îmbunătățirea generală a aprovizionării tehnico-materiale.

Este necesar să se urmărească rezolvarea în timpul cel mai scurt a acestor probleme care prezintă importanță deosebită pentru îndeplinirea planurilor de stat, pentru satisfacerea la un nivel mai înalt a cerințelor economiei noastre naționale.

4. Rolul sistemului financiar-bancar

În cadrul măsurilor supuse aprobării Conferinței Naționale în scopul ridicării eficienței economice în toate sectoarele de activitate, un loc central ocupă propunerile cu privire la mai bună utilizare în economia noastră a finanțelor și creditului.

Proiectul de Directive supus dezbaterii Conferinței prevede măsuri pentru îmbunătățirea organizării sistemului financiar-bancar, pentru ridicarea rolului controlului financiar în viața economică, pentru mai bună întocmire și urmărire a planului financiar centralizat. Se prevede largirea sferei de folosire a creditului în finanțarea activității economice, dezvoltarea relațiilor directe dintre întreprinderi și unitățile bancare, tratarea diferențiată pe calea creditului și dobânzilor a întreprinderilor cu rezultate bune față de cele care desfășoară o activitate nesatisfăcătoare. Sistemul de finanțare a întreprinderilor trebuie să creeze condiții pentru creșterea rolului beneficiului, creditului și dobânzilor în activitatea economică, pentru folosirea cu răspundere sporită a fondurilor proprii și împrumutate, pentru perfecționarea gestiunii economice.

Finanțarea investițiilor se va asigura din resurse bugetare, din mijloacele proprii ale unităților economice și prin credite bancare.

Investițiile pentru construirea de noi întreprinderi, combinate și uzine, precum și cele pentru dezvoltări de a amplora mai mare ale întreprinderilor existente vor fi finanțate în viitor de la bugetul statului. În felul acesta statul socialist dirijează în mod centralizat marile eforturi materiale de construcție economică, direcțiile principale ale înfăptuirii planului de investiții de care depinde progresul rapid al țării noastre.

Investițiile de valoare mai mică cuprinse în planul de stat vor fi finanțate pe calea creditelor bancare. Pentru executarea unor investiții productive mici, dar de mare urgență, întreprinderile vor dispune și de fonduri proprii, putând folosi, de asemenea, în continuare, credite pentru mica mecanizare.

Cea mai mare parte a necesarului de mijloace bănești pentru activitatea de

producție va fi asigurată prin credite bancare, iar întreprinderile care își încheie activitatea cu rezultate bune vor putea să-și mărească fondurile proprii pe seama reținerii unei părți din beneficiile realizate.

Extinderea sferei creditului bancar, constituirea și folosirea fondurilor curente de către întreprinderi și centrale vor mări răspunderea acestora în elaborarea planurilor de producție și de investiții, în estimarea nevoilor financiare, în elaborarea măsurilor care aneajază activitatea lor prezentă și viitoare. În același timp, aceasta va facilita satisfacerea operativă a cerințelor curente de fonduri ale întreprinderilor, simplificând relațiile financiare din economie.

O dată cu introducerea acestui sistem de finanțare a activității de producție și de investiție este necesar să se ia măsuri pentru întărirea controlului financiar-bancar asupra utilizării mijloacelor materiale și bănești din economie. Este un imperativ esențial al mersului nostru înainte ca toate eforturile materiale și financiare ale economiei să se îndrepte spre acțiunile cu cea mai înaltă eficiență economică, care să corespundă unor nevoi reale ale societății, să contribuie la creșterea continuă a acumulărilor socialiste. Criteriul suprem care trebuie să primeze în activitatea acestor organe este acela al gospodăririi raționale a resurselor economiei naționale, al necesității ca toate fondurile materiale și bănești să contribuie la dezvoltarea și înflorirea continuă a societății noastre socialiste.

Perfecționarea activității financiare și de credit, ridicarea rolului acesteia în viața economică impun reorganizarea sistemului nostru bancar. Crearea unor bănci specializate pe ramuri — așa cum se arată în proiectul de Directive — permite o analiză mai largă a solicitărilor de credite, face posibilă o rezolvare operativă a acestora, asigură un control mai cuprinzător asupra utilizării fondurilor și asigură o mai bună utilizare a acestora, asigură fără îndoială o folosire mult mai bună a potențialului productiv al țării, și o legătură directă, mai simplă, între bănci și întreprinderi.

O dată cu aplicarea acestor măsuri este necesar ca Banca Națională să-și exercite în condiții mai bune funcțiile sale

de instituție bancară centrală. Ea va trebui să răspundă de realizarea întregii politici de credit, monetare și valutare a statului, să îndrume și să coordoneze activitatea bancară din întreaga țară, precum și întreaga circulație bănească din economie, să controleze modul în care băncile specializate administrează

5. Îmbunătățirea sistemului de formare a prețurilor

Un rol de mare importanță pentru perfecționarea activității economice, pentru ridicarea eficienței producției și circulației, pentru buna funcționare a întregului mecanism economic și social îl are îmbunătățirea sistemului de formare a prețurilor. Unul din neajunsurile principale ale sistemului de prețuri din țara noastră constă în faptul că o serie de prețuri se stabilesc fără a se ține seama de cheltuielile sociale încorporate în produsele respective, desconsiderând criteriile legii valorii care continuă să acționeze, într-o formă sau alta, în orice economie bazată pe producția de mărfuri. Or, numai în cadrul unor prețuri just stabilite, întreprinderile au posibilitatea să acționeze pentru reducerea prețului de cost, pentru creșterea rentabilității și înlăturarea pierderilor la unele produse.

Problema hotărâtoare, de fond, în legătură cu situația prețurilor în economia noastră este scăderea continuă a cantumului cheltuielilor de producție, a consumului de materiale și forță de muncă, creșterea productivității muncii, a căror urmare trebuie să fie reducerea continuă a prețului de cost — elementul fundamental de care depinde eficiența întregii economii. Aceasta este singura cale de scădere a prețurilor de vânzare, de înfăptuire a politicii partidului de ridicare a nivelului de trai al populației, de creștere a salariului real, de satisfacere tot mai largă a cerințelor materiale și spirituale ale maselor populare.

Anul de-a rândul s-a susținut în mod greșit că în societatea socialistă prețul nu mai are o funcție economică importantă, el putând fi stabilit de organele de stat la liberul arbitru, independent de cantumul cheltuielilor sociale. Asemenea teorii nu pot avea decât consecințe negative în viața economică, în întreaga operă de construire a socialismului. Întreprinderile nu pot fi interesate să depună eforturi pentru lichidarea pierderilor, pentru reducerea consumurilor, pentru obținerea de beneficii, în condiții

6. Ridicarea eficienței economice — sarcină centrală în etapa actuală

Stimai tovarăși,

Principiul obiectiv pe care îl urmărim prin înfăptuirea măsurilor de perfecționare a conducerii, organizării și planificării economice este asigurarea condițiilor pentru creșterea continuă a eficienței activității productive în toate ramurile și întreprinderile.

În anul construcției socialiste am obținut succese de seamă în valorificarea resurselor materiale și de muncă ale țării. Industria și celelalte ramuri cunosc ritmuri înalte de dezvoltare, an de an activitatea economică se soldează cu realizări tot mai bune, cu însemnate acumulări bănești. Comparând însă rezultatele noastre cu realizările cele mai bune pe plan mondial, constatăm că la noi există încă importante rămășițe în urmă tocmai la asemenea indicatori economici fundamentali cum sînt productivitatea muncii, consumurile de materiale, prețul de cost, rentabilitatea. De aceea, asigurând și în viitor un ritm rapid de creștere a volumului producției materiale, este imperios necesar să ne preocupăm într-o măsură sporită de eficiența întregii economii. Întreprinderile noastre trebuie să producă mai ieftin, să fabrice mărfuri de calitate superioară, să obțină beneficii crescînde; numai astfel vom reuși ca merele efort de construcție pe care l-am depus pînă acum și pe care îl continuăm să dea roade tot mai mari. În interesul societății, al bunăstării poporului.

Concepția după care una din laturile superiorității economiei socialiste ar fi faptul că aceasta își poate permite să finanțeze timp îndelungat producții nerentabile contravine în mod flagrant cerințelor dezvoltării noi orînduirii, este expresia unei viziuni economice rudimentare. Încălcarea principiilor rentabilității nu poate să nu se răsfrîmă mai devreme sau mai tîrziu, în mod negativ, asupra eficienței economiei naționale în ansamblu, asupra dezvoltării generale a societății. În orînduirea socialistă rentabilitatea nu mai este o chestiune privată a diferitelor întreprinderi, ci o problemă fundamentală a întregii societăți. Orice activitate economică trebuie să corespundă unor cerințe concrete ale societății, să răspundă unor nevoi reale ale vieții materiale și spirituale a oamenilor, asigurînd în același timp creșterea continuă a avuții naționale, sporirea venitului național.

Viața, experiența economică mondială arată că în ridicarea eficienței un rol primordial îl are notația cit mai rapidă a mijloacelor materiale și bănești, realizarea cu viteză sporită a ciclului banimarță-ban. Intensificarea rulajului fondurilor, accelerarea includerii tuturor mijloacelor în circuitul economic, vor asigura fără îndoială o folosire mult mai bună a potențialului productiv al țării, și o legătură directă, mai simplă, între bănci și întreprinderi.

O dată cu aplicarea acestor măsuri este necesar ca Banca Națională să-și exercite în condiții mai bune funcțiile sale

fondurile puse la dispoziție în concordanță cu interesele generale ale economiei naționale.

În condițiile în care o parte din resursele financiare rămîn la dispoziția întreprinderilor și centralelor, iar activitatea de creditare se va desfășura prin mai multe bănci, se impune perfecționarea modalității de elaborare și urmărire a planului financiar centralizat — principală balanță financiară de sinteză a economiei — care să permită cunoașterea situației finanțelor țării, a potențialului economiei naționale. În viitor, planul financiar centralizat al statului va fi întocmit de Ministerul Finanțelor împreună cu Comitetul de Stat al Planificării.

În asigurarea folosirii integrale, cu rezultate maxime, a potențialului economic al țării, în apărarea și dezvoltarea avuții obștești, o contribuție de prim ordin trebuie să aducă controlul financiar. De aceea se impune îmbunătățirea activității de control financiar, perfecționarea organizării aparatului de control, delimitarea mai precisă a atribuțiilor sale, creșterea răspunderii Ministerului Finanțelor ca organ central de coordonare și orientare unitară a controlului financiar pe toate treptele economiei.

Îmbunătățirea organizării producției și muncii constituie o necesitate imperioasă nu numai în industrie, ci în toate ramurile economiei naționale. Se impune ca această acțiune să fie extinsă în construcția-montaj, în transporturi, în agricultură și comerț, în activitatea de prestări de servicii și în alte sectoare, astfel încît fiecare întreprindere să fie organizată și condusă pe baze raționale, cu maximum de eficiență.

Esențială în reușita acțiunii de perfecționare a organizării producției și muncii este studierea tuturor laturilor procesului de producție și în special a punctelor critice existente în organizația internă a întreprinderilor, Ministerelor, organelor centrale, unităților de producție trebuie să se ocupe de perfecționarea organizării producției și muncii nu ca de o problemă de campanie, ci ca de un proces continuu, determinat de condiții obiective, de schimbările care au loc permanent în structura și calitatea mijloacelor de producție, în calificarea forței de muncă, în evoluția nevoilor societății, ca de o sarcină căreia trebuie să se acorde o atenție nesărită, zi de zi.

Trăsătura caracteristică a revoluției tehnico-stiințifice contemporane este împlinirea tot mai strînsă a științei cu producția, aplicarea rezultatelor cercetării științifice în industrie, agricultură, transporturi, în toate ramurile economiei, în organizarea și dirijarea producției și a proceselor economice. De aceea este necesar să se pună un accent deosebit pe promovarea progresului tehnic în toate sectoarele activității productive, pe modernizarea uneltelor de producție și

pe preiconizarea, de asemenea, o mai mare mobilitate și operativitate în modul de stabilire a prețurilor, de modificare a lor corespunzător schimbărilor survenite în procesul de producție, fără a se lăsa aceasta la discreția elementelor stihnice rezultate din jocul liber al pieței.

Îmbunătățirea sistemului de formare a prețurilor trebuie să asigure, totodată, aplicarea la scară întregii economii a unei politici unitare, pe baza directivelor partidului și statului, a intereselor generale ale societății. Prețurile și tarifele, în special prețurile cu amănuntul, pentru produsele și serviciile de bază din economia noastră vor fi stabilite de stat pe plan central, iar în unele cazuri se va fixa plafonul maxim al acestor prețuri. În același timp statul va stabili prin plan cantitățile obligatorii ce vor trebui produse și desfacute din sortimentele de mărfuri ieftine, avînd permanent în vedere satisfacerea intereselor tuturor categoriilor populației consumatoare, creșterea continuă a salariului real al celor ce muncesc din patria noastră. (Vii aplauze).

a lucrărilor de construcții generează importante pierderi pentru economie, susținute pe o perioadă îndelungată fonduri considerabile din circuitul economic, are urmări negative asupra recuperării investițiilor, asupra eficienței reproducției largie. Este necesar, de aceea, ca pe viitor să concentrăm mijloacele materiale, financiare și forța de muncă asupra unui număr mai restrins de obiective pentru a asigura mai bine folosirea acestui potențial și pentru scurtarea termenelor de dare în funcțiune a noilor capacități de producție.

Se impune, de asemenea, ca ministerele, centralele și întreprinderile, toate unitățile productive să ia măsuri pentru mai bună folosire a utilităților, pentru extinderea mecanizării și automatizării proceselor tehnologice, pentru lichidarea în cel mai scurt timp a intreruperilor în procesul de producție, pentru creșterea gradului de calificare și utilizare a forței de muncă, pentru perfecționarea organizării producției și a muncii în vederea ridicării continue a productivității muncii sociale.

Una din sarcinile actuale de cea mai mare însemnătate a organelor de partid și de stat, a unităților economice, a tuturor oamenilor muncii este îmbunătățirea continuă a calității produselor, condiție esențială pentru satisfacerea cerințelor economiei naționale, ale producției și consumului, pentru ridicarea nivelului de trai al populației, precum și pentru dezvoltarea comerțului nostru exterior, intensificarea participării României la diviziunea internațională a muncii.

Principala condiție a valorificării cu maximum de randament a potențialului nostru tehnico-economic este promovarea pe scară largă în toate ramurile economiei a cuceririlor științei moderne, a conducerii economice, perfecționarea continuă a organizării producției și a muncii. Acțiunea înfăptuită de partid în cursul acestui an pentru perfecționarea organizării producției și a muncii a determinat o puternică efervescență în toate întreprinderile industriale, o preocupare sporită pentru îmbunătățirea stilului de conducere economică, a scos în evidență o serie de rezerve existente în toate compartimentele activității întreprinderilor. Astfel, au reieșit importante posibilități pentru îmbunătățirea gradului de utilizare intensivă a capacităților, eliminarea locurilor înguste, alcătuirea mai judicioasă a fluxurilor de fabricație, perfecționarea programării producției, raționalizarea transportului intern, organizarea mai bună a locului de muncă.

A rezultat, de asemenea, necesitatea unei preocupări sporite pentru utilizarea eficientă a timpului de lucru, prin întărirea disciplinei și delimitarea mai precisă a sarcinilor și atribuțiilor tuturor salariaților, prin normarea științifică a muncii.

În cursul acestui an, o dată cu efectuarea unor temeinice analize și studii în vederea dezvoltării rezervelor

interne ale întreprinderilor industriale, au fost adoptate și măsuri pentru punerea lor în valoare. Aplicarea acestor măsuri a contribuit la depășirea simțitoare a sarcinilor planificate pe acest an la producția globală, productivitatea muncii, beneficii. Sînt în curs de elaborare propuneri pentru valorificarea acestor rezerve, ceea ce va duce la o creștere substanțială a prevederilor planului cincinal pentru următorii 3 ani. Aș dori să remarc și în fața Conferinței naționale, deși am subliniat și în plenară, munca bună depusă în această direcție de Ministerul Industriei Ușoare, care a propus un plan suplimentar de producție de circa 11 miliarde lei. Sîntem convingși că va fi realizat și că populația va simți acest rezultat de producție pe plată. (Aplauze). Trebuie spus că această preocupare se remarcă la toate ministerele, și sîntem convingși că nici celelalte nu vor rămîne mai prejos decît Ministerul Industriei Ușoare. Le vom aprecia atunci cînd voi face astfel de propuneri.

Îmbunătățirea organizării producției și muncii constituie o necesitate imperioasă nu numai în industrie, ci în toate ramurile economiei naționale. Se impune ca această acțiune să fie extinsă în construcția-montaj, în transporturi, în agricultură și comerț, în activitatea de prestări de servicii și în alte sectoare, astfel încît fiecare întreprindere să fie organizată și condusă pe baze raționale, cu maximum de eficiență.

Esențială în reușita acțiunii de perfecționare a organizării producției și muncii este studierea tuturor laturilor procesului de producție și în special a punctelor critice existente în organizația internă a întreprinderilor, Ministerelor, organelor centrale, unităților de producție trebuie să se ocupe de perfecționarea organizării producției și muncii nu ca de o problemă de campanie, ci ca de un proces continuu, determinat de condiții obiective, de schimbările care au loc permanent în structura și calitatea mijloacelor de producție, în calificarea forței de muncă, în evoluția nevoilor societății, ca de o sarcină căreia trebuie să se acorde o atenție nesărită, zi de zi.

Trăsătura caracteristică a revoluției tehnico-stiințifice contemporane este împlinirea tot mai strînsă a științei cu producția, aplicarea rezultatelor cercetării științifice în industrie, agricultură, transporturi, în toate ramurile economiei, în organizarea și dirijarea producției și a proceselor economice. De aceea este necesar să se pună un accent deosebit pe promovarea progresului tehnic în toate sectoarele activității productive, pe modernizarea uneltelor de producție și

7. Promovarea și pregătirea cadrelor

În perioada construcției socialiste, datorită unei ample și perseverente activități desfășurate de partid și statul nostru, a fost format un mare număr de cadre destoinice de conducere economică din rândurile clasei muncitoare, tărâniilor și intelectualității, din rîndul oamenilor muncii de toate naționalitățile.

Pe măsura dezvoltării economiei și culturii, a înălțării țării noastre pe calea progresului, rolul cadrelor capătă o importanță sporită în întreaga viață socială. Marile cuceriri ale civilizației moderne, descoperirile științifice, perfecționarea tehnicii sînt rodul minții și minilor omenului — creatorul tuturor bunurilor, al tuturor valorilor materiale și spirituale ale societății. Însesmatele sarcini pe care partidul le pune azi în fața poporului, perfecționarea conducerii și planificării economiei, dezvoltarea cercetării științifice și aplicarea rapidă a rezultatelor sale, organizarea superioară a producției și a muncii, creșterea eficienței economice în toate ramurile nu se pot înfăptui fără marea entuziasm a tuturor cetățenilor patriei. De aceea, activitatea de recrutare, promovare și calificare a cadrelor pentru toate sectoarele vieții sociale este una din îndatoririle de prim ordin ale partidului și statului, ale întregii societăți. În stadiul de dezvoltare în care ne găsim, mersul înainte depinde în mod hotărîtor și nemijlocit de calitatea și competența oamenilor, de capacitatea lor de a stăpîni mijloacele de producție mereu mai perfecționate, de priceperea de a administra bogățiile țării, avuția națională, de receptivitatea la tot ce e nou și înalt, de puterea de a ține pasul cu progresul mondial.

Este cunoscut faptul că într-o serie de sectoare principale ale economiei naționale se resimte lipsa de forță de muncă, de cadre calificate. Aceasta se datorează, desigur, în primul rînd, procesului vertiginos de dezvoltare a tuturor ramurilor economice, precum și insuficienței preocupării manifestate în trecut în unele domenii pentru pregătirea cadrelor necesare. În același timp, o cauză importantă a acestei stări de lucruri rezidă în modul defectuos de repartizare a cadrelor, în distribuția insuficient de echilibrată a acestora între sectoarele de bază ale economiei și cele auxiliare, între sfera producției și cea a muncii administrative. Este necesar ca în viitor, paralel cu măsurile pentru calificarea cadrelor cerute de desăvîșirea construcției socialiste, să se asigure o prioritate deosebită de cadre ale principalelor sectoare de producție a bunurilor materiale ale societății, ale muncii de proiectare și cercetare științifică, precum și ale altor compartimente de care depind creșterea avuții naționale, progresul rapid al patriei noastre.

Folosirea cu maximum de randament a noilor instalații și mașini cu care sînt dotate întreprinderile, perfecționarea procedurilor tehnologice moderne, folosirea noilor surse de energie impun un înalt nivel de pregătire a forței de muncă din industrie, o temeinică pregătire de

8. Colaborarea și cooperarea economică și tehnico-științifică internațională

Expresie a cerințelor obiective ale progresului contemporan, colaborarea și cooperarea economică, tehnico-științifică și culturală internațională au un rol tot mai important în viața economică și socială a tuturor țărilor. Schimburile economice multilaterale, precum și cooperarea în producție între țări contribuie la o mai bună valorificare a potențialului material și uman al fiecărei națiuni, la mai bună cunoaștere și înțelegere re-

a proceselor tehnologice, care asigură importante economii de muncă socială.

Avînd în vedere rolul uriaș pe care îl joacă știința în societatea contemporană, partidul acordă o mare atenție dezvoltării activității de cercetare științifică în țara noastră, progresului științei românești în pas cu cuceririle științei mondiale. Crearea Consiliului Național al Cercetării Științifice — ca organ de stat însărcinat să coordoneze întreaga activitate de cercetare — elaborarea pentru prima dată a unui program de perspectivă a cercetării științifice cuprinzînd perioada 1968—1970 au creat cadrul favorabil unei mai eficiente concentrări a forțelor noastre științifice spre direcțiile de care depinde mersul înainte al economiei și culturii românești. Experiența acumulată în această perioadă evidențiază necesitatea continuării măsurilor de perfecționare a formelor organizatorice ale cercetării științifice, a îndrumării și coordonării activității de cercetare, în vederea creșterii contribuției oamenilor de știință la soluționarea problemelor tot mai complexe ale desăvîșirii construcției socialiste.

Este necesar să înțelegem, tovarăși, că trebuie pus capăt odată actualei fărîmițări a activității de cercetare, împărțirii forțelor științifice la Academie, la ministere, în învățămînt și să le unim pentru a rezolva mai rapid cerințele legate de mersul înainte al economiei noastre. Noi avem oameni de știință minunati! Unindu-i eforturile, ei ar putea soluționa de cîteva ori mai lute problemele la care lucrează în prezent în mod dispersat 3—4 institute sau cercetători izolați. Lucrăm într-o economie socialistă și vorbim mult despre acesteia, de aceea, într-adevăr, și aici trebuie să realizăm o conducere planificată și conștientă. Fiind vorba de știință, cu atât mai mult aici trebuie să acționeze și conștiința și planificarea. (Aplauze).

Este necesară unirea eforturilor tuturor institutelor de cercetare — a laboratoarelor uzinale, a institutelor departamentale și din cadrul centralelor industriale, ale Academiei Republicii Socialiste România și din învățămîntul superior, a tuturor forțelor științifice, în vederea rezolvării problemelor majore legate de progresul tehnic în economie, de creșterea potențialului nostru material, de satisfacerea cerințelor mersului înainte al României pe calea socialismului.

Îmbunătățirea muncii științifice impune perfecționarea organizării rețelei unităților de cercetare și a sistemului de finanțare a acestei activități, legarea ei mai strînsă de nevoile producției, ale întregii vieți economice și sociale.

specialitate a tuturor cadrelor care lucrează în economie. Schimbarea conținutului calitativ al muncii, ca urmare a mecanizării, automatizării și chimizării producției, solicită tuturor lucrătorilor ample cunoștințe din cele mai diferite domenii ale științei. Economia națională cere tot mai mulți tehnicieni și ingineri cu vaste cunoștințe de specialitate, la curent cu evoluția tehnicii mondiale, bine pregătiți în problemele organizării științifice a producției și a muncii.

Societatea noastră cere cadre de conducere cu înalte cunoștințe de specialitate și politici, devotate fără margini cauzei cu evoluția tehnicii mondiale. Munca depusă de peste 20 de ani pentru formarea cadrelor se simte din plin în toate sferile de activitate. Sîntem convingși că efectele acestei munci se vor resimți și mai mult în viitor, în toate domeniile activității sociale, ca toate cadrele își vor face cu înaltă datorie față de clasa muncitoare, față de popor. (Aplauze puternice).

Pentru asigurarea nevoilor de cadre în continuă creștere și lichidarea lipsurilor existente în acest domeniu a fost elaborat un program de pregătire a muncitorilor calificați, a specialiștilor cu pregătiri medii și superioare pentru toate sectoarele vieții economice și sociale pînă în anul 1980. Anul acesta a fost supus unei largi dezbateri dezvoltarea învățămîntului superior, care conține propuneri menite să orienteze pregătirea viitorilor absolvenți, în așa fel încît aceștia să poată ține pasul cu exigențele în continuă schimbare ale economiei naționale. În vederea înfăptuirii hotărîrilor Congresului al IX-lea al partidului au fost, de asemenea, elaborate măsuri privind dezvoltarea învățămîntului de cultură generală, profesional și tehnic, care vor fi date publicității. Măsurile preconizate în acest domeniu urmăresc trecerea la învățămîntul general de 10 ani, extinderea și diversificarea învățămîntului tehnic și profesional, care vor duce la pregătirea unui număr sporit de cadre calificate pentru economie, ridicarea pe o treaptă mai înaltă a nivelului de cultură al întregului popor.

Tovarăși,

O parte din măsurile îndreptate spre perfecționarea conducerii, planificării și organizării economice pe care le-am expus aici sînt de pe acum în curs de experimentare într-o serie de întreprinderi, permițîndu-ne să tragem concluzii cu privire la viabilitatea lor practică, la modul de integrare a acestora în mecanismul economiei naționale. Aplicarea măsurilor preconizate de proiectul de Directive al Comitetului Central va continua în anii viitori perfecționîndu-se neconținut în procesul verificării lor concrete, astfel încît generalizarea lor în întreaga economie să se poată încheia în cursul anului 1970 și treind la noul plan cincinal să putem introduce toate aceste măsuri în întreaga noastră societate.

ciproacă între popoare, servind cauzei păcii și securității internaționale.

Pornind de la aceste considerente principale și aplicînd cu consecvență o politică de dezvoltare complexă și în ritmuri susținute a economiei naționale, de sporire a eficienței în toate domeniile producției materiale, partidul și guvernul acordă o atenție deosebită cooperării

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare din pag. a IV-a)

economice, tehnico-stiințifice și culturale cu toate țările, fructificării avantajelor participării active a României la diviziunea internațională a muncii.

Construcția noi orinduri se desfășoară în condițiile favorabile ale existenței sistemului mondial socialist, ale colaborării și înfrățirii tovarășești dintre statele acestui sistem care exercită o influență pozitivă asupra mersului înainte al fiecărei țări socialiste. Superioritatea colaborării dintre statele socialiste constă în faptul că ea permite înflorirea tuturor țărilor, indiferent de stadiul dezvoltării economice, îmbinând interesele fiecărei țări în parte cu interesele generale ale sistemului socialist mondial.

Intemeindu-se pe unitatea telurilor fundamentale, pe comunitatea orinduirii sociale, pe idealul comun al socialismului, comunismului și păcii, legăturile de cooperare și colaborare economică și tehnico-stiințifică frățească între țările socialiste prezintă o mare importanță pe plan internațional. Relațiile de tip nou instaurate între statele socialiste nu au precedent în istorie; ele s-au format o dată cu crearea sistemului socialist mondial, având un caracter diametral opus celor statornicite de secole în lumea burgheză, bazate pe dreptul celui puternic asupra celui slab. Afirmându-se ca un mod nou de concurență între state libere și suverane, relațiile între țările socialiste sînt menite să ofere un model de raporturi echitabile între popoare în lumea contemporană. Desigur, în mod firesc, relațiile dintre țările socialiste parcurg un proces de perfecționare, conținutul cooperării și colaborării îmbogățindu-se continuu, potrivit condițiilor de dezvoltare a fiecărei țări, cerințelor întăririi sistemului mondial socialist.

Pornind de la rolul pe care-l au aceste legături în întărirea potențialului economic al fiecărei țări și al sistemului socialist în ansamblu său, România a dezvoltat și dezvoltă continuu relațiile de colaborare și schimburi economice și tehnico-stiințifice cu toate statele socialiste. În acest spirit țara noastră dezvoltă legăturile economice, tehnice și științifice cu statele membre ale Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, potrivit prevederilor statutare și principiilor fundamentale ale raporturilor dintre țările socialiste.

Totodată, pe măsura dezvoltării sale economice, țara noastră extinde schimburile multilaterale cu alte state avind orinduri sociale diferite. În ultimii ani, relațiile economice, schimburile comerciale, colaborarea științifică și culturală a României cu țările din vestul Europei, ca și de pe alte continente, s-au lărgit și intensificat în interesul tuturor părților, al cauzei progresului și păcii în lume. Țara noastră dezvoltă continuu relațiile de colaborare prietenească cu țările în curs de dezvoltare, sprijinind eforturile lor îndreptate spre apărarea independenței naționale, spre dezvoltarea de sine stătătoare pe calea progresului economic și social, împotriva imperialismului și neocolonialismului.

Ținând seama de rolul și importanța tot mai mare a cooperării economice și tehnico-stiințifice în condițiile adncirii continue a diviziunii internaționale a muncii și ale revoluției tehnico-stiințifice contemporane, Comitetul Central al partidului a stabilit în cursul acestui an principii care trebuie să stea la baza extinderii colaborării și cooperării României cu alte țări. În cadrul cooperării economice și tehnico-stiințifice internaționale, țara noastră promovează forme variate, printre care construirea în comun a unor obiective economice, cooperarea în producție și în domeniul des-

facerii, concurența tehnico-stiințifică în legătură cu teme și obiective de interes comun și altele.

În acest spirit, România a adresat propuneri de cooperare statelor socialiste, propuneri care fac obiectul unor discuții bilaterale; în același timp sînt în curs tratative cu alte țări pentru încheierea unor înțelegeri de cooperare în diferite domenii. Mersul tratativelor cu diferite țări pune tot mai pregnant în evidență posibilitățile mari existente în această direcție, îndreptate spre preocupările noastre pentru dezvoltarea cooperării internaționale.

Colaborarea și cooperarea internațională trebuie să servească intereselor tuturor părților, să contribuie la crearea unei mai mari stabilități în relațiile economice, să permită accentuarea și specializarea în producție și desfacere, să faciliteze planificarea economică de perspectivă. Un rol deosebit de important îl are în această direcție acordurile economice de lungă durată. Țara noastră are asemenea acorduri cu țări socialiste și cu un sir de alte țări, ele constituind o temelie traică pentru dezvoltarea reciproc avantajoasă, în perspectivă, a schimburilor comerciale. Conducerea partidului și statului consideră necesar ca și în viitor organele noastre economice să acorde atenție extinderii practicii acordurilor de lungă durată cu alte țări. Ele trebuie să studieze cu spirit de răspundere toate posibilitățile existente pentru asigurarea respectării cu rigurozitate a angajamentelor reciproce pe care și le asumă părțile în cadrul acestor acorduri.

Acest lucru este cu atât mai necesar, cu cât în practică, uneori, prevederile acordurilor de lungă durată nu sînt întotdeauna respectate, ceea ce diminuează importanța acestor acorduri și aduce daune unuia cit și altuia dintre parteneri. Revizuirea anuală a acordurilor și mai ales renunțarea de către o parte sau alta la unele angajamente au influențe negative asupra colaborării și cooperării economice, împiedicând asupra planificării economice în perspectivă. Este de înțeles că în asemenea cazuri este pusă sub semnul întrebării însăși viabilitatea acordurilor de lungă durată și, mai ales, se creează impresia că respectarea lor este în funcție de momente conjuncturale. Este necesar ca în practica relațiilor dintre state, existența deosebirilor de păreri într-o problemă sau alta să nu afecteze colaborarea și cooperarea economică, acestea să se întemeieze în mod efectiv pe principii și criteriile cooperării.

Perfecționarea formelor cooperării internaționale constituie o preocupare susținută și pe deplin justificată în numeroase țări. Pentru realizarea acestor deziderate se cere însă să nu se lăture drept realități, să se evite orice încercare de a introduce forme care nu corespund actualului stadiu de dezvoltare economică și social-politică. Viata demonstrează că încă pentru multă vreme de aici înainte cooperarea între state trebuie să se bazeze pe principiul dezvoltării independente a fiecărei economii naționale și că nici o formă care duce la încălcarea acestui principiu nu este și nu poate fi viabilă. (Aplauze).

Dezvoltarea independentă a fiecărei economii naționale nu duce la izolare ci, dimpotrivă, înflorirea fiecărei țări libere și suverane permite extinderea continuă a colaborării și cooperării economice între țări. Eforturile nesăbuite pentru propășirea materială și spirituală a poporului, pentru înflorirea orinduirii socialiste nu pot fi în nici un caz interpretate ca o poziție de închistare naționalistă, ca o ignorare a intereselor cauzei generale a socialismului. Dimpotrivă, cu cât fiecare țară socialistă devine mai

puternică și înfloritoare, cu cât fiecare partid comunist rezolvă mai bine problemele construcției noi orinduri, cu atât este mai puternic întregul sistem mondial socialist, este mai traică solidaritatea internațională, mai vie influența socialismului în lume. (VII aplauze).

Preocuparea pentru dezvoltarea economică și socială a țării este, în condițiile orinduirii socialiste, una din obligațiile primordiale ale partidului comunist. Neîndeplinirea acestei misiuni diminuează forța de avangardă a partidului comunist în viața socială, reduce rolul său de conducător al operei de construire a socialismului, dăunînd totodată solidarității internaționale, cauzei colaborării multilaterale între statele socialiste. De aceea, îmbinînd în mod just interesele naționale cu interesele generale ale sistemului mondial socialist, partidul nostru militează pentru dezvoltarea multilaterală a țării preocupîndu-se în același timp de lărgirea colaborării internaționale cu țările socialiste, spre binele fiecăreia în parte și al cauzei generale a socialismului și păcii. (Aplauze).

Adîncirea diviziunii muncii în lumea contemporană determină creșterea rolului comerțului exterior în viața economică a țării. Disponind de resurse materiale și financiare crescînde, de un potențial economic aflat în plin progres, România întretine relații economice cu peste 100 de țări, la parte activă la circuitul mondial al valorilor materiale și spirituale. Dinamismul comerțului nostru exterior este caracterizat de creșterea de circa 6,5 ori, între anii 1950-1967, a volumului schimburilor comerciale. Paralel cu creșterea susținută a volumului se îmbunătățesc structura comerțului nostru exterior, calitatea mărfurilor românești, crește eficiența schimburilor economice. În vederea sporirii și continuării a volumului comerțului exterior al țării noastre este necesară desfășurarea unei activități susținute pentru cunoașterea amănunțită a cerințelor pieței externe, pentru adaptarea mai operativă a producției la aceste cerințe. În acest scop se prevede măsuri pentru înlăturarea fenomenelor de centralism excesiv existente în activitatea de import și export, trecerea unei mari părți din activitățile de comerț exterior în atribuțiile ministerelor, centralelor industriale și ale unor întreprinderi, stabilirea unor legături directe, mai operative, între unitățile economice și clienții străini.

Ministerul Comerțului Exterior își revine sarcina să îmbunătățească coordonarea unitară a schimburilor și legăturilor economice ale României cu alte țări, să se ocupe cu mai multă competență de problemele majore ale activității de comerț exterior, cum sînt: orientarea geografică a schimburilor, structura exportului, realizarea balanței de plăți externe, cooperarea economică, procurarea mijloacelor de plăți și altele. Ministerul Comerțului Exterior trebuie să asigure controlul respectării legilor privind importul și exportul în toate unitățile economice, aplicarea consecventă în comerțul exterior a politicii partidului și guvernului.

Pe măsura creșterii potențialului material și spiritual al țării, a dezvoltării multilaterale a economiei naționale, se creează condiții tot mai bune pentru lărgirea și intensificarea colaborării și cooperării economice și tehnico-stiințifice a României cu țările socialiste frățești, cu toate statele lumii, în interesul mersului înainte al poporului român, al progresului general al societății, spre folosul cauzei păcii, prieteniei și încrederii între popoare.

făptuirea progresului multilateral al societății reprezintă pentru noi, pentru fiecare cetățean al patriei, o înaltă obligație față de destinul României socialiste. Muncind cu elan, înălțînd din nou țara, ne îndeplinim o datorie sacră față de noi înșiși, față de generațiile prezente, cit și față de viitorime, față de ziua de mîine a patriei noastre — comunismul. (VII aplauze).

Politica dezvoltării acumulărilor pentru asigurarea reproducției socialiste lărgite în ritm susținut are repercursiuni directe asupra vieții prezente a poporului nostru, exercită efecte deosebit de pozitive asupra existenței tuturor categoriilor de oameni ai muncii, reprezintă sursa măsurilor succesive luate de partid și de stat pentru creșterea veniturilor salariatilor. Dezvoltarea continuă a forțelor de producție angajează permanent noi și noi contingente de oameni în diferite sectoare ale economiei naționale și în special în ramurile moderne cu o tehnicitate ridicată, determinînd ridicarea calificării și a gradului general de cultură al unor mase largi de cetățeni. Aceasta face să sporească venitul mediu pe locuitor, să crească câștigurile familiilor care cuprind un număr tot mai mare de salariați, să se ridice venitul real pe ansamblul populației țării.

Creșterea avuției naționale și implicit a volumului venitului național are drept urmare faptul că valoarea absolută a părții consacrate consumului din venitul național a crescut progresiv. O analiză asupra modului de constituire și utilizare a fondului de consum în ultimii 17 ani reliefează faptul că în anul 1967 fondul de consum pe locuitor este de peste 2,5 ori mai mare decît în 1950. Pe această bază partidul și statul au adoptat sistematic măsuri de sporire a salariilor nominale, de creștere a prețurilor cu amănuntul, de creșterea a cheltuielilor social-culturale, destinate satisfacerii cerințelor de progres ale vieții sociale.

În politica de repartizare a fondului de consum, partidul nostru acordă o atenție deosebită stabilitii unei proporții judicioase între veniturile individuale directe ale oamenilor provenite din repartiția după muncă, și cele primite din fondurile sociale. Creșterea ponderii veniturilor directe va asigura întărirea rolului stimulator al retribuției socialiste după muncă, permițînd totodată fiecărei cetățean să-și gospodărească mai bine bugetul, pentru satisfacerea unor necesități social-culturale, pentru a beneficia de diferite servicii publice, așezate pe baze economice.

Veniturile directe rezultate în urma aplicării principiilor socialiste de retribuție constituie în ultima instanță sursa esențială de existență a fiecărei familii, de satisfacere a necesităților vieții cotidiene. De aceea cea mai mare parte a fondului de consum — circa 90 la sută, este destinată acoperirii veniturilor individuale concretizate în salariile muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și ale celorlalte categorii de salariați, în veniturile individuale ale țărănimii. Este știut că, pe baza hotărîrilor Congresului al IX-lea, anul acesta a fost luat noi măsuri pentru sporirea veniturilor individuale ale salariaților, al căror rezultat principal este faptul că salariul tarifar minim s-a ridicat la 700 lei. Plenara din octombrie a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a hotărît să continue în mod egalitar acțiunea de majorare generală a salariilor în medie cu 12,3 la sută, care va cuprinde pînă în anul 1970 toate categoriile de salariați. Aceasta va permite ca la sfîrșitul cincinalului salariul mediu să ajungă la circa 1400 lei, față de 1115 lei cit era în 1965.

Noul sistem de salarizare va pune pe baze mai eficiente și mai stimulatorii retribuția socialistă a oamenilor muncii în funcție de cantitatea, calitatea și importanța socială a muncii prestate. Acest sistem se întemeiază pe creșterea ponderii salariului tarifar și reducerea câștigurilor fluctuante, ceea ce va da o mai mare stabilitate salariului oamenilor muncii, condiționînd veniturile de o

gamă mai largă de atribute cantitative și calitative ale muncii, de calificare și inițiativă, de aportul pe care-l aduce dezvoltarea producției, la bunul mers al activității sectorului în care lucrează. Se va reduce astfel, totodată, dependența veniturilor salariaților de unele criterii subiective de apreciere, posibile în condițiile vechii reglementări a acordării premiilor, în care un rol hotărîtor îl avea opinia șefilor ierarhici. Mai strins legat de gradul aportului în producție, cu deosebire la realizarea indicatorilor calitativi, sistemul premial va exercita un rol sporit în ridicarea eficienței economice a producției.

Perfecționarea continuă a repartiției în funcție de cantitatea și calitatea muncii face necesară îmbunătățirea continuă a criteriilor și mijloacelor de măsurare a muncii, a eforturilor depuse în producție și în viața socială.

În societatea socialistă în care avuția națională aparține întregului popor, o deosebită importanță capătă întărirea răspunderii și exigenței față de muncă, față de administrarea și gospodărirea bunurilor materiale în toate ramurile economiei, în toate sectoarele de activitate. Aceasta impune ca, o dată cu stimularea materială a celor care-și îndeplinesc în bune condiții sarcinile sociale, să se introducă principiul ca cei care nu-și fac datoria, nu-și realizează sarcinile, însoțesc bunurile poporului și resimt în mod direct și material consecințele atitudinii lor. Este nejust și contrar criteriului socialist de retribuție, ca de pe urma neglijențelor și lipsurilor unor salariați să fie prejudiciat avutul obștesc, să sufere întreaga colectivitate.

Asigurînd creșterea continuă a ponderii fondului destinat veniturilor individuale ale salariaților, statul socialist se îngrijește totodată de creșterea fondului social de consum menit să asigure finanțarea unor lucrări de care depind ridicarea nivelului general de civilizație, progresul material și spiritual al întregii societăți. Cheltuielile făcute de stat în aceste domenii se răsfrîng în mod indirect asupra condițiilor de viață ale fiecărui cetățean. Amploarea eforturilor pe care le face statul pentru finanțarea învățămîntului, activității științifice, culturale, de ocrotire a sănătății și alor nevoi sociale, rezultă din faptul că aceste cheltuieli se ridică la aproape un sfert din totalul cheltuielilor noastre bugetare.

Fonduri considerabile alocat anual statului pentru dezvoltarea construcției de locuințe — acțiune de amploare fără precedent în țara noastră, care a contribuit la îmbunătățirea condițiilor de viață ale unui mare număr de cetățeni. Creșterea veniturilor populației a permis ca în cursul acestui an să se aducă modificări regimului de plată la chirii, introducîndu-se principiul gestiunii economice în gospodărirea fondului de locuințe, care va duce la lichidarea pierderilor mari suportate de bugetul statului datorită nivelului extrem de scăzut al chiriilor. Menținerea actualului sistem de gospodărire a spațiului locativ ar fi fost de natură să genereze dificultăți crescînde în sporirea și buna întreținere a fondului de locuințe, favorizînd în același timp fenomenele de neglijență în păstrarea locuințelor. Doresc să subliniez cu acest prilej că, deși măsurile adoptate implică unele majorări ale chiriilor, necesitatea luării lor a fost just înțeleasă de populația țării, dovedind încă o dată înaltă conștiință a oamenilor muncii și crederea cu care întregul popor primește și sprijină măsurile adoptate de partid și guvern care corespund intereselor sale fundamentale. (Aplauze). După cum se știe, la stabilirea noului regim al chiriilor s-au prevăzut compensații temporare pentru unele categorii de salariați. Trebuie arătat totodată că în timp ce prin sporul chiriilor populația va plăti în plus în anul 1970 circa 700 milioane lei, prin creșterea generală a salariilor ea va beneficia în același an, de venituri suplimentare de peste 10,5 miliarde lei. Există toate condițiile pentru realizarea prevederilor Congresului al IX-lea al partidului în ce pri-

vește creșterea în 1970 a salariului real față de 1968 cu aproximativ 25 la sută. (Aplauze).

Hotărîndu-se cu privire la dezvoltarea construcției de locuințe și modificarea regimului chiriilor creează premise pentru rezolvarea în condiții și mai bune în viitor a problemei locative. Statul va aloca și în viitor, din resurse centralizate, fonduri importante pentru dezvoltarea patrimoniului locativ, deținînd și în perioada următoare ponderea dominantă în construcția de locuințe, care vor fi puse la dispoziția celor ce muncesc. (Aplauze).

O expresie elocventă a grijii partidului față de cetățeni care prin munca lor au contribuit în decursul anilor la dezvoltarea economică și socială a țării, o constituie majorarea pensilor la toate categoriile de pensionari, aplicarea noului sistem de pensii.

Pe măsura întăririi economice a cooperativelor agricole cresc sistematic și veniturile țărănimii, se îmbunătățește an de an condițiile de trai ale oamenilor muncii de la sate. Ca urmare a creșterii puterii economice a cooperativelor, a fost posibilă introducerea, din acest an, a pensionării țărănilor cooperatori. Realizarea cu succes a sarcinilor actualului cincinal în domeniul producției agricole valorificarea mai deplină a posibilităților agriculturii noastre socialiste asigură condițiile necesare pentru înfăptuirea prevederilor de a se mări pînă în anul 1970 cu 20-25 la sută veniturile reale ale țărănimii.

Ca urmare a sporirii producției și a creșterii puterii de cumpărare a populației s-a lărgit și intensificat circulația mărfurilor și corespunzător cu aceasta s-a extins și modernizat rețeaua comerțului interior.

Expresie elocventă a creșterii puterii de cumpărare a populației este faptul că vînzările de mărfuri cu amănuntul au sporit cu 75 la sută în perioada 1960-1966. Trebuie spus însă că în comerțul nostru mai dănuie serioase defecțiuni în modul de satisfacere a cerințelor consumatorilor, că este încă redusă diversitatea unităților comerciale și că nivelul calitativ al serviciilor lasă încă mult de dorit. Este necesar să se acționeze cu mai multă operativitate pentru îmbunătățirea formelor de organizare și funcționare a unităților comerciale, pentru extinderea legăturilor directe între producători și consumatori, pentru lărgirea atribuțiilor și competenței organelor locale de stat în buna organizare și funcționare a comerțului și serviciilor, pentru ridicarea nivelului de civilizație al serviciilor. Se impune îmbunătățirea rețelei comerciale, o mai aprofundată și sistematică studiere a cerințelor pieței în vederea orientării corespunzătoare a producției bunurilor de consum.

Măsurile luate pentru dezvoltarea industriei bunurilor de consum, eforturile ce se vor depune pentru utilizarea tot mai modernă a acestor ramuri, pentru creșterea și diversificarea producției, vor asigura îmbunătățirea sistematică în următorii ani a aprovizionării populației cu mărfuri de consum de calitate superioară, într-un sortiment tot mai variat, care să satisfacă în condiții mai bune cererile, exigența și gustul estetic tot mai ridicat al oamenilor muncii.

În vederea aprovizionării mai bune a pieței cu produse de consum și a lărgirii gamei și volumului serviciilor publice, au fost adoptate o serie de măsuri pentru îmbunătățirea sistemului de planificare, aprovizionare și finanțare a industriei locale și a cooperatelor meșteșugărești, pentru stimularea inițiativei locale în satisfacerea mai largă a nevoilor populației.

Concentrîndu-și activitatea în direcția dezvoltării neîntreprinse a forțelor de producție, mobilizînd principalele eforturi materiale și de muncă ale țării în vederea creșterii producției materiale, a progresului rapid al economiei, partidul nostru asigură o traică temelie ridicării patriei noastre pe noi trepte de progres și civilizație, îmbunătățirii sistematice și multilaterale a vieții întregului popor. (VII aplauze).

IV. CREȘTEREA VENITULUI NAȚIONAL ȘI RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI

Stimați tovarăși,

Încă de la înființarea sa, partidul și-a consacrat energia și puterea de luptă făcîndu-și unei societăți eliberate de exploatare și aspirare, împlinirii aspirațiilor de veacuri ale maselor spre o viață mai bună, liberă și demnă, spre afirmarea și dezvoltarea nestînjinită a talentelor și aptitudinilor fiecărui om al muncii. Continua îmbunătățire a condițiilor de viață materială și spirituală ale poporului reprezintă scopul suprem al întregii activități politice și organizatorice pe care a desfășurat-o partidul nostru de la eliberarea țării, sensul major al planurilor de edificare economică și socială pe care le-a elaborat, al programului stabilit de Congresul al IX-lea.

Prosperitatea întregii societăți, gradul de satisfacere a cerințelor materiale și spirituale ale celor ce muncesc depînd în mod direct de mărimea venitului național. Partidul Comunist Român a arătat clasei muncitoare, întregului popor că sporierea continuă a veniturilor individuale și materiale din partea societății, fără alocarea unei însemnate părți din valoarea nou creată pentru lărgirea producției. Aceasta este singura cale pentru dezvoltarea economică a țării, pentru clădirea unei temelii traică și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

Este știut că acumularea capitalului și dezvoltarea economică a țărilor capitaliste avansate s-au bazat atît pe exploatarea propriului popor cit și pe furturile resurselor naturale și umane, a rezultatelor muncii altor popoare. Progresul obținut în creșterea forțelor de producție, în sporirea potențialului economic al puterilor imperialiste a fost obținut cu sudoarea aproape a tuturor popoarelor lumii, printre care și a poporului român, cu prețul unor suferințe incalculabile din partea a milioane și milioane de oameni de pe toate continentele.

În opoziție cu practicile ce au dominat lumea capitalistă, orînduirea socialistă proclamă principiul potrivit căruia nici un popor nu trăiește pe seama altuia, nici o țară nu se dezvoltă prin însușirea rodui muncii popoarelor din alte țări. Succesele obținute de fiecare popor pe calea propășirii economice depînd în mod hotărîtor de munca sa proprie, de modul în care reușește să valorifice resursele materiale și umane ale țării. (Aplauze).

Construcția societății socialiste este de neconceput fără mobilizarea la maximum a tuturor energiilor și resurselor poporului din țara respectivă. Experiența țării noastre arată că factorul determinant al tuturor progreselor economice și sociale ale României, al victoriilor obținute pe calea socialismului l-au constituit eforturile patriotice ale oamenilor muncii de la orașe și sate; s-a dovedit încă o dată că edificarea noi orinduri este rodu muncii maselor populare, al creației con-

științe a întregului popor, al eforturilor făcute de întreaga națiune pentru punerea în valoare a resurselor materiale și umane ale patriei.

Înfăptuirea consecventă a politicii de dezvoltare a forțelor de producție și sporirea potențialului economic al țării determină creșterea continuă a venitului și a avuției naționale, s-a răsfrînt în mod pozitiv asupra nivelului de viață al celor ce muncesc. Procesul industrializării țării, creșterea productivității muncii sociale au determinat modificări calitative în structura venitului național, asigurînd satisfacerea în condiții tot mai bune a nevoilor crescînde ale economiei și ale populației.

Cu toate rezultatele pozitive obținute, nivelul absolut al venitului național pe locuitor continuă să fie încă la noi inferior celui din țările dezvoltate din punct de vedere economic; mai avem de lăchidat un decalaj important pentru a ajunge din urmă țările avansate, pentru a asigura un grad înalt de civilizație materială și spirituală poporului român. Tocmai de aceea Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a hotărît continuarea eforturilor pentru dezvoltarea multilaterală a economiei țării, pentru punerea în valoare la un nivel superior a resurselor de care dispune poporul nostru în toate domeniile, în scopul progresului general al societății, al ridicării nivelului de viață al celor ce muncesc.

Problema fundamentală de care depinde realizarea acestei politici de propășire economică a țării și de prosperitate a maselor o constituie stabilirea justă a proporțiilor între fondul de acumulare și cel de consum, îmbinarea armonioasă a telurilor imediate și de perspectivă ale societății.

Întreaga istorie a umanității demonstrează în mod incontestabil că asigurarea unui adevărat progres economic și social este de neconceput fără realizarea unor acumulări sistematice în scopul lărgirii continue a proporțiilor producției. Realizarea unui ritm susținut al investițiilor constituie un imperativ esențial mai ales în epoca contemporană, caracterizată prin nevoia înlocuirii și modernizării rapide a mijloacelor fixe, prin introducerea în producție a cuceririlor științei și tehnicii. În același timp trebuie subliniat că în condițiile dezvoltării furtunoase a forțelor de producție, ale progresului tehnico-stiințific, acumulările se materializează din ce în ce mai rapid în creșterea volumului de bunuri materiale, în îmbunătățirea standardului de viață al societății.

Este deosebit de semnificativ faptul că țările dezvoltate ale lumii realizează în prezent o rată înaltă a acumulării. În 1966, ponderea acumulării în venitul național a reprezentat circa 26 la sută în U.R.S.S. și peste 20 la sută în Republica Democrată Germană. Ponderea investițiilor în produsul intern bruto a fost

în 1965 de 17 la sută în Statele Unite ale Americii, 18 la sută în Anglia, 22 la sută în Franța, 19 la sută în Italia, 27 la sută în Republica Federală a Germaniei și peste 30 la sută în Japonia.

În ce privește țările în curs de dezvoltare, alocarea unor importante părți din venitul național pentru acumularea constituie o necesitate obiectivă a asigurării progresului economic rapid. Fără aceasta nu e de conceput reducerea rămînerii în urmă față de țările dezvoltate, ridicarea bunăstării poporului.

Pentru țara noastră, care are de recuperat un decalaj deosebit față de alte state, înfăptuirea consecventă a unui amplu program de investiții, menținerea unei rate înalte a acumulării constituie un imperativ vital, de prim ordin. Aceasta este condiția hotărîtoare de care depinde posibilitatea de a tine pasul cu competiția ce se desfășoară pe plan mondial în domeniul dezvoltării economice și sociale, de a asigura ridicarea gradului de civilizație a societății, satisfacerea în tot mai bune condiții a nevoilor materiale și spirituale ale maselor, construirea socialismului și comunismului. (Aplauze).

Conceptiile consumatoriste, nesocotirea rolului hotărîtor al acumulării în dezvoltarea socială contravin intereselor progresului neîntreprut al orinduirii noastre socialiste. Diminuarea acumulărilor nu ar face decît să înzestze baza reproducției lărgite, ar avea serioase consecințe negative asupra dezvoltării economice a țării, ar determina încetinirea dinamicii venitului național. În cele din urmă aceasta s-ar răsfrînge asupra consumului care, din cauza lipsei de resurse economice, ar spori din ce în ce mai lent și apoi ar staționa. În condițiile dezvoltării contemporane a forțelor de producție, neglijarea acumulării, a creșterii avuției naționale, ar plasa România la periferia progresului economic și tehnico-stiințific.

Politica de alocare a unei părți însemnate din venitul național pentru reproducția lărgită corespunde atît intereselor generațiilor prezente cit și celor viitoare. Cîntîm cu recunoștință pe înaintașii care, în pofida condițiilor grele social-politice în care au trăit, au luptat pentru eliberarea națională și socială, au asigurat, cu prețul a neamurate jertfe și sacrificii, păstrarea ființei naționale a poporului, progresul neînecat al țării. În fruntea poporului, în lupta pentru progres s-au aflat forțele înaintate ale societății care, militînd pentru îmbunătățirea vieții celor mulți, pentru înfăptuirea aspirațiilor de mai bine ale vremii lor, se simțeau pătrunși de un înalt spirit de răspundere pentru viitorul patriei, își închinau viața idealului măreț al fericii poporului, a generațiilor viitoare. Asigurarea desfășurării cu succes a procesului de industrializare, modernizarea agriculturii și a celorlalte ramuri economice, în-

V. ÎMBUNĂȚĂȘTEA ORGANIZĂRII ADMINISTRATIVE - TERITORIALE ȘI SISTEMATIZAREA LOCALITĂȚILOR RURALE

Stimați tovarăși,

Principiile de bază ale îmbunătățirii organizării administrative-teritoriale a României și sistematizării localităților rurale, pe care Comitetul Central le supune Conferinței Naționale, sînt legate organic de ansamblul măsurilor referitoare la perfecționarea conducerii și planificării economice naționale, au o deosebită însemnătate pentru dezvoltarea întregii vieți sociale, pentru progresul și înflorirea continuă a patriei noastre socialiste. Aceste principii și măsuri izvoresc din necesitatea punerii de acord a organizării administrative-teritoriale cu schimbările calitative intervenite în dezvoltarea forțelor de producție și în repartizarea lor geografică, în dezvoltarea societății, cu modificările ce s-au produs în structura populației, în profilul, dimensiunile și condițiile de viață ale orașelor, comunelor și satelor de pe întreg cuprinsul țării. În acest context, actuala organizare administrativ-teritorială, adoptată cu aproape 20 de ani în urmă, în cu totul alte condiții economice și sociale — avînd două trepte intermediare între centru și unitățile de bază și cuprinzînd o multime de unități teritoriale mici — nu mai corespunde cerințelor actuale ale mersului înainte al societății. În același timp, se impune rezolvarea într-un mod mai rațional a dezvoltării în perspectivă a rețelei de așezări urbane rurale, problema cu implicații largi asupra vieții economice și sociale a țării, asupra creșterii armonioase a tuturor localităților și zonelor patriei noastre. Un asemenea proces complex nu poate fi lăsat să se desfășoare de la sine, ci trebuie dirijat conștient, corespunzător intereselor generale ale dezvoltării societății.

Una din ideile fundamentale ale proiectului de măsuri supus Conferinței este ridicarea rolului și sporierea atribuțiilor orașelor și comunelor — unitățile de bază ale organizării administrative-teritoriale, în care cetățenii își desfășoară activitatea economică, politică, social-culturală.

Numeroase orașe — devenite centre industriale, comerciale și social-culturale — au capacitatea de a rezolva în mod satisfăcător problemele dezvoltării lor social-economice, de satisfacere multiple cerințe ale locuitorilor. Folosînd atribuțiile sporite pe care le capătă prin

noile măsuri, orașele vor trebui să-și îmbunătățească activitatea administrativă, edilitar-gospodărească și social-culturală, să asigure o mai judicioasă utilizare a resurselor, folosirea rațională a forței de muncă locale, atragerea largă a cetățenilor la rezolvarea treburilor obștesci. Dezvoltîndu-se armonios, fiecare localitate urbană trebuie să poarte înfrînta unei personalități distincte, să exprime trăsăturile epocii noi, socialiste. Este necesar să se acorde mai multă atenție proiectării noilor construcții, respectării specificului fiecărei localități, înlăturării tendințelor de sablonizare și uniformizare a orașelor noastre, a fenomenelor de monotonie arhitecturală care dăunează esteticii peisajului nou al țării. Concomitent cu dezvoltarea orașelor, noile măsuri creează condiții pentru ridicarea localităților suburbane, asigurînd îmbunătățirea serviciilor transporturilor publice, indispensabile pentru întărirea stabilității populației respective și îmbunătățirea legăturilor ei cu centrul urban.

Ținînd seama de faptul că în țara noastră circa 60 la sută din totalul populației locuiește în mediul rural, o mare importanță pentru progresul social general prezintă dezvoltarea armonioasă a comunelor și satelor, înflorirea vieții economice și social-politice a acestora. Dezvoltarea localităților rurale și antrenarea lor tot mai activă în circuitul vieții țării noastre sînt stînjinite de potențialul economic redus al multor comune și sate, de fărîmîntarea lor — rezultat al condițiilor istorice în care s-au format de-a lungul vremii. După cum se știe, multe din localitățile rurale au o slabă densitate a vetrei satului, sînt extinse exagerat pe seama terenului agricol; aceasta împiedică amplasarea rațională a obiectivelor economice și social-culturale, realizarea unor lucrări edilitare, îngreunează desfășurarea unei vieți cetățenești și culturale susținute.

De aceea, principiile supuse Conferinței prevăd dezvoltarea comunelor ca unități administrative puternice, capabile să asigure cadrul pentru valorificarea intensă a resurselor materiale și umane din mediul rural. Se preconizează stabilirea în perspectivă a unor dimensiuni și densități optime ale comunelor, prin unirea unor comune și sate apropiate, în funcție de condițiile geografice, economice și sociale.

Partidul pornește de la premisa că

numai în cadrul unor unități rurale puternice se va putea dezvolta o bază materială corespunzătoare, se vor putea extinde activitățile economice, de producere și prelucrare a produselor agricole, meșteșugurile, producția de artizanat, ceea ce va contribui la diversificarea producției materiale și la ridicarea gradului de ocupare a forței de muncă din sate. În urma acestei organizări trebuie să se asigure existența în fiecare comună a unei largi rețele de instituții social-culturale, școli de învățămînt general, cîmîm cultural, bibliotecă publică, cinematograful dispansar, casă de nașteri, baie, brutărie, magazine, ateliere pentru prestări de servicii etc. — ceea ce va asigura un standard superior de viață populației rurale. Creșterea numărului de intelectuali în comune va contribui, de asemenea, la ridicarea nivelului vieții spirituale de la sate, va face să puleze în fiecare localitate rurală o activitate culturală tot mai intensă.

În același timp este necesară desfășurarea unei susținute activități de sistematizare a localităților rurale, care să permită determinarea funcțiilor și profilului social-economic al fiecărei localități, amplasarea rațională a unităților productive, delimitarea vetrei satului în care se vor dezvolta construcțiile de locuințe și de utilități generale, a centrului comunei cuprinzînd unitățile comerciale, social-culturale, de deservire, dezvoltarea rețelei de circulație, a distribuției de apă, a rețelei electrice. Desigur, realizarea acestor acțiuni presupune un proces de durată, dar el trebuie început și desfășurat în mod coordonat încă de pe acum. Fixarea centrelor de comună în localitățile cu cele mai bune perspective de progres, înfăptuirea acțiunii de sistematizare rurală, coordonarea mai bună a eforturilor de dotare și înzestrare vor crea condiții ca în decursul citorva cincinale comunele să-și cristaliceze mai bine profilul economic și social-edilitar, ca localități cu activități complexe. În acest cadru, în viața satelor noastre vor pătrunde mai rapid elementele de civilizație modernă, se va accelera procesul de apropiere treptată a vieții satului de aceea a orașelor — una din condițiile principale ale construirii societății comuniste. (Aplauze).

Raportul prezentat de tovarăşul Nicolae Ceauşescu

(Urmare din pag. 5-V)

Dezvoltarea oraşelor şi comunelor, sporirea atribuţiilor acestora fac ca menţinerea actuala împărţiri administrativ-teritoriale a ţării să devină necorespunzătoare. Existenţa celor două trepte intermediare — regiunea şi raionul — îngreunează relaţiile dintre organele centrale şi unităţile de bază, întârzie înfăptuirea directivelor centrale, determină o mare dispersare de forţe, generează un volum mare de lucrări funcţionăreşti, duc la umflarea aparatului administrativ. În activitatea regiunilor şi raionelor apar multe paralelisme şi suprapunerii de atribuţii. Propunerile privind îmbunătăţirea organizării administrativ-teritoriale, pornind de la necesitatea simplificării aparatului administrativ, prevăd crearea judeţelor ca unică treaptă administrativ-teritorială intermediară pe care se vor sprijini direct, în înfăptuirea politicii lor, Comitetul Central al partidului şi Consiliul de Miniştri. Rezultatul pozitiv esenţial al acestor măsuri va fi apropierea conducerii centrale de unităţile de bază, de locul în care se îndeplinesc nemijlocit hotărârile de partid şi de stat.

Caprinzind un teritoriu mai mic decât actualul regiuni, având legături directe cu oraşele şi comunele, judeţele vor putea asigura rezolvarea mai operativă şi mai competentă a problemelor social-economice din raza lor de activitate. Judeţele trebuie să fie constituite astfel încât să dispună de o bază economică şi social-culturală complexă, să aibă în componenţa lor oraşe şi centre industriale, căi de comunicaţie. La crearea judeţelor va trebui să se aibă în vedere condiţiile geografice, social-politice, componenţa naţională a populaţiei, legăturile culturale tradiţionale, perspectivele de dezvoltare a diferitelor localităţi. Reşedinţa judeţului se va afla în oraşul care ocupă — pe cât posibil — o poziţie geografică centrală, pentru a înlesni legăturile cu toate localităţile din cuprinsul judeţului.

Sarcinile de mare răspundere ce vor reveni judeţelor, oraşelor şi comunelor impun îmbunătăţirea substanţială a activităţii organelor locale. În conducerea şi gospodărirea unităţilor administrative, sfaturile populare au acumulat o experienţă bogată, care va trebui intens valo-

rificată în viitor. În acelaşi timp este necesar să se ia măsuri pentru înlăturarea unor lipsuri din activitatea sfaturilor populare şi a comitetelor lor executive, care derivă din legislaţia în vigoare, limitează atribuţiile organelor locale şi stabileşte raporturi greoaie cu organele centrale. Actuala organizare a secţiilor sfaturilor populare — ca aparat al comitetelor executive — îngustează sfera de activitate a acestora, le lipseşte de competenţă necesară pentru rezolvarea problemelor conducerii industriei locale, comerţului, învătămintului, reţelei de sănătate etc. Ca urmare, se impune elaborarea unei noi legi de organizare şi funcţionare a organelor locale, a consiliilor judeţene, oraşeneşti şi comunale, care să definească atribuţiile şi competenţele tuturor organelor locale, să simplifice şi să raţionalizeze aparatul administrativ.

Consiliile populare judeţene, oraşeneşti şi comunale se vor bucura de o autonomie sporită în desfăşurarea întregii lor activităţi, în organizarea şi coordonarea vieţii economice şi social-culturale locale. Consiliile le vor reveni largi atribuţii şi răspunderi în stabilirea măsurilor de dezvoltare economică şi edilitar-ospodărească a teritoriului pe care îl administrează, dispunând în acest scop de mijloacele materiale şi financiare necesare, de buget propriu. Conducerea economiei locale, îndrumarea întreprinderilor, organizaţiilor economice şi instituţiilor subordonate vor fi asigurate prin unităţi organizate pe principiul gestiunii economice.

Consiliile populare vor avea un important rol în organizarea şi îndrumarea învăţămintului, a activităţii social-culturale, în desfăşurarea unei intense vieţi cetăţeneşti şi cultural-artistice pe teritoriul respectiv. Pentru înfăptuirea acestor atribuţii, în locul actualului subordonat al comitetelor populare cit şi ministerelor de resort, cu o largă autonomie şi răspundere în soluţionarea tuturor problemelor din sectorul lor de activitate.

Preocupându-se de dezvoltarea instrucţiei publice, de ridicarea nivelului cultural al populaţiei, organele administrative locale se vor îngriji de respectarea cu stricteţe, în localităţile în care trăiesc

naţionalităţi conlocuitoare, a prevederilor Constituţiei ţării privind folosirea limbii materne în administraţia de stat, în şcoli şi instituţii de cultură.

În fiecare judeţ vor exista organe de presă proprii, inclusiv în limbi ale naţionalităţilor conlocuitoare.

Organele de partid şi de stat locale vor trebui să acorde şi în viitor o atenţie permanentă înlăturării prevederilor Constituţiei cu privire la deplina egalitate în drepturi şi dezvoltarea frăţiei dintre oamenii muncii români, maghiari, germani, sârbi şi de alte naţionalităţi, pentru afirmarea nestingerită a personalităţii şi aptitudinilor tuturor cetăţenilor, indiferent de naţionalitate în slujba înfloririi patriei noastre socialiste. (Aplauze).

Activitatea consiliilor populare judeţene, ca şi a celor oraşeneşti şi comunale se va desfăşura pe baza principiului muncii şi conducerii colective, asigurându-se participarea activă a tuturor membrilor acestora la luarea deciziilor şi aplicarea lor. O atenţie deosebită va trebui acordată promovării în conducerea consiliilor a unor cadre cu pregătire corespunzătoare, cu spirit de iniţiativă şi experienţă politică, care se bucură de prestigiu în rândul maselor. Vor trebui să crească rolul membrilor consiliilor, răspunderea lor în faţa cetăţenilor, să se intensifice legăturile consiliilor locale cu masele largi de cetăţeni.

Noua organizare administrativ-teritorială este menită să asigure creşterea eficienţei activităţii organelor locale, sporirea iniţiativei şi operativităţii acestora, îmbunătăţirea legăturilor între organele centrale şi unităţile de bază, asigurarea unui control mai eficient şi a unui sprijin mai competent unităţilor administrative teritoriale. Se va crea totodată un cadru mai favorabil pentru repartizarea raţională a forţelor de producţie, a obiectivelor economice pe teritoriul ţării, pentru ridicarea mai rapidă a unor zone insuficient dezvoltate, pentru desfăşurarea în condiţii tot mai bune a construcţiei socialiste din tara noastră.

Aplicarea acestor măsuri va crea condiţii pentru antrenarea mai largă a maselor de cetăţeni la conducerea treburilor de stat, la rezolvarea problemelor sociale şi obşteşti, va constitui o nouă expresie a largirii democraţiei noastre socialiste în întreaga viaţă socială. (Aplauze).

VI. PERFECŢIONAREA CONTINUĂ A FORMELOR ŞI METODELOR DE ORGANIZARE ŞI CONDUCERE A VIEŢII SOCIALE

O privire retrospectivă asupra drumului parcurs în construcţia socialistă confirmă justetea şi viabilitatea formelor promovate de partid în conducerea vieţii sociale.

Conferinţa Naţională a partidului dezbate un ansamblu de măsuri cu adânc implicaii în întreaga dezvoltare economică şi socială a patriei noastre. Pentru ca aceste măsuri care se propun ca şi cele care au fost deja înfăptuite să dea rezultate scontate, este necesar să îmbunătăţim metodele şi stilul de muncă în conducerea generală a societăţii, să eliminăm tot ceea ce nu mai corespunde cerinţelor de dezvoltare a ţării.

În acest scop se impune îmbunătăţirea metodelor de conducere şi îndrumare de către partid a întregii activităţi economice, politice, sociale, de stat şi obşteşti, începând de la Comitetul Central şi organele sale colective până la organizaţiile de bază ale partidului.

Trebuie perfecţionată munca organelor de stat, a Marii Adunări Naţionale, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniştri, a organelor locale în vederea ridicării întregii lor activităţi la nivelul sarcinilor tot mai complexe ce revin statului nostru în desăvârşirea construcţiei socialiste.

În acelaşi timp este necesar să creăm condiţiile organizatorice care să asigure o mai activă participare a organizaţiilor obşteşti, a maselor largi populare la conducerea vieţii de stat, corespunzător dezvoltării continue a democraţiei noastre socialiste.

Perfecţionarea muncii organelor de partid, de stat şi obşteşti trebuie să ducă la eliminarea paralelismelor şi suprapunerilor existente în prezent, la simplificarea muncii de elaborare a hotărârilor şi la creşterea operativităţii în înfăptuirea lor, la o asemenea repartizare a sarcinilor încât fiecare tovarăş din conducerea partidului să poarte răspunderea directă pentru un domeniu de activitate.

O cerinţă esenţială a îmbunătăţirii formelor şi metodelor de conducere este aplicarea consecventă a principiului centralismului democratic, care asigură îmbinarea conducerii unitare a întregii activi-

taţi sociale, cu creşterea atribuţiilor şi răspunderii organelor locale, a unităţilor economice, cu valorificarea tot mai deplină a iniţiativei creatoare a maselor.

Activitatea tuturor organelor de partid, de stat şi obşteşti trebuie să se bazeze pe principiul muncii colective, una din sursele cele mai importante ale democraţiei activităţii partidului, statului şi organizaţiilor obşteşti, ale asigurării justeţii hotărârilor şi măsurilor adoptate. Înfaşurarea conducerii colective presupune totodată întărirea continuă a răspunderii personale. Numai dezvoltând răspunderea personală a fiecărui activist pentru domeniul de muncă încredinţat, a tuturor membrilor de partid pentru îndeplinirea sarcinilor, numai promovând cu consecvenţă munca colectivă, organele şi organizaţiile de partid, de stat şi obşteşti vor putea ridica nivelul activităţii lor corespunzător cerinţelor actuale.

Întreaga muncă de perfecţionare a formelor şi metodelor de conducere trebuie să creze condiţii pentru promovarea criticii şi autocriticii, armă fundamentală de care dispune socialismul pentru dezvăluirea şi lichidarea neajunsurilor, pentru mobilizarea energiilor populului în înaintarea pe calea progresului şi bunăstării. Îndeplinirea cu succes a sarcinilor ce ne revin cere promovarea consecventă a noului, lupta hotărâtă împotriva a ceea ce este vechi şi perimat. Dezvoltarea spiritului critic, a atitudinii autocritice la activişti şi membrii de partid, la toţi oamenii muncii, asigură cunoaşterea temeinică a realităţii, sesizarea la timp a răminierilor în urmă, a neajunsurilor şi greşelilor ce se comit, creează condiţii pentru înlăturarea lor, pentru îmbunătăţirea continuă a activităţii de organizare şi conducere în toate domeniile.

Pornind de la aceste consideraţii generale, supunem dezbaterii şi adoptării de către Conferinţa Naţională a partidului o serie de măsuri pentru îmbunătăţirea organizării şi conducerii activităţii sociale din tara noastră:

— o importanţă deosebită în viaţa ţării, a întregului popor.

Atunci cind politica urmează să hotărască în probleme de mare însemnătate pentru dezvoltarea economică şi socială, se convoacă Conferinţa Naţională. Aceasta constituie o expresie a principiilor democratice pe care se întemeiază şi se desfăşoară activitatea de partid, creează condiţii ca întregul partid să se pronunţe asupra modului de rezolvare a sarcinilor complexe ridicate de construirea socialismului. Toamă avind în vedere rolul acestui for, Comitetul Central a considerat necesar să convoace actuala Conferinţă Naţională a partidului pentru a lua în discuţie şi adopta hotărâri ce priveş domeniul de mare însemnătate pentru dezvoltarea societăţii noastre.

În intervalul dintre congrese, rolul principal în conducerea întregii vieţi economice şi sociale a ţării îl are Comitetul Central. Comitetul Central răspunde în faţa partidului, a poporului, în faţa întregii noastre naţiuni pentru orientarea activităţii în conducerea economiei, a producţiei materiale — sectorul hotărârilor pentru mersul nostru înainte, a activităţii ideologice, pentru politica externă şi de apărare a patriei, pentru conducerea tuturor sectoarelor vieţii sociale.

În perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea s-a îmbunătăţit continuu activitatea Comitetului Central; plenary sale s-au ţinut cu regularitate, dezbătând şi adoptând hotărâri într-o serie de probleme importante ale muncii de partid, de stat şi din alte domenii. Comitetul Executiv, Prezidiul Permanent, Secretariatul, organele colective ale Comitetului Central, au desfăşurat o intensă activitate pentru realizarea hotărârilor, au elaborat şi înlăturat măsurile în vederea îmbunătăţirii activităţii în diferite sectoare. A fost aplicat cu consecvenţă principiul muncii colective, problemele activităţii de conducere fiind supuse în mod sistematic examinării organelor colective de conducere ale partidului, iar cele mai importante hotărâri s-au dezbătut cu activul, cu toţi membrii de partid, cu masele largi de oameni ai muncii, cu întregul popor.

Analizând experienţa din ultimul timp trebuie să constatăm însă că în organizarea activităţii de conducere, în repartizarea sarcinilor între cadrele din conducerea partidului şi statului, precum şi în organizarea aparatului de partid şi de stat există o serie de deficienţe. Astfel, în prezent, pentru unul şi acelaşi domeniu de activitate, la Comitetul Central al partidului şi la Consiliul de Miniştri răspund mai mulţi tovarăşi din Comitetul Executiv. Sunt numeroase cazuri cînd aceeaşi problemă se dezbate paralel atât la Consiliul de Miniştri cit şi la Comitetul Central. De asemenea, există suprapuneri în organizarea aparatului de partid şi

de stat; la Comitetul Central al partidului funcţionează un aparat paralel cu cel al Consiliului de Miniştri.

Toate acestea conduc la suprapuneri în activitatea cadrelor din conducerea partidului, la o mare risipă de forţe în folosirea activiştilor din aparatul de partid şi de stat, divizează şi slăbesc răspunderea pentru rezolvarea sarcinilor. Întrucît aceeaşi problemă se pregătesc atît pe linie de partid cit şi pe linie de stat, se ajunge la lipsă de operativitate, la încălcarea organelor de conducere şi a aparatului cu muncă suplimentară care nu este necesară. De aceea, pentru soluţionarea unitară a problemelor de către organele de partid şi de stat, pentru simplificarea procesului de pregătire a acestor probleme şi creşterea operativităţii în rezolvarea lor, pentru sporirea răspunderii în muncă, este necesar ca de acelaşi domeniu de activitate să se ocupe un singur tovarăş din conducere, atît pe linie de partid, cit şi pe linie de stat.

Practica din ultimul timp a arătat că nu toate problemele care se ridică în domeniul activităţii economice trebuie să fie dezbătute şi rezolvate la Comitetul Central al partidului. Este necesar ca aceste probleme să fie rezolvate la Consiliul de Miniştri de către membrii guvernului care răspund de sectoarele respective, urmînd ca în faţa Comitetului Central şi a organelor sale de conducere să se supună aprobării numai problemele generale orientării şi îndrumării activităţii economice. Pentru înfăptuirea de către guvern a hotărârilor partidului în domeniul economic poartă răspunderea tovarăşii din conducerea partidului care lucrează la Consiliul de Miniştri. În astfel de condiţii nu se mai justifică existenţa unui număr mare de secţii economice la Comitetul Central al partidului, care dublează activitatea ministerelor, diminuează rolul şi răspunderile miniştrilor şi a altor cadre din conducerea acestora; în viitor aparatul necesar pentru rezolvarea problemelor activităţii economice urmează să funcţioneze pe linia Consiliului de Miniştri.

În procesul evoluţiei societăţii noastre spre comunism o importanţă tot mai mare dobîndeste gîndirea socială, dezvoltarea creatoare şi răspîndirea în mase a concepţiei noastre despre lume şi viaţă, generalizarea teoretică a practicii sociale, creaţia artistică şi culturală, ridicarea conştiinţei maselor, cultivarea ideilor umaniste ale comunismului. De aceea activitatea politico-ideologică priveşte îndesproape şi în mod nemijlocit partidul nostru. Comitetul Central, căpătînd o pondere tot mai mare în întreaga activitate de conducere şi îndrumare a vieţii sociale.

Pentru îmbunătăţirea îndrumării unitare a întregii activităţi ideologice din tara noastră, pentru atragerea în această muncă a activiştilor de partid şi de stat, care lucrează în frontul ideologic, a oamenilor de ştiinţă şi artă, pentru asigurarea unei dezbateri profunde a problemelor teoretice, filozofice, culturale şi artistice, în vederea înfloririi continue a culturii noastre socialiste, la Comitetul Central al Partidului Comunist Român se va crea o comisie ideologică. Ea va avea sarcina să elaboreze studii şi propuneri pentru conducerea partidului. În scopul lichidării paralelismelor existente în prezent, în viitor îndrumarea directă a tuturor instituţiilor ideologice, ştiinţifice şi culturale va fi făcută de Comitetul Central.

În ultimul timp s-a introdus practica potrivit căreia problemele militare se dezbate şi se soluţionează de către Consiliul de Apărări, din care fac parte membrii Prezidiului Permanent şi miniştrii care conduc sectoarele respective. Avînd în vedere rezultatele pozitive pe care le-a dat o asemenea formă de organizare a activităţii, considerăm necesar ca şi în viitor, problemele îndrumării forţelor armate şi securităţii statului să fie rezolvate la Comitetul Central.

În aplicarea politicii externe a partidului şi statului apar numeroase probleme a căror soluţionare implică intervenţia directă a organelor de conducere colectivă ale Comitetului Central. Pe baza experienţei acumulate în ultimii ani în acest domeniu, se propune ca toate problemele principale ale politicii externe să fie rezolvate de către Prezidiul Permanent al Comitetului Central.

Ţinînd seama de importanţa pe care o prezintă formarea unor cadre temeinic pregătite din punct de vedere profesional şi politic pentru toate domeniile de activitate, este necesar ca politica de activitate să se desfăşoare sub îndrumarea nemijlocită a Comitetului Central. Mărînd răspunderea ministerelor, a tuturor organelor centrale pentru înfăptuirea politicii de cadru, Comitetul Central trebuie să exercite o activitate permanentă de îndrumare şi control, o coordonare unitară a tuturor măsurilor de selecţionare, creştere şi promovare a cadrelor, corespunzător cerinţelor diferitelor sectoare ale construcţiei economice şi sociale, intereselor generale ale societăţii noastre socialiste.

O dată cu îmbunătăţirea activităţii organelor de conducere colectivă ale Comitetului Central se impune perfecţionarea şi simplificarea organizării aparatului Comitetului Central, căruia îi revine sarcina de a sprijini conducerea partidului în controlul şi îndrumarea activităţii organelor locale de partid, a organelor de stat şi a organizaţiilor obşteşti.

Una din problemele importante legate de îmbunătăţirea stilului şi a metodelor de muncă o constituie introducerea regulii ca tovarăşii din conducerea partidului şi statului să lucreze direct cu comunistii din organele de conducere ale organizaţiilor de stat şi obşteşti. Este necesar să se lichideze situaţiile cînd aparatul de partid devine o verigă intermediară între conducerea partidului şi conducerile organelor de stat şi obşteşti. Aceasta va duce la o mai bună cunoaştere a problemelor concrete care se ridică în fiecare sector de activitate, va contribui la creşterea răspunderii organelor de partid, de stat şi obşteşti pentru îndeplinirea hotărârilor partidului, pentru bunul mers al întregii lor activităţi.

Aplicarea tuturor măsurilor pentru îmbunătăţirea formelor şi metodelor de conducere şi organizare propuse va duce la folosirea mai raţională a cadrelor de partid, va simplifica munca de conducere, contribuind la întărirea răspunderii pentru îndeplinirea obiectivelor şi sarcinilor stabilite.

2. Cu privire la îmbunătăţirea activităţii Marii Adunări Naţionale şi a Consiliului de Stat

În ultimul timp, pe baza indicaţiilor Congresului al IX-lea al partidului, s-au adus o serie de îmbunătăţiri activităţii Marii Adunări Naţionale. În forul suprem al puterii de stat au fost dezbătute planul cincinal, planurile şi bugetele anuale, alte importante documente şi acte normative ale construcţiei interne, precum şi problemele politicii externe a ţării. Au devenit mai active comisiile permanente de deputaţi, care au examinat numeroase proiecte de acte normative, aducîndu-şi contribuţia la îmbunătăţirea lor.

Este necesar să se continue acest proces de perfecţionare a activităţii Marii Adunări Naţionale, corespunzător rolului şi sarcinilor sporite ce-i revin în societatea noastră. În prezent, o serie de acte normative privind importante probleme ale unor sectoare de stat sînt adoptate mai întîi sub formă de decret, şi ulterior sînt supuse dezbaterii Marii Adunări Naţionale. Pentru dezvoltarea activităţii legislative a Marii Adunări Naţionale, pentru creşterea rolului deputaţilor şi al comisiilor permanente în această activitate, este necesar ca în viitor actele normative importante să fie de regulă adoptate sub formă de lege şi dezbătute ca atare în Marea Adunare Naţională.

Trebuie, de asemenea, îmbunătăţită în continuare activitatea comisiilor permanente ale Marii Adunări Naţionale în asa fel încît acestea să exercite în mai mare măsură decît pînă acum atribuţiile ce le revin, să dezbate şi să-şi spună părerea asupra proiectelor de lege ce se supun Marii Adunări Naţionale, să asculte periodic din partea miniştrilor şi a celorlalţi conducători ai organelor centrale informări privind mersul aplicării legi-

lor în sectoarele de activitate pe care le conduc.

Pentru a realiza perfecţionările necesare în funcţionarea Marii Adunări Naţionale va trebui introdus sistemul de sesiuni deschise, cu durată mai mare, în care Marea Adunare Naţională va lucra fie în plenui său, fie în comisi. Aceasta va duce la creşterea rolului Marii Adunări Naţionale, organ suprem al puterii de stat, în care deputaţii, reprezentanţii ai poporului, dezbate şi hotărâsc prin lege asupra celor mai importante probleme ale dezvoltării ţării.

În funcţie de perfecţionarea muncii Marii Adunări Naţionale se vor îmbunătăţi în mod corespunzător activitatea şi metodele de muncă ale Consiliului de Stat. Acesta trebuie să exercite un control mai activ — aşa cum prevede Constituţia ţării — asupra aplicării legilor şi hotărârilor Marii Adunări Naţionale, activităţii organelor centrale ale administraţiei de stat, Procuraturii şi Tribunalului Suprem, asupra hotărârilor organelor de stat locale.

Potrivit actualului stadiu de dezvoltare a României, dreptul socialist trebuie să ogîndească schimbările profunde economice şi social-politice care au avut loc în procesul revoluţiei şi al construcţiei socialiste. Normele de drept trebuie să consacre şi să apere cuceririle fundamentale ale poporului nostru, să asigure dezvoltarea avutului obşteci, exercitarea drepturilor şi libertăţilor cetăţeneşti. Pe această linie se află în curs de elaborare unele acte normative de bază cum sînt Codul penal, Codul civil, Codul muncii, Codul familiei, precum şi acte legislative în domeniul economic şi în alte domenii.

3. Perfecţionarea activităţii Consiliului de Miniştri

În ultimii ani activitatea Consiliului de Miniştri, în fruntea căruia muncesc numeroase cadre din conducerea partidului, a cunoscut o îmbunătăţire continuă, ceea ce a contribuit la perfecţionarea diferitelor sectoare ale vieţii economice şi sociale.

Creşterea rolului Consiliului de Miniştri, organ suprem al administraţiei de stat, în înfăptuirea politicii partidului îndreptată spre asigurarea progresului multilateral al ţării, face necesară îmbunătăţirea în continuare a activităţii sale. Măsurile de sporire a atribuţiilor ministerelor, unităţilor economice, precum şi a unităţilor administrativ-teritoriale dau posibilitatea Consiliului de Miniştri să-şi dedice o mai mare parte a activităţii sale pentru studierea problemelor de perspectivă ale dezvoltării ţării, pentru pregătirea hotărârilor ce urmează a fi luate, îndeosebi în domeniul economic. Totodată, aceasta permite îmbunătăţirea activităţii de control şi îndrumare pe care o desfăşoară Consiliul de Miniştri asupra ministerelor şi organelor administraţiei locale de stat. Este necesar ca această activitate să se exercite cu metode mai operative şi mai eficiente, simplificîndu-se şi reducîndu-se la strictul necesar numărul de dispoziţii şi instrucţiuni. În acest sens apare necesitatea să se sporească atribuţiile vicepreşedinţilor Consiliului de Miniştri, să li se acorde acestora, în limitele anumitor competenţe, dreptul de a decide în problemele curente ale sectorului de care răspund, supunîndu-se dezbaterii în plenui Consiliului de Miniştri sau al biroului său permanent numai problemele de mai mare însemnătate sau care privesc colaborarea şi coordonarea între mai multe sectoare.

În condiţiile cînd unul şi acelaşi tovarăş se va ocupa de un anumit domeniu de activitate, atît la Comitetul Central al partidului, cit şi la Consiliul de Miniştri, este necesară o mai raţională organizare a muncii în cadrul guvernului. Organizarea muncii, repartizarea sarcinilor trebuie astfel realizate încît, potrivit principiului conducerii colective înscris în Constituţia ţării, fiecare membru al guvernului să răspundă atît pentru sectorul de care se ocupă, cit şi pentru activitatea de ansamblu a Consiliului de Miniştri.

Măsurile privind perfecţionarea conducerii şi planificării economiei naţionale, largirea atribuţiilor întreprinderilor şi centrelor economice fac necesară şi posibilitatea îmbunătăţirii activităţii ministerelor şi a celorlalte organizaţii centrale. Această îmbunătăţire urmează să creze condiţii ca ministerele să conducă cu mai multă eficacitate domeniul de muncă încredinţat, să poarte întreaga răspundere pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin. Trebuie înlăturată practica actuală după care de aceeaşi problemă se ocupă mai multe ministere şi organizaţii centrale de stat; de asemenea, este necesar să fie îmbunătăţită structura ministerelor

şi a celorlalte organe centrale. În general ministerele economice trebuie să rămînă în totalitatea lor pînă la înfăptuirea tuturor măsurilor, în 1970; de-abia atunci vom putea analiza necesitatea de a unifica sau nu unele ministere.

În prezent, o mare parte din activitatea ministerelor şi mai ales a organelor centrale de sinteză constă în obţinerea şi elaborarea de avize asupra diferitelor măsuri ce urmează a fi adoptate. Aceasta diminuează răspunderile, întîrzie nejustificat luarea şi aplicarea deciziilor, încurajînd tendinţele de umflare a aparatului şi manifestările de burocratism. O dată cu precizarea clară a răspunderii fiecărui organ central, este necesar ca între ministere şi organele centrale de sinteză să se stabilească relaţii care să permită creşterea operativităţii în muncă, îmbunătăţirea şi simplificarea sistemului de elaborare a actelor normative şi de rezolvare a diferitelor probleme pe care le ridică activitatea economică şi social-culturală. În loc să se lucreze cu scrisori şi cu note între ministere, să se folosească, dacă nu înfiinţările directe, cel puţin telefonul. Să folosim experienţa cîştigată anul acesta, cînd, întîlnindu-ne direct, miniştrii sau diferite organe au putut soluţiona mult mai repede o serie de probleme pentru care înainte le trebuiau luni de zile sau care rămîneau prin sertare, nerozolvate.

Ţinînd seama de sarcinile sporite ale Consiliului de Miniştri se impune reorganizarea Consiliului economic, ca organism de studiere a fenomenelor vieţii economice, de elaborare de propuneri şi soluţii. În activitatea Consiliului economic un loc important trebuie să-l ocupe în viitor controlul asupra înfăptuirii politicii economice generale a partidului şi statului; în acest sens el va avea legături cu comisiile economice judeţene.

În activitatea curentă trebuie stabilite forme de lucru directe între cadrele din conducerea guvernului şi cele din conducerea ministerelor, ceea ce va permite îmbunătăţirea îndrumării concrete a organelor centrale de către Consiliul de Miniştri. Ministerele, celelalte organe centrale vor participa activ la pregătirea pentru Consiliul de Miniştri a tuturor problemelor din domeniul lor de activitate.

În funcţie de aceste măsuri trebuie îmbunătăţită şi organizarea aparatului Consiliului de Miniştri, al ministerelor şi celorlalte organe centrale. Pentru ca acest aparat să fie alcătuit din specialişti cu o înaltă calificare profesională, este necesar să se asigure o mai mare stabilitate a cadrelor, o mai bună selecţionare a lor, aplicînd principiul promovării în funcţiile cu caracter permanent, inclusiv în funcţiile de director, director general şi secretar general în ministere, după pregătirea de specialitate, experienţa, stagiul şi rezultatele obţinute în munca administraţiei de stat.

4. Cu privire la activitatea organizaţiilor de masă şi obşteşti

Pe măsura înaintării societăţii noastre pe drumul desăvîrşirii socialismului, sporitul rolului organizaţiilor de masă, care aduc o contribuţie importantă în mobilizarea oamenilor muncii la înfăptuirea politicii partidului, asigură participarea organizată a celor ce muncesc la întreaga viaţă politică, economică şi culturală a ţării. Manifestarea mai activă a acestor organizaţii în viaţa socială depinde de perfecţionarea şi diversificarea formelor şi metodelor lor de muncă, de creşterea funcţiilor şi a răspunderii lor în societate.

În condiţiile socialismului, cînd statul, exponent al oamenilor muncii, asigură o unitate deplină între interesele celor ce muncesc şi cerinţele generale ale progresului societăţii, sindicatelor, ca organizaţii obşteşti, trebuie să participe la activitatea ce se desfăşoară pe linia organelor de stat, pentru a-şi aduce mai direct contribuţia la soluţionarea problemelor complexe ale construcţiei economice, sociale şi culturale, îndeosebi a celor care privesc îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă şi de muncă ale salariaţilor, precum şi elaborarea legislaţiei muncii. Organele sindicale trebuie să-şi sporească, de asemenea, atribuţiile în întărirea controlului obşteci asupra diferitelor sectoare de deservire publică, în vederea satisfacerii în măsură sporită a cerinţe-

lor oamenilor muncii. Una din sarcinile deosebit de importante ale sindicatelor în condiţiile actuale o constituie munca cultural-educativă pentru dezvoltarea conştiinţei socialiste a maselor, ridicarea necontenţei a nivelului de cultură generală, tehnic şi economic al oamenilor muncii, organizarea activităţii recreativ-sportive pentru masele de salariaţi.

Participarea nemijlocită a sindicatelor la activitatea organelor de stat impune luarea unor măsuri organizatorice corespunzătoare. În acest scop se propune ca preşedintele Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor să aibă dreptul de membru al Consiliului de Miniştri şi în această calitate să ia parte la activitatea guvernului.

De asemenea, este necesară îmbunătăţirea organizării activităţii uniunilor sindicale pe ramuri de producţie, ţinînd seama de structura ministerelor şi organizaţiilor economice centrale. Uniunile sindicale trebuie să întărească colaborarea cu ministerele şi instituţiile centrale, să participe activ la întocmirea planului de stat pe ministere şi departamente, la elaborarea şi aplicarea măsurilor pentru îndeplinirea prevederilor acestuia. În vederea creşterii rolului şi

(Continuare în pag. 7-VI)

(Urmare din pag. a VI-a)

competenței uniunilor sindicatelor, se propune ca președinții lor să facă parte din organele colective de conducere ale ministerelor, având drept de vot deliberativ. Reprezentanții ai sindicatelor vor lua parte și la activitatea consiliilor județene și orașenești, a organelor colective de conducere ale centrărilor și întreprinderilor economice.

În vederea eliminării paralelismelor și suprapunerilor existente în activitatea sindicatelor și a unor organizații și instituții de stat este nevoie ca unele sarcini cu caracter administrativ, cum sînt cele privind gospodărirea fondurilor de asigurări sociale, care în prezent dispersează atenția și preocupările organelor sindicale, să fie trecute în competența organelor de stat corespunzătoare care, prin natura funcțiilor lor, au capacitatea și posibilitățile de a le rezolva în mai bune condiții.

Sindicatul vor trebui să-și perfecționeze formele și metodele de muncă, să elimine manifestările de formalism și birocratism, excesul de ședințe, pentru a-și putea concentra eforturile, în principal, spre studierea și soluționarea operativă a numeroaselor probleme legate de activitatea profesională, social-culturală, de ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Formind de la rolul important al țărânilor în viața țării, de la contribuția pe care o aduc cooperativele agricole de producție în dezvoltarea agriculturii — sector de seamă al economiei noastre naționale — se propune ca președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție să aibă dreptul de membru al Consiliului de Miniștri și în această calitate să ia parte la activitatea guvernului. Aceasta va permite ca Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție să-și aducă mai direct aportul la întreaga activitate de conducere a economiei, a vieții social-politice a statului nostru.

Tovarăși,

Recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român a analizat problemele formării și educării tinerii generații — viitorul patriei noastre — unul din obiectivele centrale, îndatorire de onoare a partidului și statului, a întregii noastre societăți. Aceasta presupune — așa cum s-a subliniat în plenară — îmbunătățirea coordonării activității partidului și statului, a școlii și familiei, a armatei, a organizațiilor Uniunii Tineretului Comunist și celorlalte organizații de masă în vasta și nobila acțiune de pregătire a tineretului pentru muncă și viață, pentru formarea și dezvoltarea sa armonioasă, multilaterală.

Ținînd seama de faptul că în prezent întreaga tineretă țării este cuprins în învățămîntul de stat, rolul hotărîtor în educarea tinerii generații revine școlii, care dispune de toate posibilitățile pentru a asigura instrucția complexă a tineretului, formarea profilului său politic,

moral și spiritual corespunzător cerințelor orînduirii socialiste.

Va trebui, de asemenea, să întărim rolul și răspunderea sindicatelor, instituțiilor de cultură și artă, a uniunilor de creație, a presei și radioteleviziunii, care dispun de mijloace adecvate în desfășurarea unor variate activități pentru educarea tinerii generații în spiritul idealurilor socialismului, al tradițiilor de luptă și muncă ale poporului și partidului nostru.

Totodată, trebuie lărgite atribuțiile și sfera preocupărilor Uniunii Tineretului Comunist, organizație unică revoluționară a tineretului din țara noastră, să se îmbunătățească conținutul și formele sale de muncă.

În vederea asigurării unei mai bune coordonări și soluționări pe linie de stat și obștească a tuturor problemelor care privesc munca, viața și educația tineretului, este necesar ca primul secretar al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist să fie membru al guvernului, avînd calitatea de ministru pentru problemele tineretului.

În dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor, un rol de seamă îl au creația literară și artistică, munca de răspîndire largă a culturii. Și în acest domeniu avem rezultate bune, activitatea organizațiilor de partid, a instituțiilor de stat și a organizațiilor obștești contribuind la formarea omului nou, cu o personalitate multilaterală, cu o concepție și atitudine înaintate despre lume și viață.

5. Cu privire la îmbunătățirea activității organelor locale de partid și de stat

Măsurile cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a țării au în vedere sporirea însemnată a atribuțiilor și răspunderilor organelor de conducere ale județelor, orașelor și comunelor în îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului. De aici decurge necesitatea îmbunătățirii organizării muncii desfășurate de organele locale de partid în exercitarea conducerii și îndrumării întregii activități politice, economice și social-culturale.

În funcție de viitoarea organizare a unităților administrativ-teritoriale va trebui să se modifice structura organizațiilor teritoriale ale partidului, să fie create comitete de partid județene, orașenești și comunale. În legătură cu rolul sporit în viața de stat al comunelor și orașelor, în toate acestea se vor crea comitete de partid care vor conduce activitatea tuturor organizațiilor de partid din raza comunei sau orașului respectiv.

Îmbunătățirea muncii de conducere pe plan local impune înlăturarea paralelismelor și suprapunerilor ce se manifestă în prezent în activitatea organelor teritoriale de partid și a sfaturilor populare, asigurarea unei mai bune folosiri a cadrelor din conducerea județelor și orașelor, rezolvarea mai competentă și operativă a tuturor problemelor.

Dezvoltarea în continuare a activității culturale de masă, precum și a creației literare și artistice presupune îmbunătățirea muncii Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, îndeplinirea în mai bune condiții a rolului său de coordonator al întregii activități culturale ce se desfășoară pe tot cuprinsul țării.

Este necesar ca uniunile de creație, care au un rol însemnat în stimularea și orientarea artei și literaturii, să participe mai intens la activitatea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, astfel încît rezolvarea problemelor privind îndrumarea activității de creație să se facă cu contribuția nemijlocită a cadrelor din conducerea uniunilor. În acest scop președinții uniunilor de creație vor fi membri cu drept de vot deliberativ în Biroul Executiv al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. De asemenea, pentru a dezvolta colaborarea cu celelalte organizații de masă, din conducerea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă vor face parte reprezentanți ai Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și al Comitetului Central al Uniunii Tineretului Comunist.

Înfăptuirea măsurilor de îmbunătățire a activității organelor de masă va asigura afirmarea mai largă a acestora în viața societății noastre, o participare mai activă a maselor de oameni ai muncii la rezolvarea treburilor de stat și obștești.

Măsurile cu privire la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a țării au în vedere sporirea însemnată a atribuțiilor și răspunderilor organelor de conducere ale județelor, orașelor și comunelor în îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului. De aici decurge necesitatea îmbunătățirii organizării muncii desfășurate de organele locale de partid în exercitarea conducerii și îndrumării întregii activități politice, economice și social-culturale.

În funcție de viitoarea organizare a unităților administrativ-teritoriale va trebui să se modifice structura organizațiilor teritoriale ale partidului, să fie create comitete de partid județene, orașenești și comunale. În legătură cu rolul sporit în viața de stat al comunelor și orașelor, în toate acestea se vor crea comitete de partid care vor conduce activitatea tuturor organizațiilor de partid din raza comunei sau orașului respectiv.

Îmbunătățirea muncii de conducere pe plan local impune înlăturarea paralelismelor și suprapunerilor ce se manifestă în prezent în activitatea organelor teritoriale de partid și a sfaturilor populare, asigurarea unei mai bune folosiri a cadrelor din conducerea județelor și orașelor, rezolvarea mai competentă și operativă a tuturor problemelor.

voltare economică și să exercite controlul asupra întreprinderilor și instituțiilor economice, atît a celor republicane cît și a celor locale. Comisiile economice își vor desfășura activitatea sub conducerea și îndrumarea nemijlocită a comitetelor județene de partid.

Ca și pe plan central, organele teritoriale de partid vor trebui să conducă și să îndrume nemijlocit munca ideologică, activitatea culturală.

Toate acestea vor crea condiții pentru îmbunătățirea muncii organelor locale de partid și de stat, vor duce la creșterea

atribuțiilor și răspunderii lor pentru bunul mers al activității de stat, economice și sociale în județe, orașe și comune.

În legătură cu propunerile făcute sînt necesare unele îmbunătățiri ale Statutului partidului, care vor fi supuse spre aprobare Conferinței Naționale. Se propune de asemenea să fie împuternicit Comitetul Central al partidului pentru îndeplinirea măsurilor privind constituirea comitetelor județene, orașenești și comunale de partid, urmînd ca modificările corespunzătoare în Statutul partidului să se supună aprobării viitorului Congres.

6. Creșterea sarcinilor organizațiilor de partid, a răspunderii fiecărui comunist

Înfăptuirea cu succes a măsurilor privind perfecționarea formelor de conducere a economiei, a celorlalte domenii ale vieții sociale necesită îmbunătățirea întregii activități politico-organizatorice și ideologice a partidului, a stilului și metodelor de muncă ale organelor și organizațiilor de partid. Stabilierea formelor organizatorice, oricît de bine ar fi ele concepute, nu constituie în sine rezolvarea efectivă a problemelor.

Fiecare organizație de partid, toți comuniștii la locul lor de muncă trebuie să dea dovadă de inițiativă și perseverență, să-și sporească capacitatea de a mobilita și organiza eforturile maselor la traducerea în viață a politicii partidului. Organizațiile de partid trebuie să dezvolte la toți comuniștii, la cadrele de conducere, conștiința înaltei răspunderi ce le au față de partid, de popor, să cultive trăsăturile activistului militant, receptiv față de ceea ce e înaintat, intransigent față de lipsiri, luptător ferm pentru promovarea noului, pentru îndeplinirea liniei generale a partidului.

Sarcini de mare răspundere revin organizațiilor de partid din unitățile economice care trebuie să-și îmbunătățească munca de îndrumare și control în activitatea întreprinderilor. În vederea îndeplinirii îndatoririlor și măsurilor stabilite de partid și guvern, Secretariii organizațiilor de partid trebuie să ia parte la întreaga activitate a comitetelor de conducere ale întreprinderilor și ale celorlalte unități. O condiție esențială de îndepliniri cu succes a sarcinilor ce revin organelor și organizațiilor de partid o constituie dezvoltarea democrației interne de partid. Este necesar să se asigure o participare tot mai activă a comuniștilor în toate organele și organizațiile de partid la elaborarea hotărîrilor, să sporească contribuția fiecărui membru de partid la rezolvarea sarcinilor. Munca de partid trebuie să capete un ton mai pronunțat caracter obștesc, organele și organizațiile

de partid atrăgînd în întreaga lor activitate un larg activ format din cadre cu o bună pregătire politică și profesională.

Îmbunătățirea activității de partid și de stat va duce la apropierea organelor de conducere de unitățile de bază, la întărirea legăturilor partidului cu masele largi populare, la perfecționarea metodei de conducere în întreaga viață socială, la creșterea spiritului de răspundere, a abnegației cu care activul de partid și de stat, toți comuniștii luptă pentru îndeplinirea politicii partidului.

Fără îndoială că fiecare activist, fiecare membru al partidului va munci fără preget, în sectorul care i s-a încredințat, pentru realizarea mărețelor sarcini care stau astăzi în fața societății românești, pentru întărirea continuă a partidului, a unității sale de monolit, aducîndu-și astfel contribuția la făurirea bunăstării celor ce muncesc, la mersul tot mai hotărît înainte pe calea lăinoasă a socialismului și comunismului. (Vii și îndelungi aplauze).

Tovarăși,

Aplicarea în viață a măsurilor supuse dezbaterii Conferinței va crea condiții pentru un nou și puternic avînt în dezvoltarea forțelor de producție ale țării, pentru sporirea potențialului material al societății noastre, va intensifica procesul de desăvîrșire a construcției noi orînduirii, asigurînd progresul multilateral al României socialiste.

Preocupîndu-se de mersul construcției socialiste în țara sa, de destinele patriei, ducînd la bun sfîrșit înalta misiune pe care i-a încredințat-o poporul, de a conduce societatea românească spre cîmînt tot mai înalt de progres și civilizație, Partidul Comunist Român își îndeplinește în același timp și o importantă îndatorire internaționalistă față de cauza generală a socialismului, față de mișcarea comunistă și muncitorească, față de oa-

menii muncii de pretutindeni. (Aplauze puternice, prelungite).

Linile directoare ale politicii externe a partidului și statului nostru sînt bine cunoscute; ele au fost din nou definite cu toată claritatea în documentele ultimei sesiuni a Marii Adunări Naționale care a stabilit un amplu program de activitate al României pe plan internațional.

Așa după cum este știut, partidul și statul pun în centrul întregii lor activități internaționale dezvoltarea colaborării frățești, întărirea prieteniei și alianței de nezdruccinat cu toate țările socialiste, România militează și va milita în continuare cu energie neslăbită pentru întărirea coeziunii și unității sistemului socialist mondial, a solidarității internaționaliste a partidelor comuniste și muncitorești, pentru unirea într-un front larg a tuturor forțelor antimprialiste. (Vii aplauze).

Țara noastră va acționa și în viitor în sprijinul luptei popoarelor pentru apărarea independenței și suveranității naționale, pentru abolirea oricăror forme de aspirare colonială, pentru dezvoltarea de sine stătătoare a tuturor națiunilor în conformitate cu voința și aspirațiile lor fundamentale.

Sîntem convinși că forțele păcii și socialismului, superioare forțelor imperialismului și reacțiunii, acționînd unite, vor reuși să apere interesele fundamentale ale popoarelor, să bazeze calea războiului, să zădărnicească planurile agresive ale imperialismului, să asigure pacea în lume. (Aplauze puternice).

După cum se cunoaște, țara noastră desfășoară o activitate susținută pentru dezvoltarea colaborării multilaterale cu toate statele, indiferent de orînduirea lor socială. La baza relațiilor sale internaționale, țara noastră situează principiile egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne, respectării independenței și suveranității naționale a popoarelor — principii care capătă o tot mai largă adeziune internațională, afirmîndu-se ca unic mijloc de reglementare a problemelor litigioase, de întărire a colaborării și păcii între popoare.

Militînd pentru dezvoltarea multilaterală a patriei sale socialiste, poporul român își va aduce și în viitor contribuția la lupta pentru triumful cauzei socialismului și păcii, a idealurilor de progres social, independență și suveranitate națională, de prietenie și colaborare între popoare, de pace și securitate internațională. (Vii și îndelungi aplauze).

Sîntem convinși că Conferința Națională își va exprima adeziunea deplină față de propunerile prezentate de Comitetul Central, față de politica internă și externă a Partidului Comunist Român și a guvernului Republicii Socialiste România, că întregul popor român va munci neabătut pentru traducerea în viață a hotărîrilor Conferinței, pentru îndeplinirea politicii partidului de dezvoltare multilaterală a patriei, pentru întărirea și înflorirea națiunii noastre socialiste, a României. (Aplauze puternice, îndelungate. Într-o asistență, în picioare, acclamă, minute în șir răsună ovaii și urale).

DESCHIDEREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

(Urmare din pag. 1)

care va avea loc între 6-8 decembrie.

Lucrările primei ședințe a Conferinței Naționale a P.C.R. au fost conduse de tovarășul Chivu Stoica.

Primit cu vii și îndelungi aplauze a luat cuvîntul tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, care a prezentat RAPORTUL CU PRIVIRE LA MĂSURILE DE PERFECȚIONARE A CONDUCERII ȘI PLANIFICĂRII ECONOMIEI NAȚIONALE ȘI LA ÎMBUNĂȚIREA ORGANIZĂRII ADMINISTRATIV-TERITORIALE A ROMÂNIEI.

Raportul a fost subliniat în repetate rînduri cu puternice aplauze. La încheierea expunerii, cei prezenți au aclamat minute în șir pentru Partidul Comunist Român, pentru politica sa închinată cauzei socialismului, înfloririi României socialiste, bunăstării și fericirii poporului nostru.

La lucrările conferinței asistă șefii misiunilor diplomatice ale țărilor socialiste acreditate la București. De asemenea, participă ziaristi români, precum și numeroși trimiși speciali ai unor agenții de presă și ziare de peste hotare, corespondenți permanenți ai presei străine la București.

Ședința de miercuri atîrnează a conferinței a fost transmisă de posturile noastre de radio și televiziune.

Lucrările Conferinței Naționale a P.C.R. au continuat în cursul după-amiezii.

La reluarea lucrărilor, ședința a fost condusă de tovarășul Gheorghe Apostol.

Au început discuțiile la problemele cuprinse în ordinea de zi, la Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaulescu.

Primit cu aplauze a luat cuvîntul tovarășul Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri.

În continuarea discuțiilor au luat cuvîntul tovarășii Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului orașeneș București al P.C.R., Iosif Opris, director general al Uzinei constructoare de mașini — Reșița, Gheorghe Petrescu, prim-se-

cretar al Comitetului regional Oltenia al P.C.R., Mihail Marivescu, ministrul industriei construcțiilor de mașini, Ștefan Boboc, președintele Comitetului Executiv al Sfatului popular al regiunii Bacău, Florian Dănilache, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul căilor ferate.

După o pauză, lucrările conferinței au fost prezidate de tovarășul Alexandru Birlădeanu.

Primit cu aplauze a luat cuvîntul tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

La discuții au mai luat cuvîntul tovarășii Ion Ursu, prorector al Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, Dumitru Balala, prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al P.C.R., Cicerone Gornescu, director general al uzinelor „23 August” din Capitală, Szasz Domokos, prim-secretar al Comitetului raional Tg. Secuiesc al P.C.R., Gheorghe Călin, prim-secretar al Comitetului regional Hunedoara al P.C.R., Virgil Trofin, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

Lucrările conferinței continuă. (Agerpres)

În timpul lucrărilor conferinței

„Un vast program care antrenează toate energiile națiunii și pentru a cărui îndeplinire vom munci cu toată dăruirea”

Milioane de aparate de radio și televizoare au stat deschise tot timpul în dimineața zilei însoțite de 6 decembrie. Oamenii muncii din toate colțurile țării au urmărit cu viu interes Raportul cu privire la măsurile de perfecționare a conducerii și planificării economiei naționale și la îmbunătățirea organizării administrativ-teritoriale a României prezentat ieri la Conferința Națională a Partidului Comunist Român de către secretarul general al Comitetului Central, tovarășul Nicolae Ceaulescu.

Unul din reporteri noștri a ajuns la Fabrica de mașini-unelte și agregate din București în timpul pauzei de prînz. Difuzoarele transmiteau tocmai acea parte din raport care relevă marea lor istoric al clasei muncitorești, modul strălucit în care și-a îndeplinit ea misiunea în lupta pentru eliberarea țării și edificarea socialistă a patriei.

Ne exprimăm adeziunea deplină la programul măreț și înalt de înaltă multilaterală a

României socialiste, spunea comunistul Constantin Vasilescu, trezor. Documentele planului din octombrie, supuse Conferinței Naționale, constituie, fără îndoială, o sinteză și înălțare a experienței poporului și partidului nostru. Ceea ce caracterizează măsurile preconizate de conducerea partidului este grija pentru valorificarea marilor posibilități ale economiei noastre în etapa actuală, asigurarea înaltărilor mai rapide a țării pe drumul dezvoltării socialiste.

Sîntem hotărîți să răspundem prin muncă tenace și perseverență, muncă de înaltă competență, griji continue pe care partidul o arată pentru ridicarea nivelului nostru de trai și de cultură, ne spune recificatorul Gheorghe Buciu.

succes și cu vechea că planul pe 11 luni al uzinelor a fost îndeplinit și depășit.

Complexul de măsuri aflat în dezbaterile conferinței este un program de lucru care antrenează toate forțele națiunii — spunea inginerul-șef Alexandru Rosu.

Adeziunea noastră deplină la măsurile preconizate de conducerea partidului, exprimată și în cadrul dezbaterilor publice care au avut loc recent, se bazează pe certitudinea că realizările importante ale poporului român constituie temeliea noastră și mai importantă. Tocmai această clarviziune și înaltă răspundere caracterizează politica partidului nostru; și e rolul nostru al comuniștilor, să ne dovedim la înălțimea acestei răspunderi, pentru ca programul realist preconizat de partid să devină o puternică forță motrice în toate sectoarele de activitate.

Corespondentul „Științei” pentru regiunea Brașov i-a găsit pe tov.

Dimritre Bocioacă (profesor la liceul numărul 1 din Brașov) ascultînd la radio raportul prezentat la conferință.

E un document pe care, mai fînți și mai înțit, doresc să-l studiez în mod amănunțit, ne-a spus profesorul. Mi-am putut însă da seama de pe acum că e vorba de prezentarea unui complex de măsuri pe cît de realiste, pe cît de vaste, vînd toate domeniile de activitate. Fiecare dintre noi are „la inimă” o seamă de probleme, și din sectorul său de activitate și, uneori, din afară muncii sale propriu-zise. De pildă, pe mine mă preocupă noua împărțire administrativă a țării. Cred că prin măsurile preconizate, o seamă de orașe vor căpăta haine „mai largi”, pe măsura istoriei, creșterii și necesităților lor actuale, a rolului pe care îl joacă în viața țării.

La Tirgu Mures, maestrul Nagy Béla, unul dintre numeroșii lucrători ai fabricii de mobilă „23 August”,

Directorul general al Combinatului chimic Borzești, tov. Ing. Aurel Teodor, ne-a spus:

Am ascultat cu un deosebit interes raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaulescu la Conferința Națională a partidului. Impresionează de la bun început analiza aprofundată, viziona largă, capacitatea de a sesiza soluții hotărîtoare în fiecare problemă, rod al unei largi munci colective a întregului nostru partid.

Măsurile propuse azi la conferință în vederea perfecționării conducerii și planificării economiei — a spus în încheiere interlocutorul — sînt experimentate în 71 de întreprinderi, printre care și combinatul nostru. Aceste măsuri au permis, bunăoară, combinatului din Borzești să dea, de la începutul anului și pînă acum, produse chimice peste plan în valoare de 13 milioane lei și economii suplimentare la prețul de cost de peste 25 milioane lei.

Rememul maestrului Aurel Ștancu, unul din veteranii siderurgiei noastre moderne, ne-a declarat:

Nol nu avem în viața noastră datorie și mulțumim mai mare decît aceea de a respecta și îndeplini hotărîrile partidului nostru comunist, care urmărește un țel simplu de înțeles pentru fiecare: propășirea țării, ridicarea continuă a bunăstării poporului, dezvoltarea socialistă a României pe calea civilizată a coexistenței.

Cronica zilei

La Ministerul Transporturilor Auto, Navale și Aeriene a fost semnat miercuri un acord între guvernele Republicii Socialiste România și Republicii Socialiste Cehoslovace privind transporturile rutiere de călători și mărfuri.

SPORT

FOTBALIȘTII NOȘTRI AU PIERDUT MECIUL RETUR

IN PRELIMINARIILE TURNEULUI OLIMPIC

Ieri după-amiază a avut loc pe stadionul „23 August” din Capitală meciul retur dintre selecționata de fotbal ale României și R. D. Germane, meci condus, se știe, pentru preliminariile turneului olimpic.

Cum era și firesc, oaspeții au mizat mult pe minimul avantaj ce și-l creaseră în primul joc și, ca urmare, au adoptat ieri o tactică de apărare fermă, cu efectiv supranumeric, combinată cu încercări de contraatac prin surprindere.

viața internațională

O.N.U.: „Denuclearizarea regională — o măsură parțială care poate contribui la instaurarea păcii internaționale”

ADOPTAREA REZOLUȚIEI PRIN CARE SE SALUTĂ TRATATUL DE INTERZICERE A ARMELOR NUCLEARE ÎN AMERICA LATINĂ • INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI ROMÂNIEI

NEW YORK 6. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: Adunarea Generală a O.N.U. a adoptat marți după-amiază cu 82 de voturi pentru, nici unul contra și 28 de abțineri, o rezoluție prin care se salută tratatul de interzicere a armelor nucleare în America Latină.

adjunct al ministrului afacerilor externe, a declarat că denuclearizarea regională este una din măsurile parțiale care, în lipsa unui acord internațional cu privire la interdicția și distrugerea armelor nucleare, poate contribui la instaurarea păcii și securității internaționale.

GRECIA:

Lagăr de concentrare pentru adolescenți

Relatările unui evadat

PARIS 6 (Agerpres). — În localitatea Dionysos, situată la 20 km nord-est de capitala Greciei, a fost creat, în urmă cu câteva săptămâni, un lagăr de concentrare pentru adolescenți.

NICOSIA 6 (Agerpres). — Surse bine informate din Nicosia au anunțat că primele unități ale forțelor armate grecești aliate în Cipru vor fi repatriate la sfârșitul acestei săptămâni, urmând ca evacuarea definitivă să fie terminată în termen de 45 de zile.

NEW YORK 6. — Trimisul special Agerpres, R. Căpălescu, transmite: Adunarea Generală a O.N.U., intrunită marți în sesiune plenară, a examinat raportul anual al Agenției Internaționale pentru Energia Atomică (A.I.E.A.).

Luind cuvântul la acest punct, Sigvard Eklund, directorul general al A.I.E.A., a declarat că Agenția și-a inaugurat cel de-al doilea deceniu printr-o activitate caracterizată de un interes tot mai larg pentru folosirea energiei nucleare în scopuri pașnice.

agențiile de presă

transmit:

- STARE DE ALERTĂ ÎN BRAZILIA
● EPIDEMIE DE HOLERĂ ÎN SUMATRA ● CON-DAMNĂRI LA MADRID

Noi sentințe împotriva unor muncitori, acuzați de faptul că au manifestat împotriva autorităților, au fost pronunțate de tribunalul „Ordin public” din Madrid.

Ministrul afacerilor externe al Israelului, Abba Eban, a declarat în parlament că țara sa va face tot posibilul pentru a se ajunge la un acord de pace, dar că până atunci trupele israeliene vor rămâne pe linia actuală de încetare a focului.

O epidemie de holeră a izbucnit în orașul Palembang din Sumatra de sud.

O anchetă a Institutului pentru sondajul opiniei publice „Allensbach”, efectuată pentru studiul de radiodifuziune „Südwestfunk” de la Baden-Baden, arată că 53 la sută din populația adultă a Germaniei occidentale sprijină recunoașterea frontierei Oder-Neisse, 90 la sută sînt în favoarea unor negocieri directe între Bonn și Berlin.

Un ordin prin care se pune sub control tranchilizantului numit meprobanol pe motivul că administrarea repetată de doze mari din acest medicament produce stări de comă, depresivitate, intoxicații și alte efecte la persoanele care îl folosesc, a fost emis de Administrația de stat pentru alimente și medicamente din S.U.A.

„Revista F.A.O.”, o nouă publicație a Organizației Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură, urmează să apară începînd de săptămîna aceasta la Roma. Ea va fi editată la interval de două luni, în limbile franceză, engleză și spaniolă.

Ultimul detașament de soldați britanici părăsește Adenul. A doua zi, fostul protectorat avea să devină Republica Populară Yemen

PENTRU REGLEMENTAREA PAȘNICĂ A PROBLEMEI CIPRIOTE

- Consultări ale secretarului general al O.N.U.
● Incepe evacuarea trupelor grecești din Cipru

NEW YORK 6 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, care procedează în prezent la o serie de consultări cu părțile direct interesate în vederea reglementării situației din Cipru, se pronunță, potrivit agenției France Presse, pentru discutarea acestei probleme în Consiliul de Securitate al O.N.U., urmînd să se adopte prelungirea pe încă 6 luni a mandatului forțelor O.N.U. în Cipru, măsură menită să pregătească condițiile pentru o reglementare politică a fondului problemei cipriote.

NEW YORK 6 (Agerpres). — Secretarul general al O.N.U., U Thant, care procedează în prezent la o serie de consultări cu părțile direct interesate în vederea reglementării situației din Cipru, se pronunță, potrivit agenției France Presse, pentru discutarea acestei probleme în Consiliul de Securitate al O.N.U., urmînd să se adopte prelungirea pe încă 6 luni a mandatului forțelor O.N.U. în Cipru, măsură menită să pregătească condițiile pentru o reglementare politică a fondului problemei cipriote.

PARIS 6 (Agerpres). — Zilele acestea, în Franța, a avut loc o nouă experimentare a „aerotrenului” realizat de inginerul Jean Bertin. Experimentarea s-a desfășurat pe o pistă lungă de 6 km, construită la Gometz, regiunea pariziană.

„Aerotrenul” francez în faza experimentală

PARIS 6 (Agerpres). — Zilele acestea, în Franța, a avut loc o nouă experimentare a „aerotrenului” realizat de inginerul Jean Bertin. Experimentarea s-a desfășurat pe o pistă lungă de 6 km, construită la Gometz, regiunea pariziană.

Experții au declarat că aerotrenul va deveni operațional în cursul celui de-al VI-lea plan cincinal (1970-1975), pentru legături interurbane pe distanțe medii (Paris-Orleans) și suburbane, între Paris și aeroporturile sale.

biri cu secretarul general al P.C.I., Luigi Longo.

Premiul „Interallie”, care se acordă în mod tradițional în Franța cărților scrise de ziaristi, a fost decernat publicistei Iyonne Baby, semnatara rubricii cinematografice a ziarului „Le Monde”, pentru romanul „Oui, l'espoir” („Da, speranță”).

Luis Corvalan face o vizită în Italia, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Italian. Secretarul general al P.C. din Chile va avea convor-

LA ANKARA:

Expoziția „Peisaje și tipuri din România”

ANKARA 6 (Agerpres). — La 1 decembrie la Ankara s-a deschis expoziția românească „Peisaje și tipuri din Republica Socialistă România”. La deschidere au luat parte directori generali din Ministerul Afacerilor Externe al Turciei, deputați și senatori, oameni de artă și cultură, un numeros public.

Am fost unul din președinții celei de-a doua sesiuni a Tribunalului internațional al opiniei publice, creat din inițiativa cunoscutului filozof englez Bertrand Russell și a scriitorului francez Jean-Paul Sartre.

despre efectele nocive ale acestor gaze. Militarii americani pretind că politică a gazelor care n-au efecte vătămătoare pentru populație. Or, probele strînse de noi cîți și depozitele la sesiune au confirmat că aceste gaze sînt deosebit de periculoase, mai ales cînd sînt pulverizate în subterane și în alte spații închise.

Articol scris pentru „Scintela” de LAURENT SCHWARTZ, profesor la Facultatea de Științe din Paris

murit imediat, au contractat ulterior maladii pulmonare ce le-au fost fatale.

In ce privește tratamentul aplicat prizonierilor de război, au de spus mărturie chiar militarii americani, care muștrăți de conștiință, au hotărît, îndată ce s-au întors în S.U.A., să dezvăluie opiniei publice mondiale practicile inumane ale intervențiștilor. Unul dintre ei, studentul Peter Martinsen, a fost folosit în armată pentru întregirea prizonierilor de război vietnamezi. El a arătat că a venit în fața Tribunalului pentru a spune adevărul în fața opiniei publice mondiale.

Autoritățile din Rio de Janeiro au declarat „stare de alertă” pe o perioadă de trei luni pentru a se preveni printr-o repetată calamităților din ultimul doi ani provocate de furtunile tropicale și inundații.

Președintele Uruguayului, Oscar Gestido, a încetat din viață marți noaptea în urma unei crize cardiace.

Un alt episod care ne-a mișcat profund a fost mărturia a două femei din Vietnamul de sud. Ele fuseseră arestate de armata saigonieză și aruncate în sinistrul lagăr de concentrare de la Poulo Condor.

AGENDA ECONOMICĂ

EVOLUȚIA POZITIVĂ A SCHIMBURILOR EST — VEST

La Palatul Națiunilor din Geneva a avut loc Sesiunea Comitetului pentru dezvoltarea comerțului din cadrul Comisiei Economice O.N.U. pentru Europa. Obiectivul principal al dezbaterilor l-a constituit analiza relațiilor Est-Vest.

LONDRA NU ACCEPTĂ SOLUȚII DE COMPROMIS

Problema relațiilor dintre Marea Britanie și Piața comună este în centrul actualelor activități diplomatice vest-europene de două săptămîni înaintea reuniunii „celor șase”, care trebuie să se pronunțe asupra oportunității deschiderii negocierilor cu Londra.

A DOUA SESIUNE A „TRIBUNALULUI RUSSELL”

Am fost unul din președinții celei de-a doua sesiuni a Tribunalului internațional al opiniei publice, creat din inițiativa cunoscutului filozof englez Bertrand Russell și a scriitorului francez Jean-Paul Sartre.

despre efectele nocive ale acestor gaze. Militarii americani pretind că politică a gazelor care n-au efecte vătămătoare pentru populație. Or, probele strînse de noi cîți și depozitele la sesiune au confirmat că aceste gaze sînt deosebit de periculoase, mai ales cînd sînt pulverizate în subterane și în alte spații închise.

Articol scris pentru „Scintela” de LAURENT SCHWARTZ, profesor la Facultatea de Științe din Paris

murit imediat, au contractat ulterior maladii pulmonare ce le-au fost fatale.

In ce privește tratamentul aplicat prizonierilor de război, au de spus mărturie chiar militarii americani, care muștrăți de conștiință, au hotărît, îndată ce s-au întors în S.U.A., să dezvăluie opiniei publice mondiale practicile inumane ale intervențiștilor. Unul dintre ei, studentul Peter Martinsen, a fost folosit în armată pentru întregirea prizonierilor de război vietnamezi. El a arătat că a venit în fața Tribunalului pentru a spune adevărul în fața opiniei publice mondiale.

Autoritățile din Rio de Janeiro au declarat „stare de alertă” pe o perioadă de trei luni pentru a se preveni printr-o repetată calamităților din ultimul doi ani provocate de furtunile tropicale și inundații.

Președintele Uruguayului, Oscar Gestido, a încetat din viață marți noaptea în urma unei crize cardiace.

Un alt episod care ne-a mișcat profund a fost mărturia a două femei din Vietnamul de sud. Ele fuseseră arestate de armata saigonieză și aruncate în sinistrul lagăr de concentrare de la Poulo Condor.

prin care autorizează întreprinderile ungare să încheie acorduri de cooperare cu firme străine. În acest scop au fost înființate două organizații. Această rezoluție este urmarea unei măsuri luate în urmă cu cîțiva ani și care a constat în înființarea unui birou de sine stătător pentru organizarea colaborării Occidentului și care a contribuit la încheierea cîtorva importante acorduri economice. Colaborarea va fi coordonată cu activitatea Băncii ungare pentru comerț exterior.

Ministrul economiei al Tanzaniei, Paul Boman, a expus marți programul economic al guvernului, care prevede controlul statului asupra prețurilor și profiturilor, dezvoltarea și diversificarea economiei, în vederea consolidării independenței țării, suprimarea dispozițiilor în ceea ce privește impozitele, indicarea direcțiilor investițiilor guvernamentale și particulare.

Bugetul R.F.G. pe anul în curs se va solda cu un deficit de 1,5 miliarde mărci, a anunțat ministrul federal al finanțelor, F. J. Strauss. Pe de altă parte, Strauss a precizat că bugetul federal al anului viitor prevede, de asemenea, un deficit apreciable.

Concluzia a fost că militarismul american practică genocidul, că există o adevărată tentativă de exterminare în masă a populației civile.

Membrii ai comisiilor de anchetă care au petrecut un timp în zone din apropierea bazelor americane din Vietnamul de sud, au discutat cu populația civilă și s-au convins că ea preferă să se retragă în zone necultivate, în munți și păduri, să lupte pînă la moarte, decît să se lasе trădit în „sate strategice”, sau decît să se predea în minile invadatorilor.

Cea de-a doua sesiune a Tribunalului Russell s-a încheiat printr-un apel adresat opiniei publice mondiale, în mod special celei din Statele Unite, de a se ridica contra actelor criminale săvîrșite împotriva poporului vietnamez, de a contribui la încetarea războiului de agresiune. Tribunalul Russell va continua să existe pînă la sfîrșitul războiului din Vietnam.

Dezbaterile primei sesiuni de la Stockholm au fost publicate în volumul Vom publica și materialele dezbaterilor de la Copenhaga, precum și alte documente acuzațoare. Nu vom înceta lupta pînă cînd nu va înceta războiul odios din Vietnam.